Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum
Digitale Bibliothek

Goethe, Johann Wolfgang von

Goethii Iphigenia graece

Berolini 1861

P.o.germ. 1736 e
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10124150-5

Copyright

Das Copyright für alle Webdokumente, insbesondere für Bilder, liegt bei der Bayerischen Staatsbibliothek. Eine Folgeverwertung von Webdokumenten ist nur mit Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek bzw. des Autors möglich. Externe Links auf die Angebote sind ausdrücklich erwünscht. Eine unautorisierte Übernahme ganzer Seiten oder ganzer Beiträge oder Beitragsteile ist dagegen nicht zulässig. Für nicht-kommerzielle Ausbildungszwecke können einzelne Materialien kopiert werden, solange eindeutig die Urheberschaft der Autoren bzw. der Bayerischen Staatsbibliothek kenntlich gemacht wird.

Eine Verwertung von urheberrechtlich geschützten Beiträgen und Abbildungen der auf den Servern der Bayerischen Staatsbibliothek befindlichen Daten, insbesondere durch Vervielfältigung oder Verbreitung, ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig und strafbar, soweit sich aus dem Urheberrechtsgesetz nichts anderes ergibt. Insbesondere ist eine Einspeicherung oder Verarbeitung in Datensystemen ohne Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig.

The Bayerische Staatsbibliothek (BSB) owns the copyright for all web documents, in particular for all images. Any further use of the web documents is subject to the approval of the Bayerische Staatsbibliothek and/or the author. External links to the offer of the BSB are expressly welcome. However, it is illegal to copy whole pages or complete articles or parts of articles without prior authorisation. Some individual materials may be copied for non-commercial educational purposes, provided that the authorship of the author(s) or of the Bayerische Staatsbibliothek is indicated unambiguously.

Unless provided otherwise by the copyright law, it is illegal and may be prosecuted as a punishable offence to use copyrighted articles and representations of the data stored on the servers of the Bayerische Staatsbibliothek, in particular by copying or disseminating them, without the prior written approval of the Bayerische Staatsbibliothek. It is in particular illegal to store or process any data in data systems without the approval of the Bayerische Staatsbibliothek.

P. o. germ.
1736
e

10124150

P. o. germ.
1736 e

Goethe

10124150

L. Julin

Nov 1.20.

10124150

10124150

GOETHII IPHIGENIA

GRAECE.

10124150

10124150

GOETHII IPHIGENIA

GRAECE.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS.
MDCCCLXI.

10124150

BAYERISCHE
STAATS-
BIBLIOTHEK
MÜNCHEN

10124150

I. FR. MARTINO

PROFESSORI POSNANIENSI

PRAECEPTORI DILECTISSIMO

HUNC LIBRUM

PIETATIS MONUMENTUM ESSE

VOLUIT

AUCTOR.

10124150

I. FR. MARTINO THEODORUS KOCK S. P. D.

Quod ante triennium fere opus, dilectissime Martine, si tam opportunum pertexendo quam inchoato tempus nactus essem, confecturum me esse promisi, id iam ad finem perductum susceptumque officium expletum vides. Est enim vitae quam Stolpae ago ea felicitas et tam fructuosa muneris quo hic fungor tranquillitas, ut etiam in negotiis difficilibus sane et operosis satis mihi otii et quietis suppetat ad Musarum sacra interdum obeunda. Atque omnino hic tum civium meorum favor et gratia tum universa condicionis meae opportunitas ita me iuvat et confirmat, ut quidquid posthac Dei O. M. voluntate acciderit, pro huius domicilii suavitate summam ei semper et debeam et habiturus sim gratiam. Ita enim mihi persuasum est, quamquam neque ea quam antea transegi vita suis voluptatibus caruit neque futuram prorsus infelicem fore spero, tamen hoc quod hic dego tempus beatissimum omnium et iucundissimum fuisse. Et hac profecto vitae sortisque securitate maxime effectum est, ut

hoc tandem absolveretur opus, quod non tam ingenii copiam et studii diligentiam quam hilaritatem quandam mentis sollicitudinibus vacuam desiderabat.

et ingenii quadam cognatione adducti ad haec studia

accedunt. Namque eorum quidem, qui perfecto puerilis institutionis cursu in publicae vitae contentiones progrediuntur, perpauci hodie sua sponte et cum voluptate redeunt ad fontes illos perennes, qui ex laetissimis Graeciae Latiique campis per omnem temporum memoriam manant. Abiiciuntur plerumque quam celerrime eorum studiorum monumenta, quae non ad utilitatem quam dicunt et iucunditatem vitae, sed in obsoletae cuiusdam doctrinae latebras abducere videantur. Quodsi Graecorum Romanorumque, si vel nostrorum poetarum laudes temporum iniuria in dies magis obscurantur: ubi tandem terrarum eum quaeres, qui imitatorem veterum scriptorum non contemnat et reformidet? aut ubi graecae Iphigeniae benevolum lectorem invenies, quae ne patrio quidem sermone aures animosque hominum admodum advertat?

Est quidem aliquid in tanta temporum iniquitate spei et solatii relictum. Sunt tamen, carissime magister, sunt qui veterum poetarum non solum lectione sed etiam imitatione hodie quoque delectentur: viget adhuc in Britannia, fidelissima horum studiorum nutrice et adiutrice, viget Oxonii et Cantabrigiae, locis omnium saeculorum fama celebratis, viget ad quietas argenteae Sabrinae ripas, viget in summo commerciorum strepitu ac tumultu antiquae poesis consuetudo et veneratio; et in illo ipso populo, cuius per totum orbem terrarum merces et inventa, per omnes marium solitudines remi ac vela

feruntur; cuius navigationes et itinera neque inerti ultimae Thules glacie neque fervido Libyci solis aestu terminantur; cuius imperio tot hominum milia reguntur, ingenio artes quae ad utilitatem vitae pertinent acerrime excoluntur: in illo ipso igitur populo

et ex eorum qui paullo elegantiores sibi esse videntur usu et consuetudine relegata; et si quis in iis aliquid temporis et operae consumat, *ligna in silvam* ferre et vel Horatii iudicio condemnari existimatur aut, ut apud Shakespearium Cicero, propter ipsam versus faciendi facultatem tanquam homo delicatior et ad officii severitatem inutilis deridetur. Quem vero paullo acrius iis deditum esse cognoverint, eum confestim sibi fingunt hominem a vitae usu longe remotum, tetricum, truculentum, in vasta putidae doctrinae mole desudantem, suis opinionibus ridicule quasi addictum neque ultra domesticos parietes unquam prospectantem. In horrido vetustorum voluminum pulvere et squalore adeo eius et corpus et animam exaruisse existimant, ut quid vitae ratio, quid reipublicae salus, quid naturae leges postulent, intelligere nequeat et literarum apices grammaticarumque nugarum quisquilias magis curet quam patriae fortunam et immensa illa quae hodie ubique cernantur reliquarum artium doctrinarumque incrementa.

Quae crimina quum in omnes conferantur qui in his studiis operam et laborem collocant, fieri non posse intelligo, magister dilectissime, quin haec quoque mea Iphigenia in ea incurrat. Clamabunt enim undique et vociferabuntur non esse hominis communi civium utilitati consulentis multorum annorum otium in istiusmodi nugis conterere, quibus paucis admodum voluptas, nemini fere quidquam commodi paretur. Multo, inquiunt, praestantius erat, quo tempore

in opere inutili condendo abutebare, id totum in muneris officiis exsequendis consumere. Audio; et magnopere, mihi crede, ista admonitione commoveor: gravissimum enim apud me, ex quo Tua, carissime Martine, Schoenbornique disciplina *curvo dignoscere rectum* didici, et honestissimum est nomen officii. Nam divina suum cuique munus impositum et iniunctum esse existimo non necessitate, sed benevolentia: quod qui sanctissime et religiosissime tueri conetur, spreta et contempta illa vanitate, qua omnia sibi experienda esse homines opinantur, eum vere probeque dei voluntatem perspexisse et modeste consilia eius sequi arbitror. Sed quoniam quod mihi iniunctum est munus ludimagistri, quamquam summis omnium gaudiis abundat, tamen interdum durum est et laboris severitate austerum — nam desudare in opere suo deus homines iussit, ex quo a sanctissima eius voluntate declinaverunt —, et quoniam qui diurnum laborem rite sustinuit recreatione aliqua indiget et relaxatione animi; ego quidem otio meo ita utor, ut mea fert natura et indoles: nam non quaesitum est hoc genus a me oblectationis, sed sua sponte mihi oblatum. Iam diu enim, quum aut hiberno tempore ad exoptatum vespertinae lucernae lumen domestica quiete et tranquillitate fruor, aut aestate ad fluminis ripas vel in arborum umbra refrigerationis voluptatem capto, aut ad litus maris sedens, innumerabili ut ait Aeschylus fulgore vibrantis, undarum leni cum fremitu albescentium numerosum accessum et

recessum specto salubremque Neptuni spiritum toto pectore excipio: tum mihi saepissime tragicorum et graecorum et nostrorum verba vel legenti vel memoria repetenti sua sponte suboritur cupiditas quae in iis cognata sunt sententia et cogitatione ipsa etiam lingua exaequandi, ut graeca in nostrum, germanica in graecum sermonem convertam; idque studium summo me semper afficit gaudio. Itaque ut vere ineunte Favonii prospero flatu terrae gremium aperiunt, terra recentes flores gignit, flores odorum varietatem fundunt non solum illi quibus omnes delectantur, sed etiam qui in remota convallium umbra neglecti delitescunt: ita mihi quoque naturam sequi eique studio, quod ad meum ingenium accommodatissimum videtur, operam dare licebit, etiamsi nemo meis versibus delectetur animumve advertat. Neque, si quis propterea non edendum fuisse hunc libellum sed in scriniis retinendum censeat, ego quidem magnopere repugno: putabam tamen fieri posse, si antiquitatis studia aliquando laetius effloruissent, ut paullo plures non nihil ex eo vel voluptatis perciperent vel utilitatis, quum et similitudines nostri cum graeco sermonis et dissimilitudines quasi exemplo quodam proposito melius possent cognosci et iam nostra Iphigenia cum duabus illis graecis in eandem quasi aciem descendens accuratius comparari. Praeterea autem, si tota aliqua de nostris fabula, quae proxime ad Sophocleae tragoediae suavitatem accederet, in graecum sermonem esset conversa, fore sperabam ut appareret non adeo

esse mortuam et exstinctam veterum Atheniensium linguam, ut non hodie quoque tanquam e stirpibus renascens novum aliquem et laetum quasi surculum posset submittere.

Mortuas enim vocant, si diis placet, carissime Martine, veterum linguas, in quibus adhuc summa vigeat vis et alacritas; quarum et hodie exstent et per omnia saecula mansura sint pulcherrima praeclarissimorum ingeniorum monumenta; quae non solum ipsae semper quamvis obscuratae ad tempus et contemptae reviviscant, sed etiam gentibus non magis feris et barbaris quam supra modum excultis eoque enervatis alterum ut ita dicam afferant florem adolescentiae. Nam profecto longe aliam atque Tithonus deorum benignitate antiquitas sortita est senectutem, omni tabe et imbecillitate liberam, cum aeterna viridique iuventute coniunctam. Quam quidem iuventutem et viriditatem etiam cum amatoribus suis communicat multoque praesentioribus venenis quam quibus *fessum aetate* Aesonem Medea recoxit ingenii vires plumbeo languore confectas ita reficit et recreat, ut quasi revirescant et repuerascant. Sed nimirum vulgo mortui dicuntur etiam qui ad novam melioremque vitam surrexerint; mortui, quorum etiamsi corpora exstincta sint et consumta, animae diu humilem istam et fragilem sedem reliquerint et in beatas beatorum insulas migraverint. Ista sane ratione nihil impedit quominus etiam Graeciae Latiique linguas mortuas dicamus; nam sonus earum ut ita dicam iam pridem

evanuit, neque in commerciis gentium usquam audiuntur: at longe aliam nactae sunt praestantioremque vitam, quoniam a profanorum hominum consuetudine et vulgi circulis remotae in eorum usum abierunt, qui non huius vitae commodis serviunt, sed iam in hoc mundo perfectae absolutaeque pulchritudinis et veritatis vestigia cum pio desiderio persequuntur. Meministi, doctissime Martine, apud Homerum duas discerni inter se linguas, quarum altera dii immortales, altera mortalium gentes utantur: ita mihi hodie veterum Graecorum et Romanorum linguae divinae videntur appellandae, quia iam immutabilem et aeternam degunt vitam, mortalium rerum fragilitati et vicissitudinibus non amplius subiectam: quam perversa hominum consuetudo mortem nuncupavit ignorantium non ea vivere quae aliquamdiu in hoc terrarum orbe vigent sed mox vel temporum iniquitate vel naturae necessitate exstinguuntur, sed ea quae neque crescentia neque decrescentia, immutata semper et intemerata in altero illo iam non terrarum orbe sempiterna fruuntur iuventute. Sed quamquam ipsae iamiam e quotidiano hominum usu sese receperunt, tamen immortalitatis semina etiam in nostra vita et in nostris linguis large spargunt et reponunt: nam quidquid in his nitet et floret, etiamsi uberius interdum et laetius sit excultum, tamen ex illis colorem et speciem atque ipsum quasi succum duxit et sanguinem vitalem.

Atque haec quidem hactenus. Quum autem homines plurimi magis narrationis suavitate quam disserendi severitate teneantur, oro Te, dilectissime magister, ut mihi, quae Tua est comitas ac benevolentia, ea quae modo dixi fabula quadam permittas illustrare, quam ante multos annos me audire memini. Erat autem illa in hunc fere modum composita.

Fuit olim homo nobilis et sapiens, omnibus copiis florens et beatus. Is possidebat agrum uberrimum et laetissimum, omni frugum genere fecundum; sed nihil ei tam gratum erat et acceptum quam quercus quaedam, ingens et opaca, summis frondibus longe eminens super ceteras quae permultae ibi spectabantur arbores et virgulta. Latam undique densamque ramis spargebat umbram; in solis aestu iucundam et mirifice temperatam praebebat commorationem; frigus frondis copia tanquam tegumento quodam mitigabat; ipsa ramorum varie curvatorum specie ac forma spectantem delectabat; perennis aquae fons prope radices eius exoriens et gramen mollissimum perlucida unda irrigans grato murmure somnum et quietem invitabat. Adde quod ingens avium numerus sub frondibus eius tanquam sub tecto habitabat et venustissimo vocum concentu aëra permulcebat. Radices nodosae et rugosae ut solent libera quadam contumacia, non ad mathematicorum regulam et perpendiculum late per herbas diffundebantur. Multorum iam illa viderat saeculorum et ortum et occasum,

sed robusta ei *viridisque* erat *senectus*. Itaque et dominus libentissime cum liberis in umbra eius confabulabatur et hospites, qui ex longinquis terris plurimi ad eum veniebant, cum admiratione eam et non sine aliqua religione intuebantur: nam prisci illi simplicesque et faciles ad pietatem homines latere aliquid divini numinis in tam pulchro naturae artificio suspicabantur. Tandem accidit ut dominus de vita decederet placida morte absumptus et, quum filii hereditatem inter se dispertirent, ager ille et quercus maximo sorte obtingeret. Is, ut solent adolescentes, aliquanto plus patre sapere sibi videbatur; namque admirabatur quidem ipse quoque et suspiciebat arborem: at radicum multiplicem compagem minus esse probandam putabat: mortuas enim esse et iamiam prorsus inutiles. Itaque praecidi eas iussit, ut esset planior sub arbore area, neve iam iis qui sedentes umbrae aërisque iucunditate fruerentur prominentium truncorum impedimentis incommodaretur. Sed praecisis radicibus magis in dies tota quercus exaruit; frondibus sole exustis aufugerunt Nymphae, avolarunt aves; et pro amoenissimo deversorio moesta ubique erat et muta solitudo.

Sed iam videtur huius disputationis finis faciendus esse, ne Te, dilectissime magister, ab ipsius Iphigeniae lectione, cui hoc quasi prooemio prolusimus, taedium et satietas prohibeat. Tu si inter-

dum in iis quae scripsi *tenuem* Sophocleae *Camenae spiritum* agnoveris, satis ego magnum laboris fructum percepero. Verum utut haec erunt, cura ut ipse quoque senectutem adipiscare viridem et diuturnam. Vale.

Scrib. ad litus maris Germanici in insula Frisiorum Syltina mense Iulio a. h. s. LX.

10124150

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

10124150

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΡΚΑΣ.
ΘΟΑΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.

10124150

A.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἐς τήνδε δένδρων ὑψιγεννήτων σκιὰν
αὔραις γεραιὸν βαιὰ κινούντων κάρα
θεᾶς τ᾽ ἄφωνον ἄλσος, ἄστειπτον βροτοῖς,
πέφρικ᾽ ἀεὶ στείχουσα καὶ ταρβῶ φρενί,
ὡς ἡνίχ᾽ ἱρὸν πρῶτον εἰσέβην τόδε, 5
στέργειν δ᾽ ὁ θυμὸς τἀνθάδ᾽ οὐ διδάσκεται.
μακρὸν μὲν ἤδη τῇδε κρύπτομαι χρόνον
θεῶν γε βουλαῖς, αἷσι πειθαρχεῖν χρεών,
ξένη δ᾽ ἀεί πως, ὡς προτοῦ, κεκλήσομαι.
εἴργει γὰρ ἡ θάλασσα τῶν φίλων ἐμέ, 10
ἁλός τ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαις πολλάκις καθημένη
Ἑλληνίδ᾽ αἶαν εἰσιδεῖν ἱμείρομαι·
βρυχίοις δὲ θρήνους τοὺς ἐμοὺς δυσχείμερος
πόντου κλύδων δούποισιν ἀνταμείβεται.
ἐλεινὸς ὅστις ὢν κασιγνήτων ἄπο 15
πατρός τε μητρός τ᾽ ἄχαριν ἐκτρίβει βίον.
πασῶν γὰρ αὐτὸν ἡδονῶν ἀποστερεῖ
λύπη, ποτῶνταί θ᾽ αἱ φρένες πλανώμεναι
πατρὸς πρὸς αὐλήν, ἔνθα λαμπρὸν ὄμμασιν
ἔφηνε πρῶτον αἰθέρ᾽ ἡλίου σέλας, 20
φιλίας τε συμπαίζοντες ἥλικες χάριν

συνηρμόσαντ᾽ εἰς πάντ᾽ ἐπαρκούσης βίον.
θεοῖς ἐρίζειν οὐ θέμις. δῆλον δ᾽ ὅτι
τὰ τῶν γυναικῶν ἄξια στεναγμάτων.
ὁμῶς γὰρ οἴκοι κἂν μάχαις ἀνὴρ κρατεῖ,
ἀρκεῖ δ᾽ ἑαυτῷ καὶ ξένης ἐπὶ χθονός.
πλούτου πατρῴου κτῆσις ἀρσένων ἀεὶ
νίκη τε θάνατός τ᾽ εὐκλεὴς νομίζεται.
γυναιξὶ δ᾽ οἰκτρὰν ὥρισεν τύχην θεός.
ἀρέσκεται γάρ, κἂν πόσει δεδμημένη
σκληρῷ τρόπους ζῇ· παντάλαινα δ᾽, ἥντιν᾽ ἂν
πατρίδος ἄποικον ὠμόφρων ῥίψῃ τύχη.
ὡς νῦν Θόας με, τἄλλ᾽ ἀνὴρ γενναῖος ὤν,
δεσμοῖς ἐν ἀρρήκτοισι δουλώσας ἔχει.
αἰδὼς μὲν ἴσχει μ᾽, ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται·
ἄκουσά σοι, δέσποινα, λατρεύω, φίλη,
ἥπερ μ᾽ ἔσωσας, ἧπερ εὐνοίας χάριν
βίον τ᾽ ἀνεῖναι πάντα καὶ ψυχήν μ᾽ ἔδει.
ἀλλ᾽ εἰς σὲ γὰρ βλέπουσα τάσδ᾽ ἔχω πνοάς,
καὶ νῦν, ἄνασσα, προσβλέπω σ᾽ αἰτουμένη,
ἥπερ μεγίστου βασιλέως τέκνον φόνου
ἀγαναῖς λαβοῦσά μ᾽ ἐξέλυσας ἀγκάλαις·
εἰ τὸν τεκόντα μ᾽, ὦ Διὸς σεμνὴ κόρη,
ὃν ἐξέπληξας θυγατέρ᾽ ἐξαιτουμένη,
εἰ τὸν θεοῖς ὅμοιον Ἑλλήνων πρόμον
Ἀγαμέμνον᾽, ὃς τοὺς φιλτάτους ἔθυσέ σοι,
πέρσαντα Τροίας πέργαμ᾽ αἰσίᾳ τύχῃ
πάτρας πρὸς οὖδας ἄσμενον κατήγαγες,
δάμαρτά τ᾽ Ἠλέκτραν τε καὶ τὸν φίλτατον
σώσασ᾽ Ὀρέστην πάντα πρευμενὴς ἔφυς,

κἄμοιγ᾽, ἄνασσα, τοὺς ἐμοὺς δὸς εἰσιδεῖν,
χὥσπερ με δεινοῦ καὶ τότ᾽ ἐρρύσω μόρου,
μόρῳ μ᾽ ὁμοίου τοῦδε νῦν ῥῦσαι βίου.

ΑΡΚΑΣ.

Θόαντος ἥκω βασιλέως πεμφθεὶς ὕπο
χαίρειν προφωνῶν ἱερίᾳ σεμνῇ θεᾶς.
ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν Ἄρτεμις τῷδ᾽ ἤματι
ἐχθρῶν τροπὴν δέδωκε θαυμαστὴν κλύειν,
προὔστειλεν ἡμᾶς δεῦρο τῆσδ᾽ ἄρχων χθονὸς
στρατόν τε καὐτὸν ἀγγελοῦντας ὡς πέλας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἡμεῖς τε δέξασθαι παρεσκευάσμεθα
ἀρχὸν πρεπόντως, ἵλεώς τ᾽ ὄσσοις θεὰ
θυσίας Θόαντος Ἄρτεμις προσόψεται.

ΑΡΚΑΣ.

ὡς ἡδέως ἂν καὶ σὲ τὴν θεᾶς λάτριν,
ἣν οὐκ ἔλασσον δαιμόνων τιμᾷ λεώς,
φαιδρὸν βλέπουσαν εἰσίδοιμι σήμερον,
οἰωνὸν ἐσθλὸν πᾶσιν. ἀλλ᾽ ἐπεὶ στέγεις
ἄγνωτον ἡμῖν ἄλγος ἐν στέρνοισι σοῖς,
μακρὸν ποθοῦμεν καὶ μάτην ἤδη χρόνον
φίλον τι προσφώνημα σοῦ κλύειν πάρα.
κἀγὼ μέν, ἐξ ὅτου σὺ τῇδ᾽ οἰκεῖς χθονί,
τοιάνδ᾽ ἀεὶ πέφρικα σὴν ὄψιν βλέπων.
ἀδαμαντίνῃ γάρ, ὡς ἔοικε, σὸν κέαρ
τρόποις ἀμειλίχοισιν ἥρμοσται πέδῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρέπει γὰρ οὕτως φυγάδας ἠρημωμένας.

ΑΡΚΑΣ.

75 δοκεῖς δὲ σαυτῇ τῇδ᾽ ἐρῆμος ἢ φυγάς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔ τοι ξένη χθὼν πατρίδος γ᾽ ἀνταξία.

ΑΡΚΑΣ.

σοὶ δ᾽ ἐξένωται πατρὶς ἐκ συχνοῦ χρόνου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὥστ᾽ οὔποτ᾽ ἀμὸν ἀλγέων λήξει κέαρ.
πρώτης γὰρ ἥβης ὡς τὰ πρῶτ᾽ ἔδυ φρένα
80 πατρός τε μητρός τ᾽ ἠδ᾽ ὁμαιμόνων πόθος,
κοινή τε βλαστῶν τῶν νέων τροφὴ νέοις
κρύπτουσα ῥίζας τὰς παλαιγενεῖς κλάδοις
ἀνέδραμεν πρὸς αἰθέρ᾽, ἔνθ᾽ οἰκτρὰν ἐμὲ
ἐχθρὰ λαβοῦσα τῶν φίλων ἐνόσφισεν
85 θεῶν ἀραία μῆνις, ἡδίστην ἐμοὶ
ξυνουσίαν λύουσα· σὺν δ᾽ ἀποίχεται
ὥρας γλυκείας ἡδονὴ καὶ χάρματα
ἥβης ἀλύπου· καὶ γὰρ εἰ σεσωσμένη
κυρῶ, σκιαῖς ἔοικα ταῖς ἔνερθε γῆς,
90 κοὐ μή μ᾽ ἔτ᾽ αὖθις ἵμερος θέλξῃ βίου.

ΑΡΚΑΣ.

ἀλλ᾽ εἴπερ οὕτως ἀθλίαν σαυτὴν καλεῖς,
κἀμνήμον᾽ ἄν τις τῶν φίλων σ᾽ ὀρθῶς καλοῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔ τοί ποθ᾽ ὑμῶν γ᾽.

ΑΡΚΑΣ.

ἀλλ᾽ ὅμως ἡμῖν φθονεῖς,
ἀνθ᾽ ὧν προθύμως ἄνδρ᾽ ἀνὴρ εὐεργετεῖ.
95 οὐ γὰρ χαρᾶς πρόσωπον ἐκφαίνεις ποτέ,

φίλης ἄναυδον ἄγγελον προθυμίας,
ἐξ οὗ θεῶν σε δύσκριτοι ξυναλλαγαὶ
ἐτῶν πρὸ πολλῶν τόνδ᾽ ἔσωσαν ἐς νεών.
καὶ μὴν Θόας τε θεῖον ὡς κειμήλιον
μετ᾽ εὐσεβείας σ᾽ εὐφρόνως τ᾽ ἐδέξατο, 100
καὶ χθὼν ὁμοίως ἥδε σοί γ᾽ εὔνους τροφὸς
πέφυκεν, ἡ ξένοισι πρὶν στυγουμένη.
πάρος γὰρ ὅστις πρὸς τόδ᾽ ἐκφύγοι πέδον,
Ἀρτέμιδος ἀεὶ πρὸς βροτοφθόροις βάθροις
θεσμῷ παλαιῷ λαιμότμητος ὤλλυτο. 105

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ ἀσφαλῶς πνεῖν γ᾽ οὔ τί πω γλυκὺς βίος.
γλυκὺν γὰρ ἡγεῖ βίοτον, ὃν βωμοῖς πάρα
εἴδωλον ὡς τύμβοισι προσκαθήμενον
τάλαινα τρύχω; πῶς τοιοῦτον ἂν καλοῖς
ξὺν ἡδονῇ βιωτόν, αὐτάρκη βίον, 110
ὅταν γ᾽ ἀμαυρὸν ὡς ὄναρ πλανώμενον
πᾶσ᾽ ἡμέρα σε κεῖν᾽ ἀναμνήσῃ σκότος,
ὅπερ λιποψυχοῦντες ἐν Λήθης πέδῳ
βλέπουσιν οἰκτροὶ τῶν κεκμηκότων χοροί;
ἢ κἄρτ᾽ ἄχρηστος ἐμφερὴς μόρῳ βίος 115
αὐαίνεται γυναιξί, καὶ μάλιστ᾽ ἐμοί.

ΑΡΚΑΣ.

τὸ μή σ᾽ ἀρέσκειν πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἐνθάδ᾽ εἴργασαι
ξυγγνωστέον μέν, ἄξιον δ᾽ ἐποικτίσαι·
μάτην γὰρ ἄλγος ἡδονῶν σ᾽ ἀποστερεῖ.
πῶς δ᾽ εἶ σὺ πάντ᾽ ἄπρακτος ὢν πάρει χρόνον; 120
τίς γὰρ Θόαντος ἢ σὺ πραΰνει φρένας;
τίς δ᾽ αὖ παλαιὸν δυσπαραίτητον νόμον,

ὃς πρὸς θεᾶς βωμοῖσι τοὺς ξένους ἀεὶ
σφάζειν κελεύει, πολλὰ δὴ σοφῶς ἔτη
125 πειθοῦς πεδήσας ἠπίοις δεσμώμασι
τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ φόνου καὶ φασγάνων
εἰς φιλτάτην ἔσωσε πατρῴαν χθόνα;
θεὰ δέ γ᾽ οὐδὲν Ἄρτεμις μηνίεται
θυσιῶν βροτείων νῦν ἀπεστερημένη,
130 κλύει δ᾽ ἀναίμων εὐμενεστέρα λιτῶν.
τοιγὰρ στρατόν τ᾽ ὄρνιθος αἰσίου δίκην
Νίκη προπέμπει, κραίπν᾽ ἐρέσσουσα πτερά,
ἡμῖν τε πᾶσι καινὸς ὤρθωται βίος,
ἐξ οὗ βία Θόαντος, ἐκπάγλου ποτὲ
135 σκληροῦ τ᾽ ἄνακτος, σῇ παρουσίᾳ τανῦν
ἐξημέρωται, καὐτὸς εὐφρανθεὶς ἅμα
πειθαρχίας Ταύροισι κουφίζει βάρος.
καὶ ταῦτ᾽ ἄρχηστα δὴ καλεῖς, ἰῶν σῶν ὅτε
μύθων ἐπῳδαὶ πάντα κηλοῦσιν βροτόν,
140 καὶ βαρβάρων λαοῖσι προσθήκῃ θεοῦ
πλαθεῖσ᾽ ἀείζων κρουνὸν εὕρηκας χαρᾶς,
ξένοις δὲ ταῖσδε πρὸς πέτραις ἐχθροξένοις
σωτηρίαν καὶ νόστον ἐκπράσσεις φίλον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὰ παῦρα θᾶσσον ἐξαμαυροῦται φρενῶν
145 ὅσον λέλειπται τοῦ πόνου μεμνημένοις.

ΑΡΚΑΣ.

τὸν οὐδὲν αἰνοῦνθ᾽ ὧν ἔδρασ᾽ αἰνεῖν δοκεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔκ, ἀλλὰ μεμπτὸν ἢ λίαν αὐθαδία.

ΑΡΚΑΣ.

ἔμοιγ᾽ ὅ τ᾽ ἀρετῆς γνησίας ὑπερφρονῶν
χὠ τὴν νόθην ἐς ὕψος ἐξαίρων κακός.
πρὸς ταῦτα πείθου καὶ λόγους δέχου φίλων, 150
οἷ σοι παρεστᾶσ᾽ ἐμπέδοις φρονήμασιν·
ἢν σήμερον χρῄζων τι πρός σ᾽ ἔλθῃ Θόας,
λείαν τιν᾽ αὐτῷ σκεύασον μύθων ὁδόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἴμ᾽ ὡς φοβεῖς λόγοισι καίπερ εὖ φρονῶν·
μόλις γὰρ αὐτοῦ τοὺς γάμους ἐκφυγγάνω. 155

ΑΡΚΑΣ.

καὶ μὴν τὰ λῷστα σωφρόνως γ᾽ ἔχει ποιεῖν.
ἐξ οὗ τὸν υἱὸν ὁ βασιλεὺς ἀπώλεσεν,
ὀλίγοις τισὶν πέποιθε τῶν ἐγχωρίων
καὐτοῖσι τούτοις ἧσσον ἢ ᾽ν τῷ πρὶν χρόνῳ
παῖδας δ᾽ ἀρίστων τῆσδ᾽ ὑποπτεύων χθονὸς 160
ὡς δή ποτ᾽ ἀρχῆς διαδόχους τῆς Ταυρικῆς,
φίλων φοβεῖται γῆρας ἠρημωμένον
στάσιν τ᾽ ἀναρραγεῖσαν ἢ ταχὺν μόρον.
πρὸς δὲ Σκύθαι μὲν πάντες οὐ θαυμάζομεν
καλῶν λόγων τεχνήμαθ᾽, ὡσαύτως δ᾽ ἄναξ. 165
τάσσειν γὰρ εἰωθώς τι καὶ πράσσειν ἀεὶ
οὐκ οἶδε πολλαῖς φροντίδων πλανώμενος
ὁδοῖσι πειθοῦς εὐχερῶς θηρᾶν χάριν.
πρὸς ταῦτ᾽ ἀτιμάσασα μήτ᾽ ἀποστρέφου
αἰτοῦντα μήτε προσποιοῦ τὸ μὴ εἰδέναι, 170
ἀλλ᾽ εὐμενῶς ὅδωσον ὃν στείχει στίβον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἆρ᾽ οὖν ταχύνω, τῶν μάλιστ᾽ ὄκνος μ᾽ ἔχει;

ΑΡΚΑΣ.

ὄκνος δ᾽ ἔχει σε βασιλέως μνηστευμάτων;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πάντων μάλιστά γ᾽ ἐκφοβῶν ἐμὴν φρένα.

ΑΡΚΑΣ.

175 σὺ δ᾽ ἀντ᾽ ἔρωτος ἀλλὰ πίστιν ἂν φέροις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὅταν γε τάρβους τοὐμὸν ἐκλύσῃ κέαρ.

ΑΡΚΑΣ.

τί δῆτα κρύπτεις πατρίδα καὶ γένος τὸ σόν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δούλῃ θεᾶς εἰδυῖά γ᾽ ὡς σιγὴ πρέπει.

ΑΡΚΑΣ.

οὐδὲν δὲ πρός γ᾽ ἄνακτας ἂν σιγᾶν πρέποι.

180 πείθου δέ· πίστιν καίπερ οὐκ αἰτῶν, ὅμως

λαθραῖον ἄλγος εὐγενεῖ τρέφει φρενί,

ὁθούνεκ᾽ ἀεὶ πάντα νιν κρύπτεις τὰ σά.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦ δυσμένειαν εἰς ἔμ᾽ ἢ κότον φέρει;

ΑΡΚΑΣ.

ἔοικε· σιγᾷ μέν γ᾽ ἀεὶ καὶ σοῦ πέρι,

185 λόγοι δ᾽ ἀβούλως ἀσκόπως τ᾽ ἐρριμμένοι

δηλοῦσιν, ὡς γνώμαισιν ἐμπέδοις τανῦν

αὐτῷ δέδοκται τὸν σὸν αἱρεῖσθαι γάμον.

πρὸς ταῦτα μή νιν λιπαροῦντ᾽ ἀτιμάσῃς

μὴ καὶ βαρύν τιν᾽ ἐν φρεσὶν πέψῃ χόλον,

190 σὺ δ᾽ ἐκπλαγεῖσα καὶ μάτην χρόνῳ μάθῃς,

ὡς κεδνὰ τἀμὰ προὔβαλες βουλεύματα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί φῄς; Θόας ἄρ᾽, οἷον εὐγενὴς ἀνὴρ
οὐ πώποθ᾽, ὅς γ᾽ εὔκλειαν οἷς δόμοις θέλει
λείπειν θεῶν τε κοσμίως θεσμοὺς σέβει,
ἔτλη περᾶναι, τοῦτο μηχανήσεται; 195
ἢ πού μ᾽ ἐς εὐνὴν ἁρπάσει βωμοῦ πάρα;
θεούς τε τοίνυν πάντας εὔψυχόν τε δὴ
πάντων μάλιστα προσκαλοῦμεν Ἄρτεμιν,
ἣ παρθένῳ γε παρθένος φίλον φανεῖ
δούλῃ τ᾽ ἄνασσα τέρμα τῆς σωτηρίας. 200

ΑΡΚΑΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· οὐ γὰρ ἐξορμᾷ μένος
βίαιον αὐτὸν οὐδὲ μὴν ἥβης ὕβρις
ξύνοικος ἔργ᾽ ἄβουλα μήσασθαι φρεσίν.
φονιωτέραν δέδοικα μὴ γνώμην λαβὼν
καινὴν ἀταρβεῖ μῆτιν ἐκτελῇ χερί· 205
ψυχὴν γὰρ ἀπαράμυθον ἐν στέρνοις ἔχει.
σὺ δ᾽ ἀλλὰ πίστιν, ἱκέσιός σε λίσσομαι,
εἰ μηδὲν ἄλλο, καὶ χάριν γ᾽ αὐτῷ φέρε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μή μοι φθονήσῃς, ὦ φίλ᾽, ὧν ἐπίστασαι.

ΑΡΚΑΣ.

αὐτόν γ᾽ ἐρώτα. δεῦρο γὰρ στείχονθ᾽ ὁρῶ. 210
τιμᾷς γ᾽ ἄνακτα καὶ σύ, καὶ τὸ σὸν κέαρ
χρῆσθαι κελεύει τἀνδρί σ᾽ ὡς εὐεργέτῃ.
μέμνησο δ᾽ ὡς γενναῖος εὐχερῶς ἀνὴρ
ἀγανῇ γυναικῶν προστροπῇ μαλάσσεται.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁρῶ μὲν οὔπω, πῶς λόγοις ἐφέψομαι 215

τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν.
Θόαντι δ' ὧν μ' ἔδρασεν ἣν σθένω χάριν
ἑκοῦσα τίσω. προσφιλεῖς δ' ἐπεύχομαι
βασιλεῦσιν εἰπεῖν ξύν τ' ἀληθείᾳ λόγους.

δώροις σε βασιλικοῖσιν ὀλβίσαι, Θόας,
πόροι τε κῦδος Ἄρτεμις νίκην τέ σοι
πλοῦτόν τε καὶ τοῖς σοῖσιν εὐεστὼ φίλην
εὐχῶν τε πρᾶξιν εὐσεβῶν τελεσφόρον,
ἵν', ὥσπερ ἄρχεις ἐπιμελῶς πολλῶν βροτῶν,
οὕτως πρὸ πολλῶν οὐρίᾳ χρήσῃ τύχῃ.

ΘΟΑΣ.

κλέος μὲν ἀνδρῶν οὐδὲν ἢ κούφη σκιά,
πλούτῳ δέ γ' οὐ χαίρουσιν οἱ κεκτημένοι.
ἐμοὶ δ' ἐκεῖνος εὐτυχέστατος βροτῶν,
εἴτ' ἐστὶν ἄρχων εἴτε τῶν πολλῶν, δοκεῖ,
ὅτῳ 'ν δόμοισι χαρμονῆς τέρψις παρῇ.
ἐμῆς γε μὴν σύ γ' ἦσθα κοινωνὸς δύης,
ὅτ' ἔγχος ἀνδρῶν πολεμίων τὸν παῖδά με
πάντων ἄριστον λοίσθιόν τ' ἀφείλετο.
ἕως μὲν οὖν ἔπρασσον οἰκεῖον φόνον,
ἐρημίας οἴκοισιν οὐκ ἐπῃσθόμην·
τανῦν δ' ἀνελθὼν μεστὸς ὢν ἐλιπάρουν,
φθείρας μὲν ἐχθρούς, παιδὶ δ' ἐκπράξας δίκην,
οὐδὲν δόμοισι τοὐμὸν εὐφραίνει κέαρ.
πειθαρχίας γὰρ ἡ προτοῦ προθυμία
φαιδροῖσιν ὄσσοις προσβλέπουσ' ἔσαινέ με,
τανῦν μερίμναις ἐκτετύφλωται κακαῖς·
πᾶς γὰρ τὰ μέλλονθ' ὡς γενήσεται σκοπεῖ

κἄπαιδι πείθεται μέν, ἀλλ᾽ ἄκων, ἐμοί.
ἐν τῇδε τοίνυν θἠμέρᾳ, τὸν πολλάκις
νίκην τότ᾽ αἰτῶν, ἄλλοτ᾽ αὖ λάφυρ᾽ ἄγων 245
νεὼν ἐσῆλθον, τοῦτον εἰσβαίνω τανῦν,
πάλαι στέγων εὐχήν τιν᾽ οὔτ᾽ ἄγνωτον οὔτ᾽
ἀπροσδόκητον σοί γε· καὶ γὰρ οὖν τύχῃ
ξὺν αἰσίῳ Ταύροισιν, αἰσίῳ δ᾽ ἐμοὶ
δοκῶ σ᾽ ἄγεσθαι βασιλέων πρὸς ἑστίαν. 250

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἢ κάρτα μεῖζον ἢ κατὰ ξένην δοκεῖ
τὸ δῶρον, ὦναξ, ὥσθ᾽ ὁρᾷς μ᾽ αἰδουμένην.
οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῇδε προσχρῄζουσα πλὴν
σωτηρίας ἀλκῆς τε, ταῦτ᾽ εἴληφά σου.

ΘΟΑΣ.

εἰ πάντας ἄνδρας ἐννοεῖς τοὺς ἐνθάδε, 255
ὅθεν πέφυκας, κἀμὲ δὴ κρύπτειν ἀεί,
οὐκ αἰνέσαιμ᾽ ἂν τοῦτο τοὔργον οὐδαμοῦ.
στυγεῖ μὲν ἄλλους τῆσδε γῆς ἀκτὴ ξένους,
χρείας ἀνάγκῃ καὶ νόμου. πρὸς σοῦ δ᾽ ἐγώ,
ἣ τῇδε πάντων τοῖς Σκύθαις κοινωνὸς εἶ 260
ἱερῶν βεβήλων, πᾶσιν ἔντιμος ξένη,
βίον τ᾽ ἄγεις αὐτόνομον, αὐτογνώμονα,
ἐπηξίωσα πιστὸς ὢν εὐεργέτης,
ἀνθ᾽ ὧν ἔδρασά σ᾽, ἀλλ᾽ ἀληθείας τυχεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦναξ, ὀκνοῦσά γ᾽, οὐκ ἀπιστήσασά πως 265
γονέων ἐσίγων ὄνομα καὶ πάτραν ἐμὴν
ἀεὶ πρὸς ὑμᾶς· εἰ γὰρ εἰδείης μ᾽, ἄναξ,
ὅθεν γεγῶσ᾽ οἵαισιν ἐμπεπλεγμένη

ἄταις παρ᾽ ὑμῖν ἀσφαλῆ τροφὴν ἔχω,
ἦ τἄν σε δεινὸς καρδίαν πάλλοι τρόμος,
ἥν τ᾽ ἄρτι πάρεδρον ἐν θρόνοισιν ἤθελες
ἵζειν, ἄκαιρον τῆσδ᾽ ἂν ἐκπέμποις χθονός,
ἢ καὶ βιαίως, νοστίμου σωτηρίας
οὔπω φανείσης αἶαν εἰς ἐμφύλιον,
οὐ τέρμα πω κέλσασαν ἐν πλάναις πόνων
ἐς πτωχὸν ἂν ῥίψειας ἀστεργῆ βίον,
ὃς τοὺς ἀλήτας πανταχοῦ ξένης ἔπι
ψυχραῖς ἐν ἀγκάλαισιν ἰσχναίνει λαβών.

ΘΟΑΣ.

οἱ μὲν θεοὶ τί σοῦ βεβούλευνται πέρι
αὐτῆς τε καὶ τοῦ σοῦ γένους, οὐκ οἶδ᾽ ἐγώ.
ἐξ οὗ δέ γ᾽ ἡμῖν τῇδε συνναίεις χθονί,
ἱκέτις ἅπασιν ἐνδίκως τιμωμένη,
ηὔξησαν ἡμῖν ὄλβον ἄφθονον θεοί,
ὥστ᾽ οὔ τις ἂν πείσειεν εὐχερῶς ἐμέ,
λαοῖς σ᾽ ἔσεσθαι τοῖς ἐμοῖς ἀλάστορα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄλβου δὲ μήτηρ σὴ χάρις γ᾽, οὐχ ἡ ξένη.

ΘΟΑΣ.

ἀλλ᾽ οὐ πονηρῶν γ᾽ ὀλβίους κτίζει χάρις.
λύσασα τοίνυν γλῶσσαν ἐξαύδα ποτέ,
ἄκρυψας· ἐσθλὸν πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
ἐπεί σε τάσδ᾽ ἔθηκεν ἐς χέρας τύχη,
οὐχ ἧσσον ἡμῖν ἢ θεοῖς ἔντιμος εἶ,
ἐγώ θ᾽ ἑτοῖμος ἂν θέλωσιν ἐκτελεῖν.
ἢν οὖν πόρῃ σοι μοῖρα νόστον ἐμφανῶς,
αὐτός σε λύσω τῶνδε τῶν ξυνθημάτων·

εἰ δ' αὖ πέφρακται πᾶσά σοι νόστων ὁδός, 295
εἴτ' ἐκπεσόντων πατρίδος τῶν σῶν φίλων
ἢ συμφοραῖς δειναῖσιν ἐξολωλότων,
ἐγώ σ' ἀπαιτῶ, ξύμμαχον καλῶν Δίκην.
πρὸς ταῦτα λέξον· οὐδὲ γὰρ ψεύσω σ' ἐγώ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον, 300
πῶς δῆτα τλήσει δεῖν' ἀναπτύσσειν ἔπη,
ἄρρητα πρὶν στέρνοισιν ἐγκεκλημένα.
ἅπαξ γὰρ ἐκχυθέντ' ἀναστροφῆς ἄτερ
λείπουσι κρυπτὸν καρδίας ἀνάκτορον,
βλάπτοντά τ' ὠφελοῦντά θ', ὡς θεὸς θέλει. 305
ἄκουσον, ὦναξ. Ταντάλου γένους ἔφυν.

ΘΟΑΣ.

ἔκπαγλον ἐξείρηκας ἀτρέστως ἔπος.
ἦ κεῖνον εὔχει σοῦ γένους ἀρχηγέτην,
ὅνπερ γενέσθαι προσφιλέστατόν ποτε
θεοῖς λέγουσιν; ἆρα Τάνταλον λέγεις 310
τὸν αἰπυμήτην, τὸν Διὸς ξυνδαίτορα,
οὗπερ λόγοισι ποικίλοις, σοφωτάτης
ἐμπειρίας μεστοῖσι καὶ θεῶν γένος
πιστοῖσιν ὥστε θεσφάτοις ἐθέλγετο;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐκεῖνον εἶπον. ἀλλὰ θεοὺς οὐ συμφέρει 315
ἀνδράσιν ὁμιλεῖν ἐξ ἴσου βροτοῖς ποτέ.
καὶ γὰρ τὸ θνητῶν οὔ τί που σωκεῖ γένος
ἐς ὕψος ἀρθὲν ἀσφαλῆ θέσθαι βάσιν.
προδότης μὲν ἀνὴρ οὔποτ' οὐδ' ἄναγνος ἦν,
ἀλλ' εὐγενὴς ὢν οὔτε δουλεύειν ἔφυ, 320

οὔτ᾽ αὖ μεγίστῳ Ζηνὶ συνναίειν βροτός·
καὶ τοῦ μὲν ἀνθρώπεια τἀμπλακήματ᾽ ἦν,
σκληρὰ δ᾽ ἐκείνων ψῆφος· ὑμνοῦσίν γ᾽ ὅτι
ὕβρις τραπέζης Ζηνὸς ἠδ᾽ ἀπιστία
325 ἀπωστὸν αὐτὸν Τάρταρόνδ᾽ ἀπήλασαν.
καὶ πᾶς ἐκείνου γ᾽ οἶκος ἔχθεται θεοῖς.

ΘΟΑΣ.

πατρῷον ἐκτίνοντες ἢ χαὐτῶν χρέος;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σθένος γε μὴν ἄγναμπτον ἐν σιδηρέοις
στέρνοισι Τιτάνων τ᾽ ἀδήριτον βίαν
330 τέκνοισι κείνου μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν λαχεῖν.
φρένας δὲ δαίμων ἐξετύφλωσεν κακαῖς
γνώμαις, ἄποπτον ὀμμάτων τιθεὶς δίκην
καὶ τοὐπιεικὲς καὶ φρενῶν εὐβουλίαν,
λυσσῶσά τ᾽ αὐτῶν ἡπιθυμία φρεσὶν
335 μανίας ἄπειρον φοιτάδ᾽ ἐντίκτει νόσον.
Πέλοψ γὰρ εὐθύς, Ταντάλου φίλος γόνος,
βουλεύμαθ᾽ ὑψίκομπα καρδίᾳ τρέφων
μιαιφόνοις δόλοισιν εὐπρεπεστάτην
ἐκτήσαθ᾽ Ἱπποδάμειαν, Οἰνομάου κόρην,
340 ἣ τἀνδρὶ παῖδας ἀσμένῳ τίκτει δύο,
Ἀτρέα Θυέστην θ᾽· οἱ δὲ σὺν λυγρῷ φθόνῳ
κάσιν βλέποντες ἄλλον ἐξ ἄλλου λέχους
αὐτῶν κατ᾽ ἦμαρ προσφιλέστερον πατρί,
ἔχθει συναρμοσθέντες ἀγρίῳ λάθρα
345 χέουσ᾽ ὅμαιμον αἷμα πρώταρχον φόνων·
πατὴρ δέ γ᾽ Ἱπποδάμειαν οἰηθεὶς κτανεῖν

τὸν παῖδ᾽ ἀπαιτεῖ σπλάγχνα θερμανθεὶς κότῳ,
κείνη θ᾽ ἑαυτῆς χερσὶ λωβᾶται βίον.

ΘΟΑΣ.

τί δὴ σιωπᾷς; μὴ φθόνει λόγων ἐμοί.
οὔ τἄρ᾽ ἀπιστήσεις γε πιστεύσασ᾽ ἅπαξ. 350

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ζηλωτὸς ὅστις ἧς γονῆς μεμνημένος
χαίρει, παλαιάν τ᾽ ἐν λόγων ξυναλλαγαῖς
προγόνων ἐπαινεῖ δόξαν, αὐτὸν εὐκλεῶν
ἀνδρῶν ἀριθμῷ προστιθεὶς ξὺν ἡδονῇ.
οὐ γάρ ποτ᾽ οἶκος αὐτίκα σπείρειν φιλεῖ 355
θεοῖς ὅμοιους ἄνδρας οὐδ᾽ ἀλάστορας
σπορὰ δὲ πολλῶν σωφρόνων τε καὶ κακῶν
φέρει βροτοῖς ὄλεθρον ἢ σωτηρίαν. —
πατρὸς θανόντος οἱ κασίγνητοι τέως
Ἀτρεὺς Θυέστης τ᾽ εὖ κυβερνῶσιν πόλιν 360
κοινῇ κρατοῦντες· ἀλλ᾽ ἔπειτ᾽ ἔρις κακὴ
βλαστοῦσα συγχεῖ πάντα, κἀδελφοῦ λέχος
χραίνει Θυέστης, ἧς ἀναιδείας Ἀτρεὺς
ποινὰς ἀπαιτῶν πατρίδος ἐκβάλλει κάσιν.
ὁ δ᾽ αὖ Θυέστης λυγρὰ μηχανώμενος 365
ἔργ᾽, ὃν δόλοις ἔκλεψε τἀδελφῷ πάλαι
κἄθρεψεν ὡς οἰκεῖον υἱὸν Ἀτρέως,
δεινὴν ἐρινὺν παιδὸς ἐμφύσας φρεσὶν
πόλιν σφε πέμπει πρὸς Μυκηναίων, ὅπως
ἄιδρις αὐτοῦ τὸν πατέρα κατακτάνοι. 370
φθάσας δὲ τοὔργον ὁ βασιλεὺς τὸν αἴτιον
σκληρῶς ἐτιμωρήσατ᾽, ἐλπίζων τάλας
τὸν τοῦ Θυέστου παῖδ᾽ ἀναλίσκειν φόνῳ.

τέλος δ᾽ ἀκούσας, τίς θέαμ᾽ οἰκτρὸν πατρὶ
375 βασάνοις τέθνηκεν, ἐκμανεὶς ὀργῆς ὕπο
χόλῳ τ᾽ ἀνοιστρηθεὶς νέον βουλεύεται
κἄλαστον ἔργον. ἄλγος ἐγκλήσας φρεσὶν
καὶ δὴ λελῆσθαι τοῦ πάθους δοκῶν κάσιν
παίδοιν ξὺν ἀμφοῖν πρὸς πόλιν πείθει μολεῖν,
380 καὶ συλλαβὼν τὼ παῖδε καὶ σφάξας λάθρα
στυγνὴν ἀπόπτυστόν τε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
δειπνοῦντι παρατίθησι τἀδελφῷ βοράν.
ὡς οὖν Θυέστης σαρκὸς ἐμπλησθεὶς τέκνων
ποθεῖ πρόσοψιν ἱμέρῳ πεπληγμένος,
385 παῖδάς τ᾽ ἐρωτῶν, εἰ πάρεισ᾽, ἤδη πάτον
φωνάς τ᾽ ἰόντων πρὸς θύραισι δωμάτων
κλύειν νομίζει, δεινὸν ἐγγελῶν Ἀτρεὺς
κεφαλὰς προβάλλει καὶ πόδας τεθνηκότων. —
θαμβοῦντά σ᾽, ὦναξ, ὅσσ᾽ ἀποστρέφονθ᾽ ὁρῶ.
390 καὶ γὰρ τόθ᾽ ἥλιος μετέστρεψεν φλόγα
ὄχον τε καινὰς εἰς ὁδοὺς χρυσήλατον.
τοιοῦδ᾽ ἄρ᾽ ἱέρει᾽ ἐκ γένους ὑμῶν ἔφυν·
πολλούς τ᾽ ἔτ᾽ ἄλλους ἀθλίων ἀνδρῶν πόνους
καὶ πολλὰ δεινά τ᾽ ἔργα λυσσώσης φρενὸς
395 κρύπτει σκοτεινοῖς εἰσαεὶ κόλποισι Νύξ,
ἑσμὸν κακῶν φαίνουσα διὰ καλυμμάτων.

ΘΟΑΣ.

κρύψον δὲ καὶ σύ γ᾽· ὡς ἐμοὶ μόχθων ἅλις.
ἀλλ᾽ εἰπέ, θαῦμα γάρ μ᾽ ἔχει, τούτου σὺ πῶς
γένους πέφυκας, ἀγανόφρων ἀνημέρου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

400 παῖς Ἀτρέως ἦν πρῶτος Ἀγαμέμνων, ἐμὸς

πατήρ, ὃν ἀεί — καὶ γὰρ αὐχῆσαι πρέπει
γένει γυναιξίν — ἄνδρ᾽, ἀφ᾽ οὗ πέφυκ᾽ ἐγώ,
πάντων ἄριστον ἐνδίκως ἐθαύμασα.
οὗτος Κλυταιμνήστρᾳ μιγεὶς ἔσπειρ᾽ ἐμέ,
γάμων ἀπαρχάς, εἶτα δ᾽ Ἠλέκτραν φίλην· 405
οὕτως ἄναξ θ᾽ ἕκηλος οἷς ἦρχεν δόμοις,
καὶ παῦλαν εἶχε Ταντάλου γένος κακῶν.
ὃ δ᾽ αὖ γονεῦσιν εὖχος ἦν υἱόν σφισιν
οἴκοις γενέσθαι, καὶ τόδ᾽ ἤνυσαν θεοί.
ἀλλ᾽ ὡς ἀδελφαῖν μετὰ δυοῖν ὁ φίλτατος 410
ἔθαλλ᾽ Ὀρέστης, πήματ᾽ ἐξαίφνης νέα
ἀνεῖσαν αὖθις ἀσφαλεῖ Μοῖραι δόμῳ.
καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς, οἴομαι, περᾷ φάτις,
Ἑλένης ἕκατι πάντες Ἑλλάδος πρόμοι
Τροίαν κατασκάψοντες ὡς ἀνηρίθμῳ 415
πολέμου στόλῳ κατῆρξαν· εἰ δ᾽ ἤδη πόλιν
δῄων καθεῖλον καὶ κεκύρωται τέλος
ἀγῶνος αὐτοῖς, οὐ κλύω. — πατρὸς δ᾽ ἐμοῦ
ἐς Αὖλιν ἐξάραντος Ἑλλήνων στρατὸν
ἄπλοι᾽ ἐρύκει πάντας· ἡ γὰρ Ἄρτεμις 420
ἄνακτι μηνίουσα πρὸς χέρσῳ στόλον
σπεύδοντας ἴσχει· καὶ θεᾶς κελεύσμασιν
πρωτεῖα Κάλχας βασιλέως αἰτεῖ γάμων.
οἱ δ᾽ οὖν δόλοισιν οἴκοθέν μ᾽ ἀφήρπασαν
σὺν μητρί, καὶ στήσαντες ἀντίον θεᾶς 425
ὑπὲρ πυρᾶς μ᾽ ἔσφαζον· ἀλλ᾽ οὐκ ἤρεσεν
Ἀρτέμιδι τοὐμὸν αἷμα, καὶ κρύψασά με
νεφέλαισι πυκναῖς ἀπὸ φόνου δι᾽ αἰθέρα
ἐς τόνδε ναὸν ἵλεως ἐσώσατο.

430 αὐτὴν γὰρ Ἰφιγένειαν εἰσορᾷς, ἄναξ,
Ἀτρέως ἀπόγονον τήνδε κἀγαμέμνονος,
θεᾶς δὲ δούλην σοι ξυνοῦσαν ἐν λόγοις.

ΘΟΑΣ.

οὗτοι παρ' ἡμῖν πίστιν ἢ τιμήν ποτε
ξένης προέξει βασιλικοῦ γένους κόρη.
435 ὥστ' ἐμμένω νῦν οἷς τὰ πρῶτ' εἴρηκά σοι·
ἕπου μεθέξουσ' ἡμιν ὧν κεκτήμεθα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πῶς τοιοῦτον ἔργον ἂν τλαίην, ἄναξ;
ἢ γάρ μ' ἔσωσ' Ἀρτέμιδι πανδίκως μόνῃ
ὃς μοι πέπρωται ζῆν ὀφείλεται χρόνος.
440 αὕτη βέβαιον εὖ φρονοῦσ' ἐξείλετο
δίαιταν ἡμῖν, ἥδε καὶ ψευδωνύμοις
φόνοισιν ἐκπλήξασα φιλτάτῳ πατρὶ
γήρως μ' ἄελπτον ἐξέθρεψε χαρμονήν.
κἀγὼ διδόντων νόστον ἐς πάτραν φίλην
445 θεῶν ὑπερφρονοῦσα τὴν κείνων χάριν
ξένην ἐμαυτὴν ἐν ξένῃ δήσω χθονί;
οἰωνὸν οἶσθ' αἰτοῦσαν, εἴ μ' ἐχρῆν μένειν.

ΘΟΑΣ.

καὶ μὴν ἔχεις γ' οἰωνόν, ὅτι μένεις ἔτι.
μή τοι τοιαύτην πρόφασιν ἰχνεύσῃς λόγων.
450 ῥῆσις μάτην αἰτοῦντι τείνεται μακρά·
κλύει γὰρ οὐδὲν πλὴν τό γ' ἀρνοῦμαι μόνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔ τοι λόγων τεχνήματ', ἀλλὰ τἀν φρενῶν
πτυχαῖς κατεσφραγισμέν' ἐξέφηνά σοι.
ἢ οὐκ αὐτός, ὦναξ, τὴν ἐμὴν ἐπίστασαι

ψυχήν, οἵαισι τὸν τεκόντα πημοναῖς 455
οἰκτρῶς ἐρημωθεῖσα καὶ φίλους ποθεῖ,
ὅπως ἂν ἐν δόμοισιν ἀρχαίοις πατρός,
ἔνθ' ὄνομα τοὐμὸν οἶδα θρηνεῖσθαι μάτην,
νέα νεογνοῦ παιδὸς ὡς λάμψῃ χαρὰ
καὶ κίονες πρέψωσι νεοδρέπτοις κλάδοις; 460
ὦ πέμψον, ὦναξ, ναυσὶν εἰς πάτραν ἐμέ,
ἐμοί τε καινὸν πᾶσί τ' ὄρθωσον βίον.

ΘΟΑΣ.

ἄπελθε δὴ πεισθεῖσα καρδίας πνοαῖς
καὶ μή ποτ' αὖθις τῆς σοφῆς εὐβουλίας
φωνὴν ἀκούσῃς. πάντα δὴ γενοῦ γυνὴ 465
προεῖσα σαυτὴν τῇπιθυμίᾳ φέρειν,
ᾗ νῦν ἐπιζέουσα σὸν θράσσει κέαρ.
ἢν γὰρ γυναιξὶ στέρνα θερμαίνῃ χρέος,
οὐδ' εὐσέβεια σφᾶς ἀπειργάθει τὸ μὴ οὐ
προδοτῶν ἐπῳδαῖς μαλθακισθείσας λιπεῖν 470
πατρὸς βεβαίους ἢ ξυνευνέτου δόμους·
ἢν τ' ἄγριον σπλάγχνοισι κοιμηθῇ μένος,
ὅμως γε καὶ τότ' εὐμενὴς αὐτῶν μάτην
μύθοισι πειθὼ χρυσέοις ἀνθάπτεται.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

νῦν ἧς ὑπέσχου πίστεως μέμνησό μοι. 475
οὐχ ὧδ' ἀμείψει τὴν ἐμὴν παρρησίαν·
ὡς πάνθ' ἑτοῖμός μοὐδόκεις εἶναι κλύειν.

ΘΟΑΣ.

τἀπροσδόκητα δ' οὐχ ἑτοῖμος ἦν κλύειν·
καὶ μὴν ἐχρῆν καὶ ταῦτα προσδοκᾶν μ', ἐπεὶ
ἠπιστάμην γυναικὶ συμβαλὼν λόγους. 480

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ φλαῦρον εἴπῃς ἡμέτερον, ἄναξ, γένος.
τὰ γὰρ γυναικῶν ἀρσένων μὲν ἥσσονα,
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν αἰσχρά γ᾽ ἐνδίκως καλοῖθ᾽ ὅπλα.
τούτῳ μέν, οἶμαι, σοῦ γ᾽ ἔφυν κρείσσων, ὅτι
485 σοῦ μᾶλλον αὐτοῦ σοὶ τὰ συμφέρονθ᾽ ὁρῶ.
σὺ μὲν γὰρ οὔτε σαυτὸν οὔτ᾽ εἰδὼς ἐμὲ
οἴει γάμων ἂν εὐτυχῶν τούτων τυχεῖν,
καὐτὸς πρόθυμος ὤν τε κεὐνοῶν ἅμα
λιταῖς ὑπείκειν λιπαρεῖς ταῖς σαῖς ἐμέ·
490 ἐγὼ δὲ πολλὴν τοῖς θεοῖς ἔχω χάριν,
γνώμην ὁθούνεκ᾽ ἤνυσαν ταύτην ἐμοί,
αὐτοῖσιν οὐκ ἀρεστὸν ἀρνεῖσθαι γάμον.

ΘΟΑΣ.

οὐ θεῶν τὸ μάντευμ᾽, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς τόδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δι᾽ ἧς γε μούνης πᾶς θεὸς μαντεύεται.

ΘΟΑΣ.

495 ἐγὼ δ᾽ ἄμοιρος τῆσδε κληδόνος κυρῶ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

βαιὰν γὰρ ὀμφὴν λάβρος ἔσβεσεν κλύδων.

ΘΟΑΣ.

ἡ δ᾽ ἱερία μόνη νιν ἐξεπίσταται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πάντων μάλιστ᾽ ἄρχοντί γ᾽ ἔστ᾽ ἀκουστέα.

ΘΟΑΣ.

Ἀρτέμιδος ἁγνὴ παρθένος καὶ πατρόθεν
500 σύνδειπνος οὖσα Ζηνὸς ἆσσον, οἴομαι,
θεοῖς προσήκεις βαρβάρων αὐτοχθόνων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταύτην ἄρ᾽ ἔξω τῆς προθυμίας χάριν;

ΘΟΑΣ.

βροτὸς πέφυκα· κρεῖσσον οὖν παύειν λόγους.
τοιγὰρ λελέχθω τοὔπος· ἱερία σὺ μὲν
ἔσει θεᾶς τὸ λοιπόν, ἥ σ᾽ ἐξείλετο. 505
ἡμῖν δὲ τῆσδ᾽ ἄνασσα συγγνώμην ἔχοι
χώρας, τοσοῦτον εἴ νιν ἐκδίκως χρόνον
ἄκων παλαιῶν ἐστέρησα θυμάτων.
πάλαι γὰρ ἰσχύοντος ἐν Ταύροις νόμου
θνήσκειν τὸν ἀκτὴν τήνδε προσμολόντα που 510
σὺ δὴ μόνη γ᾽ εὔνοιαν ἐμφαίνουσά μοι
τοτὲ μὲν ὁμοίαν παιδὸς εὐπειθοῦς τρόποις,
τότ᾽ αὖ γαληνῷ νεογάμου νύμφης πόθῳ,
δεινοῖσι φίλτροις τήνδ᾽ ἐκήλησας φρένα,
ὥστ᾽ ἐκλαθέσθαι τῶν προσηκόντων τελεῖν· 515
τῷ σῷ τε δαρὸν ἱμέρῳ πεπληγμένος
οὐ δημόθρουν ἥκουσα βάξιν ἀρτίως
τὸν παῖδα τὸν ἐμὸν αἰτιωμένων ὅτι
πατρὸς τίνων τέθνηκε τἀμπλακήματα.
ἀλλ᾽ οὐχὶ σοῦ γ᾽ ἕκατι θυμάτων ἔτι 520
λαοὺς ἀπείρξω πᾶσι προσφιλῶν ἐμούς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐμοῦ μὲν οὕνεκ᾽ οὐδὲν ἐξῄτησά πω.
θεοὺς δ᾽ ὃς ἂν φόνοισιν οἴηται βροτῶν
χαίρειν, ἀλᾶται τῆς ἀληθείας, ἔρον
κείνοις τὸν αὑτοῦ προστιθεὶς ἀνήμερον. 525
ἆρ᾽ οὐ πυρᾶς δέσποινά μ᾽ ἐξεσώσατο;
τὴν γὰρ λατρείαν τῆς σφαγῆς προείλετο.

ΘΟΑΣ.

οὐκ εὐπρεπὲς βροτοῖσι τόν γε κείμενον
νόμον στομάργου σὺν κακαῖς γλώσσης τέχναις
530 περισκοπεῖν τε κἀξαναστρέφειν βάθρων.
ἃ σοι προσήκει σπεῦσον· ὡσαύτως δ᾽ ἐγώ.
ἀλλ᾽ οἳ νεωστὶ πρὸς πέτραις θαλασσίαις
κρυφθέντες εὑρέθησαν οὐδὲν εὐμενὲς
φέροντες ἡμῖν κἆτ᾽ ἐλήφθησαν δορί,
535 τούτους χρόνῳ ποτ᾽ Ἀρτέμιδι θύσεις θεᾷ
τάχ᾽ ἂν βροτείων αἱμάτων θυμουμένῃ.
πέμψω δὲ δεῦρο· καὶ σὺ δὴ τἀνθένδ᾽ ὅρα.

ΧΟΡΙΚΟΝ.

ἰοχέαιρα Διὸς τέκος, Ἄρτεμις, στροφή.
ἅτε φέρεις ἀσινῆ νεφέλαισιν
540 εἰ βροτῶν τις χεῖρας ἔχων καθαρὰς
ἅτᾳ συνέζευκται κακᾷ·
τόν γ᾽ ἀνέμων ὑπὲρ οἶδμα θαλάσσας
καὶ χθόνα στερνοῦχον ἀναρπάζεις πνοαῖς
χαλκέας ὑπεκσώζουσ᾽ ἀνάγκας.
σοφὰ γὰρ αἰνῶς μαντοσύναισιν ὁρᾷς
545 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ᾽ οὐδὲ πάροιθ᾽ ὅσ᾽ ἦν σε λάθει.
ὅσσοις δὲ προσβλέπεις ἱκέτας ἀγανοῖς,
ὡς ὅτ᾽ ὀρφναῖον σελαναίας γάνος
λευκᾷ ξὺν αἴγλᾳ γαῖαν ἀμφιχεῖται.

πότνια, χεῖρας ἐμὰς ἄπεχ᾽ αἵματος· ἀντιστρ.
550 οὐδὲ γὰρ ἀσυχίας φέρει ὄλβον·
φάσμα δ᾽ οἰκτρὸν μαψιδίως κταμένου
σπεῦδον κατ᾽ αὐθέντου στίβους

ἀεροφοῖτιν ἐγείρει ἐρινύν.
σωφρονούντων δ᾽ εὐσεβίαν θνατῶν θεοὶ
τιμῶσιν εὐρεῖαν κατ᾽ αἶαν
παντᾷ σπαρέντων, καὶ τὸν ἐφαμερίων
ἀμαυρὸν αἰῶν᾽ αἰθέριον φιλοῦσ᾽ ἀείρειν·
οὓς ἀξίους γὰρ ἀθανάτου βιοτᾶς
οὐρανοῦ θ᾽ εὕρωσιν, ἁδέως σφίσιν
χρυσαυγέων ἄστρων θέαν νέμουσιν.

B.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἅιδου πατοῦμεν ὑστάτην σαφῶς ὁδόν,
καὶ δὴ σφαδᾳσμῶν παύεται τοὐμὸν κέαρ.
ὁ Λοξίας γάρ, ἡνίκ᾽ ἐξῄτησά νιν
πομπῆς ἀπαλλάξαι με τῆς Ἐρινύων,
ἴασιν ἡμῖν κἀνακούφισιν κακῶν
ἐν τοῖς κασιγνήτης ἀνακτόροισιν, ἣ
Ταύροις ἀνάσσει, φιλτάταις ἐπ᾽ ἐλπίσιν
ὀρθοῖσι χρησμοῖς ἀσφαλῶς ὑπέσχετο.
καὶ δὴ τελεῖται πάντα· τοῖς γὰρ ἀθλίοις
πάντων ὁ θάνατός ἐστιν ἰατρὸς κακῶν.
ᾧ γὰρ κραταιὰ Μοῖρα συγχέῃ κέαρ
ψυχήν τε θραύσῃ, ῥᾴδιον τούτῳ πέλει
ἑκόντα λείπειν λαμπρὸν ἡλίου φάος.
εἰ δ᾽ ἐν μάχῃ φθονοῦσιν Ἀτρείδαις θεοὶ
τροπαῖ᾽ ἀναστήσασι πολεμίων θανεῖν,
κἄγωγ᾽ ἀτίμως, ὡς πατήρ, ταύρου δίκην

πεσεῖν ἔμελλον αἱματοσταγεῖ φόνῳ,
ἔστω· τυθῆναι τῇ θεᾷ κάλλιον ἢ
κρυφίοις θανόντα ξὺν δόλοις μυχῷ δόμου
580 ἀνδρῶν ὁμαίμων περιπεσεῖν ἀρκυστάτοις.
τέως δὲ παῦλάν γ᾽ ἡμιν, ὦ θεαί, δότε,
μηδ᾽ αἷμα μητρὸς τῆς ἐμῆς, ὃ ταῖνδ᾽ ἄπο
στάζον χεροῖν χαμᾶζε σημαίνει στίβον,
κυνηγετοῦσαι νηλεῶς θηρεύετε.
585 μέθεσθε δ᾽ ἤδη· καὶ γὰρ αὐτὸς εἶμι, μὴ
τὸ φῶς τόδ᾽ ὑμῖν μηδ᾽ ἐμοὶ λάμψῃ ποτέ.
χλωρὸν γὰρ αἴας ποικιλείμονος πέδον
ἄστειπτον εἰδώλοισιν· ἀλλ᾽ ἤδη κάτω
ὑμᾶς ματεύω, πάντας οὐ δεινῷ ζόφῳ
590 ὁμοῦ συνέργει Νυκτὸς αἰανῆς λιμήν.
Πυλάδη, μόνον γὰρ αἰτίας σὲ τῆς ἐμῆς
ἀρᾶς θ᾽ ἑταῖρον πάντ᾽ ἀναιτιώτατον
ἄκων ὁρῶ στείχοντα τήνδε δύσποτμον
στυγνὴν πορείαν, σοῦ μόνου θαρσῶ πέρι
595 δέδοικά τ᾽ εὖ πράξοντος ἢ θανουμένου.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, Ὀρέστα, σοὶ ξυμβήσομαι
ἑκὼν κατελθεῖν νερτέρων κάτω πλάκας·
σκοπῶν δ᾽ ἀεὶ ζητῶ τιν᾽ ἐν πλάνοις ὁδῶν
ἄγειν δοκουσῶν νύκτα πρὸς μελαμβαθῆ
600 ἄλυπον οἶμον εἰς βίου σωτηρίαν.
οὔ τοι μόρον δέδοικα· παπταίνω δὲ καὶ
νοῶ μόνον τοῦτ᾽, εἰ θεῶν βουλαῖσι νῷν
τερπνῆς τι μηχάνημ᾽ ἀνεύρηται φυγῆς.
ἡ γὰρ τελευτή γ᾽, εἰ φοβεῖ νιν εἴτε μή,

πρόσεισ᾽ ἄφυκτος· τοιγάρ, ἢν θεᾶς λάτρις 605
κόμης ἀπαρχὰς κρατὸς ἀποκεροῦσ᾽ ἐμοῦ
τὴν χεῖρ᾽ ὀρέξῃ, τοῦτο φροντιῶ μόνον,
ὅπως σὲ σώσω κἀμέ. καὶ σὺ δὴ δέους
ψυχὴν ἐλευθέρωσον ἐξειδὼς ὅτι
θεοῖς ἀπιστῶν θᾶσσον ἐκπλήσεις δύην. 610
προὔφηνε γάρ σοι Λοξίας νόσου τ᾽ ἄκος
ναοῖς ἀδελφῆς τοῖσδε καὶ παῦλαν πλάνης·
χρησμοὶ δ᾽ ἔχουσιν οὐ διχορρόπως θεῶν,
ὡς συμφοραῖς πληγέντες οἴονται βροτοί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐμοὶ δ᾽ ἀφύκτοις δικτύου σπείραισιν ὡς 615
μήτηρ ἐρεμνὴν μοῖραν ἐμπλέξασ᾽ ἔχει.
οὕτως τε πατρὸς ὄψιν ἔβλαστον φέρων,
ὄσσοις ἀναύδοις μητρὶ καὶ ξυνευνέτῃ
ὄνειδος αἰὲν ἐξονειδίζων πικρόν.
αὐτὸς δ᾽ ἀδελφῇ πολλὰ σιγώσῃ τάλας 620
στέγαις ἐν ὑψηλαῖσι παρακαθήμενος
ἐν ὠλέναις ἔπτησσον Ἠλέκτρας τρέμων,
κλαίουσαν οἰκτρῶς ὄμμασιν θεώμενος
ξηροῖς ἀκλαύστοις· πολλὰ δ᾽ ἐξεμάνθανον
αὐτῆς ἀρίστου περὶ πατρὸς τόθ᾽, ὥστε νιν 625
λεύσσειν παρεῖναί τ᾽ αἰὲν ἐξήτουν θεοὺς
πέμψαντας οἴκαδ᾽, αὐτὸς ἢ Τροίαν μολών.
κἄτ᾽ ἐξέλαμψεν ἦμαρ —

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
Νυκτὸς τέκνοισι ταῦτα μυθεῖσθαι πάρες.
ἡμῖν δέ γ᾽ ἐσθλῆς ἡδονὴ κοινωνίας 630

πρὸς ἔργα κλεινὰ θυμὸν ἐξορμησάτω.
θεοὶ γὰρ ἐσθλῶν δεόμενοι ξυνεργατῶν
ἐξημεροῦντες ἀγρίας χθονὸς πέδον
καὶ σοῦ γε προσχρῄζουσι συμπονεῖν σφισιν·
ἐπεί σ' ὀπαδὸν οὐ κατήγαγον πατρί,
ἄκων ὅτ' ἐξεπέμπετ' εἰς Ἅιδου δόμους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴθ' ὤφελον πέπλοισι προσπτυχθεὶς τάλας
κείνου συνεκπνεῦσαι τότ'.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐξέσωσ' ἄρα
δαίμων ἐμοῦ σ' ἕκατι. πῶς γὰρ ἂν βίον
σοῦ χωρὶς οἴει προσφιλῆ βλαστεῖν ἐμοί;
ἐπεὶ πότμος μοι σῆς ἄνευ ξυνουσίας
οὔτ' ἦν ἀρεστὸς μητ' ἀρεσθείην ποτέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ μὴ φίλ' ἡδίστου μ' ἀναμνήσῃς χρόνου,
ὅτ' οἶκος ὑμῶν ἀνδρὶ τῷδε προὐξένει
τοῦ ζῆν τ' ἄδειαν καὶ τροφὴν ὁ σὸς πατὴρ
εὔνους παρεῖχεν, ἔρνος ὡς σώζων ξένῳ.
σύ τ' αὐτός, οἶδα, φαιδρόνους ἀεὶ κυρῶν
κούφου δίκην τέττιγος ἡλίου βολαῖς
μαρανθὲν ἄνθος περιποτωμένου φίλον
ἔτερπες, ἥβης τ' εὐπιθὲς σώζων θράσος
ἐμὴν δύης ξύνοικον εὔφραινες φρένα,
ὥστ' ἀθλίου μ' αἰῶνος ἐκλελησμένον
ξὺν σοὶ δίαυλον ἡδέως τρέχειν βίου.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

σοὶ γὰρ ξυνεῖναι τοῦτ' ἔμοιγ' ἀρχὴ βίου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀρχὴν μὲν οὖν ἔμοιγ' ἂν εὖ λέγοις πόνων. 655
χαλεπώτατον γάρ φημι τῶν κακῶν, ὅτι
νόσον βαρεῖαν ὥς τις ἄρθροισιν τρέφων
λαθραῖον ἐν στέρνοισι κρύπτομαι κακόν·
οἷς γὰρ προσέλθω, κἂν μάλ' ἰσχύωσι καὶ
εὐημερῶσι σωμάτων εὐεξίᾳ, 660
τάχ' ἂν καταφθίνοντας ἀλγεινῶς ἴδοις.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὔκουν ἐγὼ μάλιστ' ἄν, εἰ τὸ πνεῦμά σου
ἴσχναινεν ἄνδρας, ἐξεκηράνθην μένος;
νῦν δ' οὐ γὰρ εὔφρων εἰμὶ καὶ θάρσους πλέως;
θάρσος δὲ δόξης καὶ καλῶν ἔργων βροτοῖς 665
ἔρωτα φύει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τί μοι δόξης μέλει;
οἶδ' οἶδά τοι τοιαῦτά γ' ἐλπίζοντε νώ.
καὶ γὰρ κεράστην ἔλαφον ἐν νάπαισί τε
ἄκραισί τ' ἰχνεύοντες ηὐχοῦμεν λόγῳ
προγόνοις ὁμοῖοι στέρνα καὶ χέρας ποτὲ 670
τόξοις ξίφει τ' ἄγραν τε τὴν ὀρεστέραν
λῃστῶν τε φῦλ' ἀνάρσι' αἱρήσειν βίᾳ·
κἆτ' ἐν θαλάσσης θινὶ συγκαθήμενοι
πόντον βλέποντες νηνέμῳ πεσόνθ' ὕπνῳ,
λεπταῖς μόλις κλύζοντα σὺν δρόσοις πόδας, 675
ἄνω τε παμφαίνοντα κύκλον οὐρανοῦ,
τότ' ἂν πρόκωπον εὐτρεπίζομεν ξίφος,
ἐσθλῆς τε δόξης λαμπρὸν ὡς ἄστρων σέλας
ἔσαινεν ὄψιν νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

680 πλείστοις ἀπείρων ἀνδράσιν βουλευμάτων
πόθος τις ἐμπέφυκεν. ἂν πράσσωσι γάρ,
τοσαῦτ᾽ ἐπεντείνουσι, τῶν σοφῶν ὅση
ὕμνοισι πολλοὺς καὶ μακροὺς ἐτῶν κύκλους
κατ᾽ αἶαν αὐξηθεῖσα κλῄζεται φάτις.
685 ἡδεῖα μὲν γὰρ τῶν πάλαι μνήμη χρόνων,
ὅταν πρὸς ἀστέρ᾽ ἕσπερον μολπαῖς νέοι
λίγειαν ἀνεγείρωσι φορμίγγων ὄπα·
τὰ δ᾽ ἔργα νῦν τε καὶ πάλαι τὰ τῶν βροτῶν
πόνος μάταιός ἐστι καὶ καπνοῦ σκιά.
690 χοὔτω τὰ φεύγοντ᾽ οὐ σοφῶς διώκομεν,
οὐδ᾽ ᾗ πατοῦμεν λεύσσομεν τὰ πρὸς ποσίν,
μόλις δ᾽ ἀνευρίσκοντες ὧν θαυμάζομεν
ἔργων παλαιῶν δυστέκμαρτα σύμβολα
εἴδωλα φωτῶν ἐξόχων θηρώμεθα,
695 οἳ νῦν ἄποπτοι τῆς βροτῶν θέας ἄνω
ναίουσ᾽ Ὀλύμπου χρυσότευκτα δώματα.
πρὸς ταῦτ᾽ ἔγωγ᾽ ὃς δόξαν ἢ κλέος μέγα
ζητεῖ παρ᾽ ἄλλων, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω·
σὺ δ᾽ ἴσθ᾽, Ὀρέστα, τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν
700 τοσαῦτα σῇ πράξασιν ἡβῶντος χερί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ᾽ ᾧ μὲν ἐσθλὸν δῶσ᾽ ἐπικραίνειν χρέος
ἢ πῆμ᾽ ἀποστρέψαι τι τῶν φίλων κακὸν
ἢ πατρίδ᾽ αὔξειν ἢ χθονὸς φρουρεῖν ὅρους
νικῶντα καὶ κτείνοντα πολεμίων κράτη,
705 τοῦτον πρέπει θεοῖσιν εἰδέναι χάριν
ὄλβου ποροῦσιν ἐντελῆ παγκληρίαν.

ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ὡς σφαγεὺς ἐξῃρέθην
μητέρα φονεύειν τὴν ὅμως φιλουμένην,
καὶ δυσσέβειαν δυσσεβεστάτῳ φόνῳ
μετιόντες αἰσχρῶς πάντα τἄμ᾽ ἀπώλεσαν. 710
δηλοῦσι δ᾽ αὐτοί· πάντ᾽ ἐρείψουσιν δόμον
τὸν Ταντάλου, χἠμεῖς ἄρ᾽ ὕστατοι γένους
πάντως ἄναγνοι κἀκλεεῖς πεσούμεθα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐδεὶς τὰ πατρός γ᾽ αὐτὸς ὢν ἀναίτιος
ἔτισεν ἀμπλακήματ᾽· ἀλλ᾽ οἷόν τις ἂν 715
σπείρῃ στάχυν, τοιοῦτον ἐξαμᾷ θέρος.
εὔνοια προγόνων δ᾽, οὐκ ἀρὰ τελεσφόρος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔνοια δ᾽ ἡμᾶς δεῦρό γ᾽ οὐκ ἄγειν δοκεῖ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

θεῶν δ᾽ ἐφετμαί γ᾽ ἐμφανῶς χρηστήριοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεῶν ἐφετμαῖς ἄρα καὶ θανούμεθα. 720

ΠΥΛΑΔΗΣ.

πράξας ἃ προστάσσουσι μὴ τάρβει φρενί·
ἐάν τ᾽ ἀδελφὴν Λοξίᾳ φίλην ἄγων
ἐν Δελφικοῖς ναοῖσι συγκατοικίσῃς
ἄμφω πρὸς ἀνδρῶν εὐσεβῶν τιμωμένους,
τότ᾽ εὖ φρονοῦντες τῆσδέ σοι προθυμίας 725
χάριν νεμοῦσιν ἀξίαν καὶ τῶν Σκότου
παίδων σ᾽ ἀπαλλάξουσι. καὶ γὰρ οὐδὲ νῦν
τόδ᾽ εἰσβεβᾶσιν ἄλσος αἱ δειναὶ κόραι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μόρον γ᾽ ἄλυπον ἄρα συγχωροῦσί μοι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

730 ἐμόν γ᾽ ἀμείνους ἐλπίδας τρέφει κέαρ.
καὶ δὴ τὰ μέλλοντ᾽ οὐκ ἄνευ τέχνης ἐγὼ
εὖ συντιθεὶς τοῖς πρόσθε κἀξηγούμενος
γνῶναι δοκῶ μοι τὴν θεῶν βουλὴν τάχ᾽ ἂν
εἰς ἔργον ἀκμάζουσαν. ἡ γὰρ Ἄρτεμις
735 ποθεῖ μετοικεῖν τῆσδε βαρβάρων χθονὸς
ἀπαλλαγῆναί θ᾽ αἱμάτων βροτοφθόρων.
ἡμᾶς δὲ τοῦτο τοὔργον ἐξεῖλον τελεῖν,
κᾆτ᾽ εἰκότως δὴ ταῖσιν ἐντολαῖσι νῦν
ἄγουσ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας τοῦ πράγματος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

740 οὐ μὴν ἀμούσως τῶν θεῶν βουλεύματα
αὐτός θ᾽ ἃ χρῄζεις ξυμπλέκειν ἐπίστασαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τί γὰρ βροτῶν σοφίσματ᾽, ἢν Ὀλυμπίων
ὀρθαῖσι βουλαῖς μὴ συναρμόσῃ θεῶν.
φιλεῖ μὲν ἔργον δύσφορον δαίμων βροτῷ
745 ἐσθλῷ ᾽πιτάσσειν, ὅστις ἀμπλάκῃ δίκης,
κακαῖς τε ποιναῖς ἐξαμείβεσθαι κακά.
νικῶν δ᾽ ὁ τλήμων καὶ τίνων ὅσ᾽ ἤμπλακεν
θεοῖς τε κἀν βροτοῖσιν αἴρεται κλέος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴ μοι πέπρωται ζῆν τε καί τι δρᾶν ἔτι,
750 βαρὺν ταραγμὸν ἐξαφαιρείσθων θεοὶ
ἀχλύν τ᾽ ἐρεμνὴν κρατός, ἣ στυγνὴν ὁδὸν
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων πεφυρμένην
ἕλκει μ᾽ ἐς Ἅιδου δῶμα· φραξάντων δέ μοι
πηγήν γε τὴν ἄσβεστον, ἣ στέρνων ἄπο

μητρὸς καταρρέουσ᾽ ἐμὸν χραίνει δέμας. 755

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐπίσχες, ὦ τάν· καὶ γὰρ αὐξάνεις δύην
αὐτός γ᾽ ὑπουργῶν ἐντολαῖς Ἐρινύων.
βουλὴ δ᾽ ἐμοὶ μέν, σοὶ δέ γ᾽ ἥσυχον πρέπει
μένειν· ὅταν δὲ συμμάχους τοὔργον ποθῇ,
τότ᾽ αὖ καλῶ σ᾽, ἑταῖρε, καὶ θρασεῖς θ᾽ ἅμα 760
καὶ σωφρονοῦντες ἂν δέῃ ποιήσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὀδυσσέως λέγοντος οἴομαι κλύειν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

μὴ σκῶπτ᾽, Ὀρέστα. πᾶς γὰρ αἱρεῖται τινὰ
φωτῶν παλαιῶν, εἰς ὃν ἀστρόφοις βλέπων
ὄσσοις τὸν εἰς Ὄλυμπον ἐξορθοῖ δρόμον. 765
μῆτις δ᾽ ἐμοὶ μὲν οὐδὲ ποικίλοι δόλοι
ἐσθλοῦ δοκοῦσιν ἀνδρὸς αἰσχύνειν κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐμοὶ δ᾽ ἀρέσκει πιστὸς εὐθαρσής τ᾽ ἀνήρ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ᾽ οὐδὲ δεῖ τι σῶν τανῦν σοφισμάτων.
αὐτὸς γὰρ ἤδη πρᾶγμα προσκοπῶν τόδε 770
φυλάκων πέπυσμαι πολλὰ καὶ θαυμάστ᾽ ἔπη.
ξένην γυναῖκ᾽ ἥκουσα προσφερῆ θεοῖς
δήσασαν ἴσχειν τῇδε τὸν λυγρὸν νόμον,
εὐχαῖς δέ φασι θυμιαμάτων μέτα
καθαραῖς ἀφ᾽ ἁγνῶν στηθέων τιμᾶν θεούς. 775
λαοὶ δὲ πρεσβεύουσί νιν λέγοντες, ὡς
κλεινῆς γεγῶσα τῆς Ἀμαζόνων γονῆς
πάτρας πέφευγε θόρυβον ἐκφοβουμένη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ηὖμένεια κατθανεῖν αὐτῆς δοκεῖ
ἀλάστορος στυγναῖσι προσβολαῖσιν, ὃν
Ἅιδου σκοτεινοῖς δικτύοις ἀρὰ στέγει.
καὶ δὴ δεθέντα γ' εὐσέβεια δυσσεβὴς
ἡμᾶς ὀλοῦσ' ἔλυσεν ἀρχαῖον νόμον,
ψήφῳ τ' ἄνακτος ἀγρίᾳ θανούμεθα·
κείνου δὲ μηνίοντος οὐ σώσει γυνή.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀνδρῶν γε μᾶλλον, ἴσθι. τῶν γὰρ ἀρσένων
χὠ τἄλλ' ἄριστος πρὸς τὸ νηλεὲς τάχα
μεταρρυθμίζων τὴν φύσιν τέλος νόμον
τίθησιν ἂν τὸ πρῶτον αἰσχυνθῇ ποιεῖν,
φρόνημά τ' ὀξύθυμον ἀλλάξας ἔχει.
ἢν δ' ἂν γυνὴ δείξῃ ποτ' ἐξ ἀρχῆς φρένα
ῥᾷον κατέσχεν, ὥστε κἀσφαλεστέρα
ἐσθλοῖσίν ἐστι κἂν κακοῖσι σύμμαχος.
ἀλλ' ἥδε γὰρ πρόσεισιν, ἐκχώρει, φίλε.
οὐ γάρ νιν ἡμῶν τὴν τύχην καὶ τοὔνομα
χρεὼν παραυτίκ' εἰδέναι· νῦν οὖν ἄπει,
εἶτ' ἢν δέῃ σοῦ, δεῦρό σ' ἐκκαλῶ πάλιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πόθεν γεγώς, ὦ ξεῖνε, δεῦρ' ἥκεις, φράσον.
ὡς φωτὶ μᾶλλον τοὺς τρόπους Ἑλληνικῷ
ὄψιν τ' ἔοικας ἢ Σκύθῃ τῶν ἐνθάδε. —
τὰ δεσμά σοι λύουσα κίνδυνον φέρω·
θεοὶ δ' ἀποστρέψειαν ἂν βλάβην ἔχῃ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὦ φθέγμ᾽ ἄελπτον σὺν πόθῳ τ᾽ ἐμοὶ φανέν,
γλώσσης πατρῴας φθόγγος ἐν ξένῃ χθονί.
νιφοστιβῆ γὰρ καίπερ αἰχμάλωτος ὢν 805
αὖθις δοκῶ μοι πατρίδος εἰσιδεῖν ὄρη
πορθμὸν σκιάζοντ᾽ εὐρὺν Αἰγαίας ἁλός.
χἠμᾶς ἄρ᾽ ἴσθ᾽ Ἕλληνας ὄντας, ὦ γύναι.
χρόνον γε μήν τιν᾽ ἐκλελησμένος, σέθεν
χρείαν ὅσην νῦν ἔχομεν, ὀφθαλμοὺς χαρᾶς 810
πασῶν ἔπλησα γλυκυτάτης σὲ προσβλέπων.
ἀλλ᾽ εἴ σε μή τις αἶσ᾽ ἀναγκάζει στόμα
τὸ σὸν κατασχεῖν, εἰπέ μοι, τῶν Ἑλλάδος
τίνος πέφυκας θεοφιλεστάτη γένους;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οἶσθα γάρ πως προσπόλῳ ξυνὼν θεᾶς 815
αὐθαιρέτῳ τε δεῦρό τ᾽ ἐξῳκισμένῃ,
μηδέν μ᾽ ἔρῃ γ᾽ ἄρρητον· ἀλλ᾽ αὐτὸς φράσον,
τίς ὢν ὁποίαις συμπεσὼν ξυναλλαγαῖς
σὺν τοῖς ἑταίροις ἦλθες ἐς Ταύρων χθόνα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐδεὶς τὰ πάντα σοι διηγεῖσθαι φθόνος, 820
ποίας βαρεῖα πημονῆς ξυνουσία
ἡμᾶς διώκει. καὶ σὺ δ᾽ εἴθ᾽ ἡμῖν σθένοις,
ἄνασσα, φαίνειν ἐλπίδος φίλον φάος.
πεφύκαμεν δὴ Κρῆτες, Ἀδράστου τέκνα·
κἄμοιγε Κέφαλος ὄνομα τῷ νεωτέρῳ· 825
ὁ δ᾽ αὖ κάσις μου Λαοδάμας παντὸς γένους
πρέσβιστος· οἴκῳ δ᾽ ἄλλος ἔβλαστεν μέσος
δύσφρων γε νῷν ἀδελφός, ὃς κακῷ φθόνῳ

10124150

830

835

840

845

850

855

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ ξεῖνε, τῆς σῆς ξυμφορᾶς μὴ φροντίσῃς,
πρὶν ἂν τύχω ᾽γὼ τῶν σε προστρέπω φράσαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἄκουε τοίνυν· ἢ κύκλους ἐτῶν δέκα
ἀντεῖχεν Ἀργείοισι σύμπασιν πόλις
ὄλωλεν ὥστε μηκέτ᾽ ἀντέλλειν πάλιν. 860
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλάδος πρόμων τάφοι
πιμπλᾶσιν ἀκτῆς πάντας ἐχθίστης πόθου.
κρύπτει δ᾽ ἐκεῖ γῆ σὺν φίλῳ γ᾽ Ἀχιλλέα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ θεῶν ἀγάλματ᾽, εἰς σποδὸν τετραμμένα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐδ᾽ αὖ Παλαμήδης οὐδ᾽ ὁ Τελαμῶνος γεγὼς 865
Αἴας ἐσεῖδον ἡμέραν νόστου ποτέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πατρὸς δὲ σιγᾷ τὴν τύχην, οὐδ᾽ εἶπέ νιν
ἐν τοῖς ἀναλωθεῖσι· δῆλός ἐσθ᾽ ὅτι
εἴληχε νόστον κἄτι μοι φανήσεται.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εὐδαίμονες δὲ πάντες, εὐκλεεστάτῳ 870
ὅσοι μόρῳ τεθνᾶσι πολεμίων χερί.
ἐξαισίους γὰρ τοῖς κατελθοῦσιν πόνους
αἰσχρόν τε θάνατον ἀντὶ νικητηρίου
πομπῆς ἔτευξαν δαίμονες παλίγκοτοι.
τί δ᾽; οὔποθ᾽ ὑμῖν χρίμπτεται θνητῶν φάτις; 875
ἦ γὰρ πλανᾶται, κληδόνα σπείρει βροτοῖς
ἔργων ἀνηκούστων τε καλλιτηρίων.
ἢ καὶ Μυκηνῶν γ᾽ ἢ δόμους δυσχειμέρων

στεναγμάτων ἔπλησεν ἄρρητος δύη
880 ἄγνωτος ὑμῖν; καὶ Κλυταιμνήστρα γ᾽ ἔτι
ἄπυστος ὡς δόλοισιν Αἰγίσθου μέτα
εὐθὺς κατελθόντ᾽ εἰς πάτραν κτείνει πόσιν; —
σέβειν ἔοικας βασιλέως κείνου κάρα·
μόχθοις γὰρ ἀθρῶ σὸν κέαρ πεπαλμένον
885 ἀπροσδοκήτῳ δειματουμένης λόγῳ.
ἆρ᾽ ἀστυγείτων ἦν σ᾽ ὁ φιτύσας πατὴρ
ἢ καὶ δορύξενός τις Ἀτρειδῶν γένει;
μή τοί με κρύψῃς μηδὲ μηνίσῃς, ὅτι
πρῶτος φέρω σοι τῆσδε συμφορᾶς φάτιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

890 πῶς δὴ τοσοῦτον ἔργον εἴργασται; λέγε.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἧπερ κατῆλθεν οἴκαδ᾽ ἡμέρᾳ στρατός,
λουτροῖσι φαιδρύνασα δεσπότην δόμου
αἰτοῦντα πέπλον ἐκ γυναικείων χερῶν
ἄπειρον ἀμφίβληστρον ἢ πανώλεθρος
895 δολίας ἀράχνης ὡς ὕφασμα ποικίλον
περιστιχίζει, πλοῦτον εἵματος κακόν.
ἐπεὶ δ᾽ ἐκεῖνος μορσίμοις ἀγρεύμασιν
ἁλοὺς μάτην ἥσπαιρεν ἰχθύος δίκην,
παίει λαθὼν σφ᾽ Αἴγισθος, ἓς θ᾽ Ἅιδου κάτω
900 στείχει πέπλῳ καλυπτὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μισθὸν δὲ ποῖον ἔσχεν ὁ ξυνωμότης;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀρχήν τε λέκτρα θ᾽, ὧν πάλαι κοινωνὸς ἦν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔρωτ᾽ ἄρ᾽ αἰσχρὸν αἰτίαν φόνου λέγεις;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

καὶ πρὸς παλαιῶν γ᾽ ἐργμάτων ἀλάστορα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποίαις δ᾽ ἐγείρει τοῦτον αἰκίαις ἄναξ;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

δεινοῖς ξὺν ἔργοις, ὥστ᾽ ἄν, εἰ σκῆψιν φόνος
εἶχεν, δικαίως ἥδε γ᾽ ἦν ἀναιτία·
δολίοισι γὰρ μύθοισιν Αὐλίδ᾽ ἤγαγεν,
κἀπεὶ θεῶν τις τὸν Πανελλήνων στόλον
δεινῶν κατεῖχε πνευμάτων ἀήμασιν,
τότ᾽ Ἰφιγένειαν θυγατέρων γεραιτέραν
σώσων Ἀχαιοὺς φοινίῳ προσφάγματι
Ἀρτέμιδος ἐν βωμοῖσιν ἔκτεινεν ξίφει·
καὶ τοῦτό φασι τοὔργον ἐντεκεῖν κότον
ἀμείλιχον γυναικί, καὶ πεπεισμένη
ἄλλου λόγοισιν ἀνδρὸς εἶτ᾽ αὐτὴ πόσιν
ἔφραξ᾽ ἀφύκτοις πημονῆς ἀρκυστάτοις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

αὖθίς μ᾽ ἐσόψει· νῦν δ᾽ ὁ σός γ᾽ ἀρκεῖ λόγος.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τί φῶ;
ᾤκτειρεν ἡ νεᾶνις οὐ διχορρόπως
τύχας Ἀτρειδῶν· ἥτις οὖν ἐστιν, δόμους
εἶδέν ποτ᾽ αὐτὴ Πελοπιδῶν, δοκεῖν ἐμοί,
κἀξ ὀλβίων γεγῶσα σὺν τύχῃ γε νῷν
εἰς τήνδ᾽ ἐπράθη γαῖαν· ἀλλ᾽, ὦ καρδία,

ἐσθλῆς φανείσης ἐλπίδος μέν᾽ ἥσυχος,
ἵν᾽ οὐρίοις πλεύσωμεν ἐν καιρῷ πνοαῖς.

Γ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεσμῶν ἀεικέων, ὦ τάλας, λύουσά σε
ἀλγίον᾽ ἤδη σφῷν προσημαίνω τύχην.
ἦ γάρ σ᾽ ἄδεια πρὸς θεᾶς σαίνει δόμῳ,
ὡς λοίσθιον θνήσκοντος ὀμμάτων σέλας,
πρόμαντίς ἐστι πλησιάζοντος μόρου.
καίτοι τανῦν μὲν οὐδέπω τολμῶ λέγειν,
ὡς ἀποθανεῖσθον· πῶς γὰρ ἂν δυναίμεθα
φίλας μιαίνειν χεῖρας Ἑλλήνων φόνῳ;
ἄλλος δ᾽ ἂν οὐδείς, ὅστις ἔσθ᾽, ἕως ἐγὼ
ἔχω λατρείαν ἐνθάδ᾽ Ἀρτέμιδος, θιγεῖν
ὑμῶν ἀνάσχοιτ᾽· ἢν δ᾽ ἀναίνωμαι τὸ δρᾶν
ὀργήν τ᾽ ἐγείρω τῆσδε κοιράνῳ χθονός,
τῶν παρθένων τ᾽ ἄλλην τιν᾽ ἀντ᾽ ἐμοῦ λάτριν
θεᾶς ἕληται, τηνικαῦτ᾽ εὐχαῖς μόνον
ὑμῖν ἀρήγειν ἱκεσίοις δυνήσομαι.
ὦ ξεῖν᾽, ἐπεὶ καὶ δοῦλος οὐδὲν ἄξιος
ὃς θεῶν πατρῴων ἐσχάρας ψαύσῃ ποτέ,
μείλιγμα τερπνὸν ἐν ξένῃ πέλει χθονί,
πῶς ἄν ποθ᾽ ὑμᾶς ἡδονῆς καταξίως
ἐμῆς δεχοίμην, οἵ γε τῶν κλεινῶν ἐμέ,
οὓς προσκυνοῦσ᾽ ἔχειρον ὡς ἀγάλματα,
φωτῶν ἀναμνήσαντες ἐλπίσιν φρένας
νέαις ἀέλπτων ἡδονῶν εὐφραίνετε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆρ᾽ ἐκ προνοίας ὄνομα καὶ γένος τὸ σὸν
κρύπτεις πρὸς ἄλλους; ἢ εἰδέναι κἀμοὶ θέμις,
ἥτις θεαῖσιν ἐμφερὴς ἡμῖν σύνει;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ αὐτίκα γνώσει με· νῦν δ᾽ ἔτ᾽ εἰπέ μοι,
ὧν παῦρ᾽ ἀκούω σοῦ κασιγνήτου πάρα,
ἀνδρῶν τελευτάς, οὓς θεοὶ Τροίας ἄπο
νοστοῦντας οἰωνοῖσι δυστυχεστάτοις
πρὸς γῇ πατρῴᾳ δυσκλεῶς ἀπώλεσαν.
νέα μὲν ἐς τήνδ᾽ εἰσαφικόμην χθόνα·
ἀλλ᾽ οἶδα καὶ νῦν, ὡς τρέμουσα δείματι
ὄκνῳ τε θάμβει τ᾽ ὄψιν ἐκπεπληγμένη
κείνους προσεῖδον ἐκ πάτρας ὁρμωμένους.
τὸν γὰρ θεῶν Ὄλυμπον ᾠόμην λόχους
ἀνδρῶν παλαιῶν εἰς ἅλωσιν Ἰλίου
πέμψαι πρὸς αἶαν τῶν ἀεὶ θρυλουμένων.
πάντων δέ γ᾽ ἦν μέγιστος Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κάτειπε δ᾽ αὖθις· ἆρα πρὸς δόμους μολὼν
δάμαρτος Αἰγίσθου τ᾽ ἀνῃρέθη δόλοις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὀρθῶς ἔλεξας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ Μυκηναίων τύχαι.
ἔσπειρεν ἆρα Ταντάλου στυγνὸν γένος
βαθεῖαν ἄτης ἄλοκα μαργώσῃ χερί·
ὥσπερ δ᾽ ἀχρήστου πολλάκις πόας πέδον
βρύει μάλιστα σπερμάτων εὐκαρπίᾳ,
οὕτως ἐκείνων παισὶ καὶ παίδων γόνοις

φονέων ὁμαίμων πλῆθος ἐξέφυσ᾽ ἀρά.
ἃ δ᾽ ἐκλέλησμαι τῶν κασιγνήτου λόγων
975 πεπαλμένη φόβοισιν, αὖθις εἰπέ μοι.
πῶς ὕστατον βλάστημα τοῦ κλεινοῦ γένους
ἥδιστον ἔρνος, πατρὶ τιμωρὸς φόνου
μέλλων ἔσεσθαι, πῶς τότ᾽ αὐθαίμων σφαγὰς
ἔφευγ᾽ Ὀρέστης; ἆρα κἀκεῖνον τύχη
980 Ἅιδου δυσεκλύτοισιν ἀγρεύει πέδαις,
ἢ ζῆν μὲν αὐτόν, ζῆν δ᾽ ἔτ᾽ Ἠλέκτραν λέγω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοις ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ χρυσοῖσιν ἐμβεβὼς δίφροις
ἥλιε, φαενναῖς ἀντ᾽ ἐμοῦ βωμὸν Διὸς
αὐγαῖσι φλέξον· ὡς ἄδωρός εἰμ᾽ ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

985 ἀλλ᾽ εἰ ξένη πέφυκας Ἀτρειδῶν δόμῳ
ἢ σοι προσήκει Πελοπίδαις τι συγγενές,
ὁρῶ γὰρ ἀστράπτουσαν ἐξ ὄσσων χαράν,
κοίμα γαλήνῃ κύμαθ᾽ ἡδονῆς ἔτι.
χαίροντι γὰρ δύσοιστον ἐξαίφνης πάλιν
990 εἰς τὰς παλαιὰς ἐμπεσεῖν ἀλγηδόνας.
ἆρ᾽ οἶσθα μοῦνον τὸν Ἀγαμέμνονος μόρον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ γὰρ τοσούτων πημάτων ἀρκεῖ φάτις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέρος γ᾽ ἀκούεις τῶν μιασμάτων βραχύ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τίς δ᾽, ἢν Ὀρέστης ζῶσι χἠ κάσις, φόβος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τάρβος οὐδέν σοι Κλυταιμνήστρας πέρι; 995

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἂν ἐλπὶς οὔτε νιν σώζοι δέος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ γὰρ μετῴκησ᾽ εἰς ἀνέλπιστον κνέφας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλγοῦσ᾽ ἄρ᾽ οἷς ἔδρασεν αἱμάσσει χρόα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔκ, ἀλλ᾽ ὁμαίμων χεῖρες ἐκπράσσουσί νιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σαφέστερόν πως εἰπέ, μή μ᾽ ἕλῃ δέος. 1000

καὶ γάρ μ᾽ ἐρεμνοῖς πάντοθεν πτεροῖς κάρα
παίει φοβοῦσ᾽ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔπεμψαν ἄρά μ᾽ οἱ θεοὶ κακάγγελον
κήρυκα φήμης πρὸς σὲ δυσσεβεστάτης,
ἣν ἡδέως κρύψαιμ᾽ ἂν ἐς μελαμβαθῆ 1005
Ἅιδου κάτω κευθμῶνα· νῦν δ᾽ ἄκοντα μὲν
προὔτρεψας εἰπεῖν, ἀλλὰ κἀλγεινὸν χρεὼν
αἰτουμένῃ σοι πάντα πειθαρχεῖν ἐμέ.
πατρὸς θανόντος τὴν μὲν αὐτίχ᾽ ἡμέραν
κλέψασα σώζει τλήμον᾽ Ἠλέκτρα κάσιν· 1010
ἔπειτα δ᾽ αὐτὸν εὐμενῶς ἐδέξατο
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, καὶ φίλου παιδὸς μέτα
Πυλάδου νιν ἐξέθρεψεν, ὃν νέον νέῳ
εὔνοια δεσμοῖς φιλτάτοις ξυνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ βλαστάνοντας ἐξορμᾷ μένος
ἄνακτος αἰσχρὸν ἀντιτίσασθαι μόρον· 1015

ἀπροσδόκητοι δ᾽ ἐν ξένων πεπλώμασιν
εἰς τὰς Μυκήνας ξὺν λόγοις πλαστοῖσιν, ὡς
τέθνηκ᾽ Ὀρέστης, ἦλθον, ἐν χερσὶν κύτος
1020 σποδοῦ φέροντες· ἀσμένη δ᾽ ἀσπάζεται
ξένους ἄνασσα καὶ δόμων ἔσω σφ᾽ ἄγει.
ἡ δ᾽ ὡς παρόντ᾽ ἀδελφὸν Ἠλέκτρα σαφῶς
ἤκουσεν, ἔχθραν εὐμενεῖ παρουσίᾳ
ὄψει τε μητρὸς ἀρτίως πεπαυμένην
1025 ὀξεῖαν ἐξήγειρε καὶ πικρὰν φλόγα.
σιγῶσ᾽ ἄγει νιν πρὸς μυχούς, ἐν οἷς πατὴρ
ἐμασχαλίσθη, φονολιβής τε πρὸς πέδῳ
κηλὶς παλαιῶν ἡμίλουτος αἱμάτων
βλοσυροῖσι χραίνει τοὔδαφος σταλάγμασιν.
1030 καὶ δὴ φλέγοντ᾽ ἀφεῖσα καρδίας βέλη
σφαγὴν ἐλεινὴν ἐξακριβοῦται λόγῳ
αἰσχράν θ᾽ ἑαυτῆς δουλικήν τ᾽ ἄγαν τροφὴν
ὕβριν τε προδοτῶν ἐν χλιδαῖς ὀγκουμένων,
ὅσοις τε κινδύνοισι τῶν γ᾽ αὐτῆς τέκνων
1035 μήτηρ ἀμήτωρ περιβαλοῦσ᾽ ἔχει βίον.
ἔπειτα δ᾽ οἱ μάχαιραν εἰσεχείρισεν,
ἣ καὶ προτοῦ ᾽ξήμησε Ταντάλου γένος,
θνήσκει τε παιδὸς ἀθλίου μήτηρ χερί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ τὸν φαεννὸν αἰθέρ᾽ οἰκοῦντες θεοὶ
1040 καὶ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ λαμπρὰν πλάκα,
τί δή ποθ᾽ ἡμᾶς πολλὰ τῇδ᾽ ἐσώσατε
ἔτη βροτῶν ἄπωθεν, ἠδ᾽ ὑμῶν πέλας
ἐθρέψαθ᾽, ἱρὰν παρθένῳ τε σύμμετρον
δόντες λατρείαν, ἔμπυρον βωμοῦ σέλας

τελεταῖς ἀναίθειν, ὥσπερ εὐώδη φλόγα 1045
ψυχὴν ἐν ἁγνῇ θεοσεβεῖ τ᾽ ἐρημίᾳ
τέγξαντες εἰρήνης τε κοὐρανοῦ πόθοις,
εἰ τἀμπλακήμαθ᾽ ὕστερον τοὐμοῦ γένους
θρηνεῖν γ᾽ ἔμελλον οὐδὲν ἧσσον; — ἀλλά μοι
κάτειπ᾽ Ὀρέστου τοῦ παναθλίου τύχας. 1050

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴθ᾽ ὤφελεν θανεῖν γε τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ.
καὶ γὰρ φόνου κηκῖδος ἐκ ποταινίου
φάντασμα δεινὸν μητρὸς ἐξανίσταται
καλεῖ τε γραίας Νυκτὸς ἐγκότους κόρας
θηρᾶν κελεῦον καὶ κατισχναίνειν δρόμοις 1055
τὸν μητροφόντην νηλεῶς τ᾽ ἀπολλύναι.
τῆς δ᾽ εὐθὺς αἱ δεινῶπες ἐκπεπεισμέναι
λόγοισι μαστεύουσιν αἰετῶν δίκην
τὸν θῆρ᾽ ἀπ᾽ ἄντρων νερτέρων ποτώμεναι·
ὁμοῦ τ᾽ ἐκείναις ἐκ χθονὸς μυχῶν φανεὶς 1060
ταραγμὸς ἕρπει κἀνακίνησις φρενῶν.
ἀτμὸς δ᾽ ἰουσῶν ὥσπερ Ἀχέροντος πρέπει,
ἀγρίαις τε πλεκτάναισι δινεῖται καπνοῦ
πνοαῖς ὁμοία καὶ φρένας μητροκτόνου
στροβοῦσα μεταμέλεια τῶν πεπραγμένων. 1065
οὕτως φέρουσαι δωμάτων κατασκαφὰς
θεοσπόρου πατοῦσι γῆς αὖθις πέδον,
ὅθεν παλαιὰ θεῶν ἀρά σφ᾽ ἀπῴκισεν.
ταχεῖ δὲ τὸν φεύγοντα θηρῶσαι ποδὶ
εὕδουσιν οὔποτ᾽ οὐδὲ λήγουσιν κότου. 1070

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταὐτὸν σὺ πῆμα δῆλος εἶ παθών, τάλας,

καὶ ξυμμετίσχων τἀνδρὶ τῶν μοχθημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς ξυμμετίσχων; καὶ τί πῆμά μοι λέγεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φόνος σ᾽ ἐλαύνει συγγενής, ὡς ὃν σὺ φής·
δηλοῖ δ᾽ ἀδελφὸς ταῦτα πάνθ᾽ ἡμῖν ὁ σός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ᾽ οὐχ οἷόν τ᾽ ἔμοιγε, γενναία γύναι,
κακαῖς σ᾽ ὁρᾶν τέχναισιν ἠπατημένην.
ψευδῶν ὕφασμα ποικίλον πανουργίαις
ἀνὴρ συνεῖναι καὶ δόλοις εἰθισμένος
λάθρα πρὸς ἄνδρας δυσμενεῖς ὑφαινέτω·
ἐσθλοῖς δ᾽ ἀλήθει᾽ εἰσαεὶ πρέπει λόγων.
ὁρᾷς Ὀρέστην τῶν φίλων ἀλάστορα·
τάφου ποθῶν οἴκησιν ἐς θ᾽ Ἅιδου ῥέπων,
ὅπως ἂν ἔλθῃ, τὸν μόρον προσίεμαι.
καὶ σοὶ μέν, ἥτις εἶ ποτ᾽, ὦ γύναι, θεοὺς
εὔσοιαν αἰτῶ τῷ φίλῳ τ᾽, ἀλλ᾽ οὐκ ἐμοί.
ἀφέντες οὖν ἔμ᾽ ἐνθάδ᾽, ἔνθ᾽ ἄκουσα σὺ
ναίεις, φυγῆς τι μῆχαρ ἐκφροντίζετε.
νέκυν δ᾽ ἐμὸν μὲν εὔχομαι κρημνῶν κάτα
ἁλὸς πεσεῖν ἐς βένθος, αἱμάτων τ᾽ ἐμῶν
ῥοὰς ὄλεθρον βαρβάρων φέρειν χθονί,
σφὼ δ᾽ οἴκαδ᾽ αὖθις φιλτάτην ἐς Ἑλλάδα
πλεύσαντε μοίρας ὀλβιωτέρας τυχεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τελεσφόρ᾽ Ἐλπίς, Ζηνὸς ὑψίστου κόρη,
ἥκεις φέρουσα τῶν ἐμῶν εὐχῶν τέλος.
θαμβῶ δ᾽ ἄπειρον εἰσορῶσ᾽ ἄγαλμα σόν·

μόλις γὰρ ὄψις σαῖν ἐφάπτεται χεροῖν,
αἳ καρπίμοις φύλλοισιν ἐξεστεμμέναι
λαμπρὸν φέρουσιν ὄλβον οὐρανοῦ βροτοῖς.
ὡς δ᾽ ἂν ζαπλούτοις δωρεαῖς γνοίης μέγαν 1100
ἄνακτα χώρας — παῦρα γὰρ τούτῳ δοκεῖ
ἃ τοῖσιν ἄλλοις ἄσπετος παμπησία —,
οὕτως ἄρ᾽ ὑμᾶς, ὦ θεοί, γιγνώσκομεν
πρὸς καιρὸν ἐκτελοῦντας ἂν εὐξώμεθα.
μόνοι γὰρ ὑμεῖς ἴσθ᾽ ἃ συμφέρει βροτοῖς, 1105
καὶ τῶν ἔπειτ᾽ ἄβυσσα λεύσσοντες βάθη·
ἡμεῖς δ᾽ ἐρεμνῷ συγκεκρυμμένοι νέφει
ὑπὸ σκότῳ καθήμεθ᾽ οὐδὲν εἰδότες.
τοιγὰρ ταχύνειν νηπίαις αἰτουμένων
γνώμαις ἕκηλοι μὲν βροτῶν ἀκούετε, 1110
ἀλλ᾽ οὐκ ἄκαιρον ἐξαμᾶτ᾽ ὄλβου θέρος·
ὕβριν δὲ μισεῖτ᾽ ἀνδρός, ὃς θερμῶς ἄγαν
καρπὸν δρέπων ἄδρεπτον ἄρνυται μόρον.
καὶ νῦν ἐπεὶ τὴν δαρὸν ἐξῃτημένην
χάριν πρὸς ὑμῶν σὺν χρόνῳ γ᾽ ἐκτησάμην, 1115
μή τοί σφ᾽ ὀνείρων προσφερῆ μορφώματι
ἐξαρπάσητε τῇ τρισαθλίᾳ πάλιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ ταῦθ᾽ ὑπὲρ σοῦ τοῦ φίλου τ᾽ εὔχει θεοῖς,
πάρες τό γ᾽ ἀμὸν ὄνομα μηδὲ προστίθει.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἐκσώσεις σὺ τὸν ἀλιτήριον 1120
φίλη παραστᾶσ᾽, ἐξολεῖ δ᾽ αὐτοῦ μέτα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καίτοι τά γ᾽ ἡμῶν σῇ ξυνήρμοσται τύχῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔφημα φώνει· δεῖ με γὰρ στείχειν κάτω
βαιόν, φίλων ἐρῆμον· οὐδ᾽ ἂν εἶ, γύναι,
ταῖς σαῖς καλύπτραις περιβάλοις τὸν αἴτιον,
οὐκ ἂν λάθοι δεινῶπας ἀγρύπνους κόρας.
εἴκουσι μὲν νῦν κἀξαφίστανται τὸ σὸν,
σέβας τίουσαι· πλησίον δ᾽ ὁρμοῦσί που·
οὐ γὰρ θέμις σφιν ἀστιβεῖ σεμνῆς θεᾶς
ἅλσει βιαίως χαλκόπουν σκῆψαι βάσιν·
κλύω δ᾽ ὑλαγμὸν τηλόθεν πλανωμένων
κἀμείλιχον γέλασμα· χὡς λύκοι φόνον
βλέποντες ἀναμένουσιν ἐν δένδρου κλάδοις
ὁδοιπόρον πτήξαντα, κἀκεῖναι πέριξ
οὕτω λοχῶσί μ᾽· ὥσθ᾽ ὅταν τόνδ᾽ ἐκλίπω
ναόν, δράκουσιν ἐμπεπλεγμέναι κόμην
ἥξουσ᾽, ἑλίσσουσαί τε πάντοθεν κόνιν
καθιππάσονταί μ᾽ εὐπετῶς τάχει ποδῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

θέλεις, Ὀρέστα, προσφιλῆ κλύειν λόγον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τούτῳ προσειπεῖν τοὺς θεῶν φίλους πρέπει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φαίνουσι καινῆς γ᾽ ἐλπίδος τερπνὸν φάος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Λήθης παρ᾽ ὄχθαις διὰ καπνοῦ καὶ λιγνύος
φάος φθιτῶν ὀρφναῖον εἰσορᾶν δοκῶ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μίαν δ᾽ ἀδελφὴν εἶχες Ἠλέκτραν μόνην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ταύτην μὲν οἶδα· τὴν δὲ νῷν γεραιτέραν 1145
δαίμων τις εὔνους, καίπερ οὐ δοκῶν τότε,
πρὸς καιρὸν ἐξέσωσε δωμάτων φθορᾶς.
ὦ μή μ᾽ ἐρώτα, μηδέ μοι παραστάτει
Ἅιδου θ᾽ ὑπουργὸς ποινίμων τ᾽ Ἐρινύων·
ἅλις γὰρ αὗταί γ᾽ ἐκτρέφουσ᾽ ἀρᾶς φλόγα, 1150
σποδόν τε συνθνήσκουσαν Ἀτρειδῶν γένει
ἄτης παλαιᾶς ζωπυροῦσιν ἀγρίαις
μανίας θυέλλαις, ὥστε μὴ λήγειν ποτὲ
νόσου βαρείας σφάκελον, ἢ βουλαῖς θεῶν
δεινῆς ἐχίδνης δήγμασιν δάπτει φρένα. 1155

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἄκος μοι τήνδε κοιμίσαι νόσον·
τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ τὸ συμφιλεῖν βροτοῖς
παιώνιον πέφυκεν ἀλγούσης φρενός.
Ὀρέστα φίλτατ᾽, ἆρά μου κλύεις λόγων;
ἢ σοι διωγμοῖς δαιμόνων δυσχειμέροις 1160
τοῦ σώματος πᾶν ἐκκεκήρανται σθένος,
ἢ δυσκρίτοις φόβοισιν ὡς Γοργοῦς θέᾳ
δρακοντομάλλου συμπέπηγέ σοι μέλη;
ἀλλ᾽ εἴ σ᾽ ἀλάστωρ αἵματος μητροκτόνου
καλεῖ πρὸς Ἅιδην δυσμενεῖ προσφθέγματι, 1165
πῶς οὐκ ἀδελφῆς εὐσεβὴς εὐχὴ θεοὺς
κἂν ἐξ Ὀλύμπου προσκαλοῖ συλλήπτορας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλεῖ, καλεῖ με. καὶ σύ μ᾽ ἆρ᾽ ἀποφθερεῖς;
καίτοι τέως με μαινὰς οὖσ᾽ ἐλάνθανες.
τίς εἶ, τίς εἶ σύ, παρθέν᾽, ἧς φώνημά μοι 1170

ψυχὴν ὀρίνει καρδίας κλυδωνίῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ψυχὴ γὰρ ἥτις εἰμί σοι μαντεύεται·
Ὀρέστα φίλτατ᾽, Ἰφιγένειαν εἰσορᾷς
ζῶσαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ κείνην ζῶσαν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦδελφὸν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1175 τί φῄς; ἄπελθε μηδέ μου ψαύσῃς τριχῶν·
ὥσπερ Κρεούσης νυμφικοὶ πέπλοι ποτέ,
κἀμὸν φλόγ᾽ ἄσβεστόν τιν᾽ ἐγκρύπτει δέμας.
ἄπελθ᾽, ἔασόν μ᾽· Ἡρακλέους θέλω τρόποις
θανεῖν ἀεικῆ θάνατον ἠρημωμένος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1180 οὐ μὴ θανεῖ σύ γ᾽ ἐνθάδ᾽. ἀλλ᾽ ὦ πρὸς θεῶν
εἰς ἡσυχαίαν τοὺς λόγους στῆσον βάσιν,
γνώμης πλάνημά θ᾽ ὡς ἀπιστούσης ἔτι
παύσας ἄελπτόν μοι βεβαίωσαι τύχην.
δίναις γὰρ ἡδονῆς τε καὶ λύπης ἅμα
1185 κέαρ κυκλεῖται τοὐμόν· ὡς ἀγνῶτα μὲν
φρίσσω σε προσβλέπουσα, τἀδελφοῦ δέ μοι
ἁγνοῖς πόθοισι καρδία θερμαίνεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα· τόδ᾽ ἱρὸν ἄρα Διονύσου πέλει,
ἐνθουσιᾷ τε πρόσπολος πνοαῖς θεοῦ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1190 ὦ τάν, ἄκουσον ἠδὲ πρόσβλεψόν μ᾽ ὅπως

ἄλγιστα τλᾶσαν πήματ᾽ εὐφραίνει θεός.
ἀναπτεροῦμαι δ᾽ ἐλπίσιν, τὸ σόν γ᾽ ὅτι
κρᾶτ᾽ ἀσπάσασθαι, φιλτάτου βροτῶν ἐμοί,
καὶ ταῖσδε χερσίν, ἃς τέως μάτην κεναῖς
προὔτεινον αὔραις, σοῦ γε νῦν ἔστιν θιγεῖν. 1195
ὦ μή μ᾽ ἀπώσῃς· οὐδὲ γὰρ Παρνασόθεν
καθαρώτερον κρηναῖον εὔποτον γάνος
χρυσαυγὲς ἕρπον κατὰ πετρῶν ἄρδει πέδον,
ἢ νῦν ἐμοὺς ἔτεγξεν ὀφθαλμοὺς ῥέος
ἁγνὸν ποθεινῆς ἡδονῆς πλημμυρίδι. 1200
Ὀρέστ᾽ Ὀρέστ᾽ ἀδελφέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διογενὲς κόρη,
ἦ σοί τ᾽ ἀπιστῶ τοῖς τε σοῖς θωπεύμασιν.
σώφρων γὰρ αἰνεῖ σώφρον᾽ ἱερίαν θεά,
αἰδοῦς θ᾽ ὅσαι τηροῦσι σημαντήριον.
πρὸς ταῦτ᾽ ἀπόσχες τοῦδε σώματος χέρας· 1205
εἰ δ᾽ ἄνδρα σώζειν ἵμερός σ᾽ ἔχει νέον,
τερπνὸν παραγκάλισμα νυμφικοῦ λέχους,
φίλον παραινῶ σοί γ᾽ ἐμὸν θηρᾶν, ἐπεὶ
ἀνὴρ ἐμοῦ ᾽στιν ἀξιώτερος πολύ.
ἀλλ᾽ ἴθι, πλανᾶται γὰρ πέτραις ἐν ταῖσδέ που, 1210
ἴχνευε καὶ παίδευέ νιν, μέθες δ᾽ ἐμέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ ἴσχ᾽, ἀδελφέ, μηδ᾽ ἀτιμάσῃς μόλις
εὑρὼν ἀδελφήν, δυσσεβῆ θηρᾶν Κύπριν
λέγων σφε προφάσει χρωμένην τῷ συγγενεῖ.
ἀμβλωπὸν ὄσσων, ὦ θεοί, ᾽ξαιρεῖτ᾽ ἀχλύν, 1215
μὴ τῆς μεγίστης ἡδονῆς τυχόντε νῦν

τρισάθλιοι γενώμεθ᾽· ὦ φίλον κάρα,
ἔχεις ἀδελφήν, ἣν ἀπώλεσας πάλαι·
ἡ γὰρ θεά μ᾽ ἔσωσεν εἰς ἱρὸν τόδε
1220 μεταρσίαν φέρουσα τοῦ βωμοῦ πάρα·
σὺ δ᾽ αἰχμάλωτος τῇ θεᾷ θυτήριον
πεμφθεὶς ἀδελφὴν εὗρες ἀντὶ τῆς σφαγῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοιγὰρ τὰ λοίσθι᾽, ὦ τάλαινα, τοῦ γένους
ἡμῶν μιάσμαθ᾽ ἥλιος προσόψεται.
1225 οὐ καὶ κάσις νῷν ἐνθάδ᾽ Ἠλέκτρα κυρεῖ;
ὅπως μεθ᾽ ἡμῶν ἀποθάνῃ καὶ μὴ βίον
τείνῃ μερίμναις δυσφορώτερον μόρου.
εἶεν· πρόβαινε, πρόσπολ᾽, εἰς σφαγὴν ἐμοί.
πάλαι τε γὰρ ξύναιμος Ἀτρείδαις φόνος
1230 θεσμὸς πέφυκε, κἀμὲ δεῖ προσειδέναι
χάριν θεοῖς, ὁθούνεχ᾽ ὧδ᾽ ἄπαιδά με
φθείρειν ἐπαξιοῦσι. καὶ σύ μοι πιθοῦ·
μὴ φῶς τόδ᾽ ἄστρων ἡλίου τ᾽ ἄγαν πόθει,
ἕπου δ᾽ ἅμ᾽ ἡμῖν εἰς ἀνήλιον πέδον.
1235 ὡς γὰρ δράκοντες νέρθεν ἐν γαίας μυχοῖς
τραφέντες ηὐξήθησαν ἀλλήλων βορᾷ,
οὕτως ὅ γ᾽ ἡμῶν αὐτὸν ὄλλυσιν δόμος.
τοιγάρ σ᾽ ἄπαιδα δεῖ μολεῖν κἀναιτίαν. —
μή μοι φίλοικτον ὀμμάτων πέμψῃς βέλος·
1240 τοίοις ποτ᾽ ὄσσοις καὶ Κλυταιμνήστρας σέβας
τὸν παῖδα προσβλέπουσ᾽ ἐμάλθασσεν λιταῖς,
ὃ δ᾽ αἷμ᾽ ὅμαιμον στηθέων σπείρει πέδῳ,
θνήσκει τε μήτηρ. ἆ, φάνητ᾽, ἀλάστορες,
κύκλῳ χανοῦσαί τ᾽ ἐκφάνητ᾽, Ἐρινύες,

θεώμεναί τε χαίρεθ᾽ ἡδίστην θέαν 1245
ὑμῖν μέν, ἐχθίστην δὲ τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
οὐ γὰρ τόδ᾽ ἔχθρα θηγάνει τὸ φάσγανον,
οὐ δῆτα· θεία μοῖρ᾽ ἀναγκάζει κάσιν
ἄκουσαν· ἆ, μὴ κλαῖε· σὺ γὰρ ἀναιτία.
πρώτης ἀφ᾽ ἥβης μᾶλλον οὐδὲν ἦν ἐμοὶ 1250
φίλον τε τερπνόν τ᾽, ἢ τὸ μεμνῆσθαι σέθεν.
ὅμως δ᾽ ἔρεισον, λίσσομαι, χαλκοῦ γνάθον
στέρνων διαμπὰξ τῶνδ᾽, ἵν᾽ εὐνασθῇ ποτε
ἐντὸς ζεόντων πνευμάτων ἐχθρὸν μένος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οὐ σθένω γὰρ οὔτε τὴν ἀλγηδόνα 1255
μόνη γε τὴν νῦν οὔτε τὴν χαρὰν φέρειν,
ἄριστον ἀνδρῶν ποῦ Πυλάδην εὕροιμεν ἄν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλην ἔτ᾽ ἔγχει ναμάτων λήθης πόσιν
πανυστάτην δὴ τέρψιν ἴασίν τ᾽ ἐμοί.
βίου γὰρ εὐθὺς σπασμὸς ἀλγεινὸς μέλη 1260
λείψει, κάτεισι δ᾽ ἡσυχῇ ψυχὴ τάχα
πρὸς τοῖσι λήθης ῥεύμασιν πλανωμένη
ἐς γῆν καμόντων καὶ τὸ δηναιὸν σκότος.
ὦ πρὸς θεῶν δέξασθε τὸν δυσδαίμονα
πάσης ἀλήτην γῆς ἐν εἰρήνης τόποις. — 1265
ποίας ποτ᾽ ὀμφῆς κέλαδος ἐν κλάδοις ψοφεῖ,
ποίων δὲ φωνῶν πνεύματ᾽ ἐν δένδρων σκιᾷ;
βλέψοντες οἷδ᾽ ἥκουσι τοὺς ἐπήλυδας.
τίς ἥδε χωρεῖ τάξις εὐπρεπὴς ἰδεῖν

1270 σεμνῶν τυράννων ἐμφερὴς ὁμιλίᾳ;
παῖδες γέροντες, ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι
γυναιξίν, ἀλλήλοισι καὶ θεοῖς ἅμα
ἐοικότες στείχουσιν· ἀλλ᾽ ἤδη νοῶ·
εἰσὶν γὰρ ἡμῶν τοῦ γένους ἀρχηγέται.
τί φῶ;
1275 Ἀτρεὺς Θυέστην μειδιῶν προσφθέγγεται,
παῖδες δέ τοι σκιρτῶντες ἀμφέπουσί νιν.
ἆρ᾽ οὖν ἀραία νέρθε φλὸξ μαραίνεται,
θνήσκει τε μίσους θάλπος ὥσπερ ἡλίου;
χἠμᾶς ἄρ᾽ ἀσπάσεσθε προσφιλῶς, ἵνα
1280 κἀμοὶ χορείας τῆσδε θεοσεβοῦς μετῇ.

χαίρειν πύματος προγόνοισι λέγει στροφή.
τῶν Ταντταλιδῶν λοιπὸς Ὀρέστης·
ὑμῶν τὸ θέρος γὰρ ἀμησάμενος
κρατεραῖσιν ἀραῖς ζευχθεὶς κατέβην·
1285 πᾶν δ᾽ ἄχθος ἐπεὶ ῥᾷόν φασιν
τῇδε φέρεσθαι,
χἠμᾶς δέξασθε μετοίκους.
ἔα ἔα·
σέ τοι, Θυέστα, προσκυνῶ σέ τ᾽ Ἀτρέα·
ἔχθρας γὰρ Ἅιδης οὐ προσίεται πνοάς.
ἀλλὰ πατὴρ ὅπου δείξατε, τόν γ᾽ ἅπαξ
1290 ἐγὼ ζῶντ᾽ ἐσεῖδον οὐδ᾽ αὖ πάλιν.
σὺ γὰρ ὅδ᾽ εἶ, πάτερ; μητρὶ φίλῃ φίλος
κοινωνὸς γάμου καμόντων γύαις;
ἀλλ᾽ εἰ πελάζειν σοι Κλυταιμνήστρα θέλει,
κἀμὲ φίλον ποτιδέξεται ἔκγονον
ἀπόντα δαρὸν ποθοῦσ᾽ Ὀρέστην.

ἀλλ᾽ ἀσπάζεσθε τὸν ὑμέτερον ἀντιστρ. 1295
πάντες προφρόνως· ἦν μὲν γὰρ ἄνω
νόμος ἀρχαῖος τοῖσιν Ἀτρείδαις
αἱμορράντων πίστωμα χερῶν·
ὑπένερθε δ᾽ ἐπεὶ φιλία θάλλει
θάρσος θ᾽ ἡμῖν,
κἀμοὶ θέμις ἐνθάδε ναίειν. 1300
καίτοι τί φῶ;
οὔπω γέροντα Τάνταλον προσειδόμην
τὸν καὶ θεῶν λέσχαισιν ἠξιωμένον.
ποῦ δὲ κυρεῖ τανῦν; ἄγετέ μ᾽ ὡς τάχος,
ἵν᾽ αὐτοῦ σέβω τὸ σεμνὸν κάρα.
τί γὰρ ἀποστρέφεσθέ μ᾽ αἰδούμενοι; 1305
ἢ πάσχει τι κἀνθάδ᾽ ἄλγος τάλας;
οἴμοι ξυνίημ᾽· αἶσά νιν σκληρὰ θεῶν
στέρν᾽ ἀδαμαντοδέτοισιν ἐν ἕρκεσιν
στερραῖς ἐχάλκευσε πρὸς δύαισιν.

ἤδη δὲ καὶ σφώ γ᾽ ἥκετον νεκρῶν πλάκας; 1310
ὦ χαῖρ᾽, ἀδελφή· ποῦ δ᾽ ἔτ᾽ Ἠλέκτρα μένει;
ἣν εἴθε δεῦρο πρευμενὴς ἡμῖν τάχα
ἀγανῷ θεὸς πέμψειε τοξεύσας βέλει.
Πυλάδη, σέ γ᾽ ἡμῶν οἷον οἰκτείρω, φίλε·
ὅμως δ᾽ ἴωμεν· ὡς μολοῦσιν ἀρτίως 1315
πρέπει ξένοις ἄνακτα προσκυνεῖν χθονός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον Ἄρτεμίς τ᾽, ἐν οὐρανῷ
παρ᾽ ἡμέρας καὶ νύκτας αἴσιον φάος

ἄγοντες ἀνθρώποισιν, οὐ νεκροῖς κάτω,
1320 ὦ σώσαθ' ἡμᾶς, ὦ κασίγνητοι θεοί.
καὶ γὰρ σὺ τιμᾷς, ὦ θεά, τὸν σύγγονον
πάντων μάλισθ', ὅσ' αἶά τ' οὐρανός τ' ἔχει,
σιγῶσά τ' ἀεὶ προσβλέπεις κείνου κύκλον
αγνοῖς πόθοισιν ἐντακεῖσα παρθένος.
1325 μή μοι τὸν εὑρεθέντα σὺν χρόνῳ κάσιν
μανίας νόσοισι περιίδῃς ἀτώμενον,
ἀλλ' εὖτε σαῖς βουλαῖσι τῇδε τῇ χθονὶ
ἔτη τοσαῦτα κρυπτόμεσθ', ὅπως κάσις
ποθεινὸς ἔλθοι δεομένῃ τιμάορος,
1330 λῦσόν σφε δεινῆς ἀλλὰ νῦν ἀρᾶς, θεά,
μὴ καιρὸς ἡμᾶς ἐκφύγῃ σωτηρίας.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἴπερ τόδ' ἄλσος εἰσορᾷς καὶ νώ, φίλε,
καὶ φέγγος ἡλίου τόδ' οὐ βλεπτὸν νεκροῖς
χεῖράς τ' ἀδελφῆς αἰσθάνει καὶ τοῦ φίλου,
1335 αἳ ζῶντά σ' ἴσχουσ' ἐμπέδοις ἀσπάσμασιν,
τόλμα θιγεῖν νῷν οὐ σκιαῖς ἐοικότοιν.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; μὴ πρόκαμνε τῇ νόσῳ·
καιρός τε γὰρ ξυνεργὸς ἀνδράσιν πέλει
μέγιστος, ἡμεῖς θ' ἑστάναι γ' ἐπὶ ξυροῦ
1340 ἔοιγμεν, ἢν μὴ νόστον ἡ Τύχη πόρῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ θεοί, δότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐλευθέρᾳ φρενὶ
πρὸς φιλτάτοις στέρνοισιν ἀμπνεῦσαί ποτε.
ὅπως φλογωποῖς πυρφόροισιν ἀστραπαῖς
νεφελῶν καταιθαλοῦτε λυγαίων βίαν,
1345 γάνος τ' ἀρούραις ὄμβρον ἐξῃτημένον

βροντῆς ξὺν ἠχαῖς κἀνέμων ἀήμασιν
ἀγρίοισι χειμάρροισιν ἵετ᾽ ἐς χθόνα,
εὐθὺς δὲ θνητῶν ἐλπίδας δυσέλπιδας
κάλλιστ᾽ ἐλέγχετ᾽, ἀντὶ διατόρου φόβου
ὄλβον διδόντες κἀγανόφρον᾽ ἡδονήν, 1350
ὅτ᾽ ἐν νεορράντοισι λειμώνων δρόσοις
τὸ μυριωπὸν ἡλίου λάμπει σέλας
ἁπαλῇ τε ποικίλλουσα Θαυμαντὶς χερὶ
τὸν χρυσόπαστον ἐν ὁμίχλαις τείνει κύκλον·
οὕτως ποθ᾽ ἡμᾶς πρὸς κασιγνήτης φίλης 1355
κόλποις ἑταίρου τ᾽ ἀγκάλαισιν ἅλαβον
ὑμῶν διδόντων μνήμονας σώζειν δότε.
ἀμβλύνεται γὰρ ἐμφανῶς ἄτης βία
Ἐρινύων τε μοι δοκῶ κλύειν ὅπως
πρὸς Τάρταρον φεύγουσι καὶ χαλκηλάτους 1360
ξὺν ἀσπέτοις δούποισι κλῄουσιν πύλας.
ὀσμαὶ δὲ προσγελῶσί μ᾽ ἥδισται χθονός,
ὥστ᾽ αὖθις αἴας ἐν πέδοις θηρᾶν ποθῶ
βίου τε τέρψιν ἐργμάτων τ᾽ ἐσθλῶν κλέος.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

καιρὸς γὰρ ἕρδειν μηδὲ διατρίβειν ἔτι. 1365
ὅταν δ᾽ ἁλὶ στήσωμεν οὐρίαν τρόπιν,
θεοῖσιν εὐχώμεσθα τοῖς Ὀλυμπίοις.
ἴωμεν, ὡς τὸ πρᾶγμά γ᾽ οὐ σχολῆς ἐρᾷ.

Δ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1370 ὅτοισι βουλεύσωσι τῶν βροτῶν θεοὶ
πλῆθος βαρειῶν συμφορῶν πέμψαι βίῳ
1375 ἀλγῶν τε δεινὴν καὶ χαρᾶς μεταλλαγήν,
τούτοισι πόλεος ἐγγὺς ἢ ᾽φ᾽ ἁλὸς πρόσω
1380 κακοῖς τρέφουσ᾽ ἀρωγὸν ἥσυχον φίλον.
Πυλάδην τε σώσατ᾽, ὦ θεοί, καὶ πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν
δράσῃ, πρὸς ὀρθὸν αἰὲν ἐκφέρειν δότε.
ἡβᾷ γὰρ αὐτῷ χεὶρ μὲν ἐν μάχῃ δορός,
1385 τὰ δ᾽ ὄμμαθ᾽ ὡς γέροντος ἐν βουλῇ πρέπει.
τηρεῖ γὰρ ἐντὸς ἡσύχῳ φρενῶν ἕδρᾳ
γνώμης ἀταρβοῦς ἐμπέδως κειμήλιον
καὶ τοῖς ἁλωμένοισιν ἐν πόνων πλάνῃ
βουλήν τε χρηστὴν οἶδε καὶ κακῶν ἄκος.
1390 ὡς ἄρτι τἀδελφοῦ μ᾽ ἀπέσπασεν χερῶν,
ὃν οὐκ ἔκαμνον αἰὲν εἰσορωμένη,
ἐμφῦσά τ᾽ ἀμφέπιπτον, οὐ δοκοῦσ᾽ ἔχειν
ἥν μοι παρ᾽ ἐλπίδ᾽ ἤνυσαν χάριν θεοί,
οὐδ᾽ ᾐσθόμην κίνδυνον, ᾧ φορούμεθα.
1395 καὶ νῦν γε διαπράξοντες ἀβουλευσάτην
στείχουσ᾽ ἐπ᾽ ἀκτήν, οὗ φίλοις ξὺν ἀνδράσιν
μένει τὸ πλοῖον πρὸς πέτραις κεκρυμμένον,
σοφὴν διδάξαντές γε ποικίλην τ᾽ ἐμὲ
γῆς τῆσδ᾽ ἄνακτι ῥῆσιν ἀντειπεῖν, ὅταν
1400 σφοδροῖς κελευσμοῖς θῦμα πορσύνων θεᾷ
πέμψῃ πρὸς ἡμᾶς. δεῖ γάρ, ὡς κἀμοὶ δοκεῖ,

γυναιξὶν ὡς καὶ παισὶ νουθετημάτων.
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, οὔθ᾽ ὅπως χρεὼν
τέχναισι κλέπτειν οὔτε σὺν δόλοις ἑλεῖν.
οἴμ᾽ ὡς ἀθυμῶ ψευδέων ἡσσωμένη. 1405
ψεῦδος δέ γ᾽ οὔπω καρδίαν ἐκοίμισε
στένουσαν, ὡς ὁ τῆς ἀληθείας λόγος,
αὐτὸν δ᾽ ἔπληξε τὸν λάθρα τεχνώμενον,
καὶ πτηνὸς ὥς τις ἰὸς ἐκ θεῶν τινος
σκοποῦ ᾽φαμαρτὼν ἠδ᾽ ἀναστραφεὶς πάλιν 1410
τὸν τοξότην ἔτρωσεν. ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ,
ταράσσομαι φόβοισι, μή τι συγγόνου
θεαὶ βεβήλοις ἐν τόποις ἐπακτίοις
νέαις ξὺν ὀργαῖς αὖθις ἅψωνται φρενῶν.
ἦ που Σκύθαι νιν εὗρον; ὡς κλύειν δοκῶ
ὅπλων γε δοῦπον. ἀλλ᾽ ἰδού, πάρεσθ᾽ ὅδε 1415
κραιπνῶς βαδίζων βασιλέως τις ἄγγελος.
οἴμ᾽ ὡς κακὸν κρύος με περιπίτνει κέαρ
μέλλουσαν ὀρθοῖς ὄμμασιν τὸν ἄνδρ᾽ ὁρᾶν,
ὃν αἱμύλοις λόγοισιν ἐκκλέψαι με δεῖ. 1420

ΑΡΚΑΣ.

πόρσυνε θᾶσσον, ἱερία, τὰ θύματα.
ἄναξ τε γὰρ πάρεστι, σύν θ᾽ ὁ πᾶς λεώς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἑκοῦσα σοί τ᾽ ἂν κοιράνῳ τ᾽ ἐπειθόμην,
εἰ μή τι κώλυμ᾽ ἔκ τινος θείας τύχης
ἀπροσδόκητον εἶργε μὴ δρᾶσαι τάδε. 1425

ΑΡΚΑΣ.

τί τοὐμποδίζον τάς γ᾽ ἄνακτος ἐντολάς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τύχη τις, ἧς οὐδείς γε τῶν θνητῶν κρατεῖ.

ΑΡΚΑΣ.

δήλωσον ἥτις, ὡς ἀπαγγείλω τάχα·
ἐπεὶ δέδοκται τοῦτο, τὼ ξένω θανεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1430 ἀλλ᾽ οὐ δέδοκται τοῦτο τοῖς θεοῖσί πω.
ὁ πρόσθε γεννηθεὶς γὰρ αἰτίαν ἔχει
βαρεῖαν αἷμ᾽ ὅμαιμον ἐκχέαι πέδῳ·
τοιγὰρ λοχῶσί νιν θεῶν Ἐρινύες,
κἂν τοῖσδε ναοῖς ἀγρίᾳ ληφθεὶς νόσῳ
1435 δεινῶς ἐσείεθ᾽, ὥστε τῇ παρουσίᾳ
τἀνδρὸς μίασμ᾽ ἔχρανεν ἄστειπτον μυχόν.
ξὺν παρθένοις οὖν ταῖς ἐμαῖς κάτειμ᾽, ἵνα
θεᾶς βρέτας λούσασα ποντίας δρόσου
ἱροῖς καθαρμοῖς δεινὸν ἁγνίσω μύσος.
1440 ὁδὸν δ᾽ ἐρήμην δεῖ πέλειν κατασκόπων.

ΑΡΚΑΣ.

ἀλλ᾽ οὖν τὸ κώλυμ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἀπαγγελῶν
ἄπειμι βασιλεῖ τοῦτο· μὴ κάταρχε δὲ
σὺ τῶν καθαρμῶν, πρίν γ᾽ ἂν ἐντείλῃ Θόας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μόνην τά γ᾽ ἄρρηθ᾽ ἱερίαν πρέπει τελεῖν.

ΑΡΚΑΣ.

1445 τἀπροσδόκητα δ᾽ εἰδέναι τοὺς κρείσσονας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οὖν ποιητέ᾽, εἴτε φησὶν εἴτε μή.

ΑΡΚΑΣ.

πρόφασιν ἐρωτᾶν τὸν κρατοῦντ᾽ οὐδὲν βλάβος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μή τοι μ᾽ ἃ μὴ δεῖ ξυμπονεῖν ἀναγκάσῃς.

ΑΡΚΑΣ.

μὴ ξυμπονεῖν δέ γ᾽ αἰσχρὸν ἂν κέρδος φέρῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν· τάχυνε δὴ σὺ καὶ ξύμφημ᾽ ἐγώ. 1450

ΑΡΚΑΣ.

οὔ τἄρ᾽ ἔτ᾽ ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ᾽ ἐπὶ στρατὸν
εἶμ᾽, εἶτα δεῦρ᾽ ἄνακτος ἀγγελῶ λόγους.
εἴθ᾽ ἄλλο δ᾽ αὐτῷ προσφέρειν ἐξῆν ἔπος,
οἷόν τε πᾶσαν ἐξελεῖν δυσθυμίαν·
λιτὰς φίλων γὰρ κάρτ᾽ ἀτιμάσασ᾽ ἔχεις. 1455

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὅσ᾽ ἦν ἐφ᾽ ἡμῖν, ἡδέως ἐπράξαμεν.

ΑΡΚΑΣ.

πρὸς καιρόν, οἶμαι, νοῦν μεταλλάξεις ἔτι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ προσδοκήσῃς· καὶ γὰρ οὖν ἀνήνυτα.

ΑΡΚΑΣ.

οἴει γὰρ οὐκ ἀνύσθ᾽, ἃ σοι πόνον φέρει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σὺ δ᾽ οὖν ἀνυστά γ᾽, ἐλπίσιν πλανώμενος. 1460

ΑΡΚΑΣ.

ὡς πάντα δὴ ῥίψουσα κίνδυνον λέγεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κεῖσθαι γὰρ οἶδα πάντα θεῶν ἐν γούνασι.

ΑΡΚΑΣ.

σώζουσιν οὗτοι τοὺς ξυνέρδοντας βροτῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τοιγὰρ κράτιστον δρᾶν ἃ σημαίνουσί μοι.

ΑΡΚΑΣ.

ἐν σοὶ δὲ κεῖται πάνθ᾽ ἃ βουλεύεις ποιεῖν.
βασιλεὺς γὰρ ἡμῶν οἷος, ὡς ὀργῆς ἔχει,
πικρὸν ξένοιν τοῖνδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ πορσύνων μόρον·
ἐπεὶ στρατός γ᾽ οὐχ ὡς προτοῦ σφαγαῖς ἔτι
φονίαις τε λατρείαισι νῦν ἀρέσκεται.
καὶ δὴ Σκυθῶν τις μορσίμοις πλανήμασιν
ἀκταῖσι πλαγχθεὶς πρὸς ξέναις αὐτὸς μαθὼν
ἔξοιδεν, ὡς οὐχ ἧσσον ἢ θεῶν τινος
πέλει πλανήτῃ πατρίδος ἐστερημένῳ
θελκτήρι᾽ ἀνδρῶν ἠπίων προσφθέγματα.
μήτ᾽ οὖν φθονήσῃς ἡμιν ὧν ἔχεις κράτος,
ὧν τ᾽ ἐνθάδ᾽ ἥρξω, νῦν ἐπίκρανον τέλος·
οἱ μαλθακοὶ γὰρ καὶ φιλάνθρωποι τρόποι
δόσει θεῶν φανέντες ἀνθρώπων γένει
μάλιστ᾽ ἐκεῖ θάλλουσιν ἐρριζωμένοι,
ἔνθ᾽ ἂν νεάζον ἔθνος, ἀνδρείας πλέων
νόμοις δὲ βαρβάροισιν ἐντεθραμμένον,
πότμου βροτείου παῦλαν ἢ λύσιν ποθῇ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μή τοι μάτην γυναικὸς ἐκπλήξῃς φρένα,
ἐπεί σφε σοῖσιν οὐ σθένεις πείθειν λόγοις.

ΑΡΚΑΣ.

ἕως ἂν ᾖ πρὸς καιρόν, οὔτ᾽ ἐγὼ πονῶν
οὔτ᾽ ἂν λέγων λήξαιμ᾽ ἄν, ᾗ κέρδος φέροι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μάταιον αὐτῷ μὲν πόνον, λύπην δ᾽ ἐμοὶ
τίκτεις· ἔασον οὖν με καὶ παῦσαι λέγων.

ΑΡΚΑΣ.

καὶ μὴν ἀρωγὸν παρακαλῶ λύπην, ἐπεὶ
μήτηρ πέφυκε σωφρόνων βουλευμάτων. 1490

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ψυχὴν μὲν οὖν πίμπλησι τὴν ἐμὴν πόνων,
ὄκνου δέ γ᾽ οὐ λύει νιν οὐδ᾽ ἀλγηδόνος.

ΑΡΚΑΣ.

πῶς δ᾽ ἄλγος ἂν γένοιτο γενναίᾳ φρενὶ
εὐεργετεῖσθαι κοιράνου χρηστοῦ πάρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἴπερ γ᾽ ὁ χρηστὸς χάριτος ἀντὶ τῆς ἐμῆς 1495
αὐτὴν λαβεῖν μ᾽ ἄκουσαν οὐ καλῶς θέλοι.

ΑΡΚΑΣ.

ὁ τὸν φιλοῦντα μὴ φιλῶν οὐκ ἄν ποτε
λόγων χατίζοι καὶ καλῶν σοφισμάτων.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἔγωγ᾽ ἄνακτι τἀνθάδ᾽ ἐξερῶν·
καὶ σοὶ παραινῶ πάντα μεμνῆσθαι φρενί, 1500
ὡς εὐμενεῖ σε κἀγανῇ προθυμίᾳ
ἔσωσεν ἐς τόδ᾽ ἦμαρ ἐξ ὅτου ᾽φάνης.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦ κάρτ᾽ ἀκαίρως, τἀνδρὸς εὐφρόνως ἐμοὶ
λέγοντος, ἐν στέρνοισιν ἐξαίφνης κέαρ
πάλιν τέτραπται δείμασίν τ᾽ ὀρίνεται. 1505

ὡς γὰρ θάλασσα ῥεύμασιν παλιρρόθοις
πέτρας ὑπερθρώσκουσα τὴν παρακτίαν
ψάμαθον νοτίζει, χαρμονῆς οὕτως ἐμοὶ
μακρόν τι πέλαγος καρδίαν κατέκλυσεν,
1510 τυχεῖν τε πάντων ᾠόμην ὧν εὔχομαι.
νεφέλαις γὰρ αὖθις ἵλεως δέμας θεὰ
πυκναῖσι περιβαλοῦσα τοὐμὸν Ἄρτεμις
μεταρσίαν μ᾽ ἐφαίνετ᾽ ἐξαίρειν χθονὸς
βαθεῖ στεγάζουσ᾽ ὀμμάτων κόρας ὕπνῳ,
1515 ὡς ἡνίκ᾽ ἀγκάλαισι ταῖς αὐτῆς ἐμὲ
λαβοῦσα δεῦρ᾽ ἔσωσε. τἀδελφοῦ μόνου
λίαν κρατηθεῖσ᾽ ἡδοναῖς ἀντειχόμην,
Πυλάδου τε βουλαῖς τοῦ φίλου πεπεισμένη
μόνην ἐκείνων ἐσκόπουν σωτηρίαν·
1520 ὅπως τ᾽ ἐρήμης γῆς ἀπάνθρωπον πάγον
φεύγουσ᾽ ἑκόντες ἐκφανέντα ναυτίλοι,
ἔρρειν ἄφαντον ᾠόμην Ταύρων χθόνα.
νῦν δ᾽ ἀνδρὸς ἐξήγειρεν εὔδουσαν φρένα
φώνημα πιστοῦ καί μ᾽ ἀνέμνησεν φίλων
1525 τῶν ἐνθάδ᾽, ὥστε μᾶλλον ἢ προτοῦ στυγῶ
ψεύδους ἀνάγκην. ἀλλὰ καρτέρει, φίλη
ψυχή· τανῦν γε καὶ διχοστατεῖν βαρύ.
ἢ γὰρ προτοῦ σ᾽ ἐρρύσατ᾽, οὐ σώζει σ᾽ ἔτι
δίαιτ᾽ ἐρῆμος· ὡς πάλιν διὰ ζάλης
1530 κάμνουσα βήσει κυμάτων ἐν ἀγκάλαις
σαυτὴν ἄμ᾽ ἀγνοοῦσα καὶ βουλὰς θεῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ᾽ Ἰφιγένεια ποῦ ᾽στιν; ὡς βραχεῖ λόγῳ
σωτηρίας γλυκεῖαν ἀγγείλω φάτιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φόβοις μερίμναις τ᾽ εἰσορᾷς πλανωμένην
ἐσθλόν τε προσδοκῶσαν ὃν φέρεις λόγον. 1535

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀδελφὸν ἴσθι τῆς νόσου πεπαυμένον.
στειπτὸν γὰρ ἀνθρώποισι πετρώδη στίβον
ἐπάκτιον πατοῦντες εἶθ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
μύθων τόδ᾽ ἄλσος ἐκλιπὼν ἐλάνθανεν·
κἀμοὶ μὲν ἄνθος φαιδρὸν ἐκ παρηίδων 1540
ἥβης ποθεινῆς αὖθις ἐξανθεῖν δοκεῖ
φόβης τε κρατός· φλόξ τε θαυμαστὴ βλέπειν
ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν ἐλπίδος νέας.
καὶ νῦν γε θαρσοῦντ᾽ οἴομαι ζητεῖν, ὅπως
ἡμῖν ἂν εὕροι τέρμα τῆς σωτηρίας. 1545

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, καί σε τῶνδε τῶν λόγων
χάριν θεοὶ φρουροῖεν, ὥστε μή ποτε
φθόγγον στεναγμῶν στόματος ἐξελθεῖν κακῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

πλείω φέρω σοι κεδνὰ τῶν εἰρημένων·
μονόστολος γὰρ οὐ φιλεῖ βαίνειν τύχη. 1550
καὶ τούς γ᾽ ἑταίρους πάντας ἐξευρήκαμεν.
τὸ γὰρ σκάφος κρύψαντες ἐν πετρηρεφεῖ
κόλπῳ θαλάσσης ἀνέμενον καθήμενοι·
ἐπεὶ δ᾽ ἀδελφὸν ἐγγύθεν στείχοντα σὸν
ὁρῶσιν, ἐκπηδῶσι σὺν βοῇ πέδου 1555

καὶ πλοῦν ἐπείγειν πάντες ἐξαιτοῦσί νιν.
κώπην ἐλαύνειν πᾶς ἀνὴρ ἱμείρεται,
ταχύπτερόν τ᾽ ἄημα πρὸς καιρὸν φανὲν
σπεύδοντας οὐρίοισι προσσαίνει πνοαῖς.
1560 ἀλλ᾽ ἐγκονῶμεν· καὶ σύ γ᾽ εἰς ναόν μ᾽ ἄγε,
ὅπως ἂν εἰσελθὼν θεᾶς ἀνάκτορον
χερσὶν δέχωμαι τῆς πάλαι μ᾽ ἔρως ἔχει.
ὤμοι γὰρ οἵδε τοῦδέ τ᾽ οὐ ξένοι πόνου
μόνοι σθένουσιν ἀποφέρειν θεᾶς βρέτας,
1565 δεινῶς τε θυμὸς τόνδ᾽ ἐμὸς μόχθον ποθεῖ.
τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἔοικας ἐκφοβουμένη.
ἦ πού τι καινὴ συμφορά σ᾽ ἠνάγκασεν
ὀκνεῖν ἐμαῖς βουλαῖς ἐναντιουμένη;
οὐ γὰρ Θόαντι κεῖνον ὅν γ᾽ ἐξεύρομεν
1570 σοφῶς περιστέλλοντες ἤγγειλας λόγον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤγγειλα, φίλτατ᾽· ἀλλ᾽ ὅμως μέμψει τί μοι·
δεινῶς γ᾽ ἐτάρβουν σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
πομπὸς γὰρ ἡνίκ᾽ ἦλθε βασιλέως πάρα,
τὸν μῦθον εἶπον, ὡς ἐπέστειλας τότε·
1575 ὁ δ᾽ ἐκπλαγεὶς ἠμείβεθ᾽, ὡς ἄνακτι δεῖ
τριβὴν τοιαύτην πρῶτον ἐξαυδᾶν τορῶς
καὶ μὴ τελεῖν καθαρμὸν ἀρχόντων λάθρα.
νῦν δ᾽ αὖθις ἥξειν προσδοκῶ νιν αὐτίκα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οἴμοι τάλας· κίνδυνον εἰσορῶ νέον
1580 ἡμῖν προσέρποντ᾽· ἀλλὰ λατρείαν θεᾶς
πῶς οὐκ ἔθου πρόβλημα τῆς ἀρνήσεως;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρόβλημα δ᾽ εὐμένειαν ἂν θείμην θεῶν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὀλεῖς ἄρ᾽ ἡμᾶς καίπερ εὐσεβοῦσ᾽ ὅμως.
τί δ᾽ οὐκ ἐγὼ καὶ τήνδε τὴν ξυναλλαγὴν
εὖ προσκοπῶν ἔφραζον, ὡς ἄνακτά σε
τοιαῦτα προσχρῄζοντα δεῖ κλέπτειν λόγοις. 1585

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μέμφει δικαίως· ἡ γὰρ αἰτία γ᾽ ἐμή.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οἷα τ᾽ εἰμὶ σὺν δόλοις κακοῖς
ἕλεῖν τὸν ἄνδρα, τὸν δίκαι᾽ ἀεὶ μόνον
καὶ δρῶντ᾽ ἐφεῦρον κἄρτι προστάσσοντ᾽ ἐμοί. 1590

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐκ εὐχερές τἄρ᾽ ὡς προτοῦ τὸ πρᾶγμ᾽ ἔτι.
ὅμως δὲ μὴ ταρβοῦντες ἢ πλανώμενοι
γνώμαις προδῶμεν πάντα. καὶ γὰρ οὖν χρεὼν
σὲ μὲν τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον, ἡνίκ᾽ ἂν μόλῃ,
κλύειν τ᾽ ἀτρέστῳ κἀνταμείβεσθαι φρενί. 1595
τοιαῦτα γὰρ πρόσφαγματ᾽ οὐκ ἀρχῶν χθονός,
θυηπόλων δὲ πανταχοῦ νομίζεται.
ὥστ᾽ εἰ τὸν ἄνδρα τὸν ξένον θέλει βλέπειν
τὸν ἀγρίαις ξυνόντα μανιάσιν νόσοις,
ἔξεστ᾽ ἀπιστεῖν ἐν δίκῃ. φράσον δ᾽ ὅτι 1600
φυλάσσετ᾽ ἐν ναοῖς νιν· εἶθ᾽, ὅταν καλῇ
καιρός, ξυναρπάσαντες Ἀρτέμιδος βρέτας
ἐκ βαρβάρων γῆς ἅλιον αἴρωμεν στόλον.
σαίνει γὰρ οἰωνοῖσιν εὐτυχεστάτοις
ἡμᾶς Ἀπόλλων, κοὐ τελεσθέντων ἃ νῷν 1605
ἐφεῖτ᾽, ἔπραξε πάνθ᾽ ἃ νῷν ὑπέσχετο,

λύσας Ὀρέστην τῆς νόσου· ξὺν ᾧ πνοαὶ
ἀνέμων τάχ᾽ ἡμᾶς πομπίμων ἄγοιεν, οὗ
μυχοῖσι ναίει Φοῖβος ἐναλίας πέτρας,
1610 εἶτ᾽ ἐς Μυκήνας, ἔνθ᾽ ἀρᾶς πεπαυμένης
ἐφεστίους ψυχρᾶς ἀναστήσεις σποδοῦ
θεοὺς πατρῴους, Πελοπιδῶν φαιδρὸν σέβας,
πυρὸς πάλιν χλιδῶντας ἀγλαΐσματι
φλέγοντος ἐν βωμοῖσι· σαῖν δ᾽ αὖθις χεροῖν
1615 δέξαιντο πρώτης θυμιαμάτων γάνος.
οὐδεὶς γὰρ ἢ σὺ δώμασιν σωτηρίαν
οἴσεις παλαμναῖόν τ᾽ ἀποσκεδᾷς μύσος,
σεισθεῖσαν ὀρθοῦσ᾽ ἀσφαλεῖ τύχην χερί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, χρυσέου δίκην κρόκου
1620 πρὸς ἥλιον τρέποντος εὐώδη κύκλον
τῶν σῶν λόγων κλύουσα κηλητήριον
φθόγγον πρὸς αὐγὴν ἡμέρας λεύσσειν δοκῶ.
ὦ θεοί, παρόντος ὡς ἄρ᾽ εὐφραίνει κέαρ
φίλου βέβαιος μῦθος, ἄγνωτος βροτῷ
1625 ὅστις μονωθεὶς τῶν φίλων τρίβει βίον.
τῷ μὲν γὰρ ἐν στέρνοισιν ἀντέλλει βραδὺν
πρόνοια καρπόν· ῥᾷστα δ᾽ ἐξάγει θέρος
βουλῆς βροτοῖσιν ἡ φίλων παρουσία.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἤδη δὲ χαῖρ᾽, ὦ παρθέν᾽· ὡς ἄπειμ᾽, ἵνα
1630 πάλαι με προσδοκῶσιν οἱ ξυνναυβάται.
ἄνειμι δ᾽ αὖθις δεῦρο, καὶ κεκρυμμένος
θάμνοις πέτραις τε περιμενῶ σ᾽ ἕως φράσῃς—
τί δ᾽ ἔστι καινόν; ἐμφανῶς γὰρ αὖ πάλιν

λύπη σκιάζει λαμπρὸν ὀμμάτων σέλας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σύγγνωθ᾽· ὅπως γὰρ ἥλιον κούφη δρόσος 1635
τίθησ᾽ ἄφαντον, τοὐμὸν ὡσαύτως κέαρ
βραχὺν μέριμναι συγκαλύπτουσιν χρόνον.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

θάρσει· φόβος γὰρ κἀπικίνδυνος τύχη
κακοὶ πέλονται τοῖς βροτοῖς ξυνωμόται.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

αἰδὼς δίκης ξύνεδρος, οὐ φόβος μ᾽ ἔχει, 1640
ἐπεί γ᾽ ἄνακτα πατρὸς οὐδὲν ἥσσονα
κλέψασ᾽ ἃ μὴ δεῖ νῦν ἀφαιρεῖσθαι θέλω.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

φεύγεις δ᾽ ἀδελφόν γ᾽ ὃς διαφθείρειν νοεῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔμοιγ᾽ ἐκεῖνος αἰὲν εὐμενὴς ἔφυ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐκ ἔστι μεμπτὸν ἂν ἀναγκασθῇς ποιεῖν. 1645

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μεμπτὸν μέν, ἄξιον δὲ συγγνώμης τυχεῖν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐν θεοῖς γ᾽ ὁμοίως κἂν βροτοῖσι πανταχοῦ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τοὐμὸν δὲ τούτοις στέρνον οὐχ ὁμορροθεῖ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

αὐθαδία τοι τῶν ἀμηχάνων ἐρᾶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἐξετάζειν, ἀλλὰ σωφρονεῖν ἔφυν. 1650

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τοιγὰρ φρονοῦσα στέρξον ὅν γ᾽ ἔχεις τρόπον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

στέρξει δ᾽ ἑαυτὸν ὅστις ἁγνεύει μόνος.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ναὸς μὲν ἁγνὴν προσπόλου σώζει φρένα·
ὅστις δ᾽ ἂν ἐν πολλοῖσιν ἐκπερᾷ βίον,
1655 *σκληρὸν μαλάξει θυμόν· ὡσαύτως δὲ σύ.*
οὕτως ἔφυ θαυμαστὸν ἀνθρώπων γένος,
οὕτως θ᾽ ἁλωτὸν ἐν τύχης ἀγρεύμασιν,
ὥστ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἷς ποτ᾽, εἴτ᾽ ἐρῆμος εἴτε καὶ
οἰκεῖ μετ᾽ ἄλλων, πάντ᾽ ἂν ἁγνεύοι βίον.
1660 *καὶ πρὸς δικασταί γ᾽ οὐ κυροῦσ᾽ αὑτῶν βροτοί.*
σιγῇ βαδίζειν καὶ τὰ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν
σωτηρία θνητοῖσιν ἀσφαλεστάτη·
παῦροι γὰρ αὑτοῖς τῶν δεδραμένων κριταὶ
ὀρθοὶ λέγοιντ᾽ ἄν, ὧν δὲ δρῶσιν, οὐδ᾽ ἂν εἷς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1665 *σχεδόν τι πείθεις ταῦθ᾽ ἃ μοι λέγεις ποιεῖν.*

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ταχεῖα πειθὼ τοῖσιν ἠναγκασμένοις.
μιᾶς γὰρ οὔσης μηχανῆς σὲ καὶ κάσιν
φίλον τε σώζειν πῶς ἀπιστήσαιμεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μή μοί τι μέμψῃ δειμάτων ἡσσωμένῃ.
1670 *καὐτὸς γὰρ ὀκνοίης ἂν ἐσθλὸς ὢν φίλους*
εὖ δρῶντας ἔργοις ἀνταμείψασθαι κακοῖς.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἀλλ᾽ ἦν ὀλώμεθ᾽, ἄλγος ἄλγιον τάχα

στένοις ἄν, οὐχὶ μέτριον ἀλλ᾽ ἀμήχανον.
τῇ δ᾽ εὐμαρείᾳ τῆς τύχης χλιδᾶν δοκεῖς,
ἐπεὶ τὸ μεῖζον κέρδος οὐ θέλεις λαβεῖν 1675
ψεῦδός τι μικρὸν ἀντιδοῦσ᾽ ἀντίσταθμον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἴθ᾽ ἀνδρόβουλον ἔφερον ἐν στέρνοις κέαρ,
ἵν᾽, εἴ τι τολμᾶν κἄμ᾽ ὑπὲρ φίλων δέοι,
τὸν θυμὸν εἶχον πρὸς φόβους πεφραγμένον.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

μάτην βραδύνεις· οὐ γὰρ ἐμβριθέστερον 1680
πέφυκ᾽ ἀνάγκης οὐδέν, ἧς γε καὶ θεοὶ
νόμοισι πειθαρχοῦσιν· οὐδ᾽ ἔβλαστέ πω
κείνῃ παλαιστὴς ὅστις ἀντανίσταται.
κρατεῖ δὲ σιγῇ Μοῖρα συμβούλων ἄτερ.
τοιγὰρ λέπαδνον καὶ σύ γ᾽ ἣν ἐπεμβάλῃ 1685
οἴσεις σιωπῇ. — τἄλλα πάντ᾽ ἐπίστασαι·
κἀγὼ τάχ᾽ ἥξω δεῦρ᾽, ὅπως πρὸς σοῦ θεᾶς
βρέτας λάβω σύνθημα τῆς σωτηρίας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τἀνδρὸς λόγοισι πειστέον· χειμῶνα γὰρ
θεόσσυτον φίλοισιν ἐμπίπτονθ᾽ ὁρῶ. 1690
στένω δ᾽ ἐμαυτήν, τίς με περιμένει τύχη.
ἆρ᾽ ἔστ᾽ ἄπιστον ἐλπίδος φίλον θράσος,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἣν ἔτ᾽ εἶχον ἔμπεδον;
ἀρὰ δ᾽ ἀεὶ ζῇ τοῖς βροτοῖσιν, οὐδ᾽ ἐμὸν
γένος παλαιὸν ὄλβον αὖθις ὄψεται; 1695
καίτοι τά γ᾽ ἄλλα πάντα συγχεῖται χρόνῳ·

φθίνει μὲν εὐεστὼ βίου, θνήσκουσι δὲ
ψυχῆς ἔρωτες· ἄφθιτος πάντων ἀρά.
χἠμᾶς ἄρ᾽ ἠπάτησαν ἐλπίδες κεναί,
1700 ὡς τῇδ᾽ ἐρήμη χωρὶς οἰκείων μένω
κακῶν, ὅπως ἁγναῖσι μὲν φρεσίν ποτε,
ἁγναῖς δὲ χερσὶ λύμαθ᾽ ἁγνίσαιμ᾽ ἐγὼ
δόμων πατρῴων. ταῖς ἐμαῖς ἐν ἀγκάλαις
πέφευγ᾽ ἀδελφὸς ἧς πρὶν ἦν ἐπήβολος
1705 νόσου βαρείας, ναῦς τ᾽ ἐμοὶ ταχύπτερος
πάρεστ᾽ ἀπάξουσ᾽ ἐς φίλης πάτρας πέδον·
καὶ δὴ διπλοῦν ἄγναμπτος ἀμπλάκημά μοι
φέρειν ἀνάγκη προσβαλοῦσα τυγχάνει,
ἄγαλμά θ᾽ ἱρόν, φίλτατον μέλημ᾽ ἐμοί,
1710 κλέψαι δόλοις τε κεῖνον ἐμβαλεῖν κακοῖς,
ὅς μοι βίον τ᾽ ἔδωκε καὶ σωτηρίαν.
ὦ μή τι δύσφρον ταῖς ἐμαῖς, Ὀλύμπιοι,
ἐᾶτε βλαστεῖν ἔχθος ἐν κόρης φρεσίν,
μηδ᾽ οἷον, ὡς λέγουσι, Τιτᾶνες πάλαι
1715 ὑμᾶς ἐμίσουν, ἀγρίαις δάπτῃ στύγος
γνάθοις ταλαίνης σπλάγχνον· ἀλλὰ σώσατε
ἡμᾶς τε χαὐτῶν ἔν γ᾽ ἐμῇ ψυχῇ σέβας.
ἔα·
παλαιὸν αὖθίς μοι δοκῶ μέλος κλύειν —
καίτοι τέως γ᾽ ἔχαιρον ἐκλελησμένη —
1720 Μοιρῶν ἀοιδήν, ἣν βαρυνθεῖσαι χόλῳ
ἧδον πεσόντος Ταντάλου χρυσῶν θρόνων.
ξυνασχαλῶσαι γὰρ φίλων μόχθοις λυγρὰν
ᾠδὴν ἐθρήνουν ἐξ ἀλυούσης φρενός.
ἣν παισὶν οἴκοι πολλάκις γραία τροφὸς

ἡμῖν ἔμελπεν· ἐξεμάνθανον δ᾽ ἐγώ. 1725

ΧΟΡΙΚΟΝ.

δεινὸν οὐρανίων πέλει στροφὴ α΄.
θεῶν ἐφαμερίοις κράτος βροτοῖσιν·
ἀρχὰν γὰρ στιβαραῖσιν δυσάλωτον
νωμῶσιν παλάμαις, μοιριδίων θεσμῶν
κράντορες, οὐδὲ τρέμουσιν ὑπερτέρου 1730
ἀλκάν τινος αὐτονόμως ἀνδρῶν βιότου κρα-
τοῦντες.

ἄζεσθαι δὲ μάλιστ᾽ ἐπαι- ἀντιστρ. α΄.
νῶ, τὸν οὐρανίαν ἄγωσ᾽ ἐς αὐλάν.
πέτραις γὰρ μετ᾽ ἄκραις καὶ νεφέλαισιν
χρυσέαις ἀμφὶ τραπέζαισι θρόνοι θνατοῖς
κεῖνται, ὅτῳ βιοτᾶς μακάρων θεοὶ 1735
αἰδοῦς δολίαν ἑτάρῳ πεῖραν μετέχειν διδῶσιν.

ἀλλ᾽ ἐάν ποτε νεῖκος ἀρ- στροφὴ β΄.
θῇ, τοὺς ἂν ξενίσωσι δαιτί,
ῥαισθέντας ἀπ᾽ αἰθερίων
ἑδράνων κατέδησεν Ἅιδου 1740
κευθμών· δουλοσύνας τε
καταικισθέντες ἐν πέδαισιν
οὐκ ἔτυχον κρίσεως μέλεοι δικαίας.
κεῖνοι δ᾽ εἰλαπίναις φίλον
νέκταρί τ᾽ εὐφραίνουσι θυμὸν 1745
χρυσέαισι δειπνοῦντες ἐν τραπέζαις.

οὐδ᾽ αὐτῶν ἔλεος μαλάσ- ἀντιστρ. β΄.
σει ψυχάν, ὀρέων δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαις

στείχοντες ἕδους ἐνέρων
1750 στοναχὰς ἀίουσι φωτῶν
δμαθέντων γλυκὺν ὕμνον.
ἀνάλγητοι δ' ἀποστρέφονται
1755 ἐχθοδοπῶν γενεὰν κατιδεῖν τε παίδων
μορφᾷ τάν ποτ' ἐρασμίαν
εἰκόνα πανδύρτων ἑταίρων
1760 ἔγκλημ' ἄναυδον βίας στυγοῦσιν.

τοίαν εἶσαν ἀοιδὰν στυγερὰν Μοῖραι· ἐπῳδ.
ἤκουσεν δ' ὁ γέρων ἐν νυχίοις ἄντροις,
καὶ παίδων δακρύοις πικροῖς
σιγῶν ἐκγόνων τε τύχαν
1765 ὀφθαλμοὺς οὔδει μέλεος
στηρίξας ἀπέκλαυσεν.

Ε.

ΑΡΚΑΣ.

δεινόν μ' ἔχει πλάνημα τῆς γνώμης, ἄναξ,
οὐκ εἰδόθ' ὅντιν' αἰτιάσωμαι δίκῃ.
πότερα κόροι δόλοισιν αἴρονται φυγὴν
1770 αὐτοὶ λαθραίαν, ἢ θεᾶς σφι παρθένος
κλοπαῖς ὑπουργεῖ; καὶ γὰρ ἡ φάτις κρατεῖ,
ὃ δεῦρ' ἔπεμψε τὴν ξένων συνωρίδα
ἐν τοῖσδέ που τόποισι κρύπτεσθαι σκάφος.
ἦ τοι νόσος γοῦν θἀτέρου χὴ τῆς κόρης
1775 ἄπιστος ἁγνῶν ὀργίων σκῆψις σφόδρα

δεῖσθαι τέχνης ἔοικε καὶ προμηθίας.

ΘΟΑΣ.

οὔκουν ἐκείνην παρακαλεῖθ᾽ ὅσον τάχος
ἐπακτίας τ᾽ αὐλῶνας ἐξιχνεύσετε
ἁλὸς πρὸς ὄχθαις καὶ θεᾶς ἀνακτόροις;
τέμενος μὲν ἱρὸν εὐλαβεῖσθε μὴ πατεῖν, 1780
ἀλλ᾽ ἐν βεβήλοις πυκνὸν ἱδρῦσαι λόχον,
χὥταν λάβητε, προσβαλεῖν ἐρρωμένως.

βαρεῖ κλύδωνι καρδίας χειμάζομαι.
ἐχθαρτέα γὰρ ἡ πρὸ τοῦ τιμωμένη,
ἐγώ τε μεμπτός, ὅστις εὐγενῆ φύσιν 1785
ἄγαν ὑπείκων ἐμφανῶς διέφθορα.
ζεύξεις γὰρ οὐκ ἄκοντα δουλίῳ ζυγῷ
ἄνθρωπον εὐπιθῆ τε παιδεύσεις φρένα,
σκληρᾶς ἀνάγκης ἤν σφ᾽ ἔχῃς ἐν ἡνίαις·
ὥστ᾽ εἰ Σκυθῶν νόμοισι τοῖς πρὶν ἀγρίοις 1790
ζώντων ἐλήφθη κἀπέδρα τὸ κατθανεῖν,
ἔχαιρεν ἂν σωθεῖσα τῶν φίλων μόνη
χάριν τ᾽ ἂν ᾔδει τοῖς θεοῖσι τῆς τύχης
πολλήν, ἑκοῦσά τ᾽ Ἀρτέμιδος ἀνάκτορον
φόνοις ξένων ἔρραινεν, εὐσέβειαν ἂν 1795
λέγουσα τἀναγκαῖον. ἀλλ᾽ εὔνοια γὰρ
τρέφει κάκιστον θρέμμα τὴν αὐθαδίαν,
μάτην νιν ἄξειν πρὸς λέχος γαμήλιον
ἤλπιζον· ἄλλο γὰρ προαιρεῖται λάχος.
πάρος μὲν ἡπίοισί μ᾽ εὔφραινεν τρόποις· 1800
τανῦν δ᾽, ὅτ᾽ οὐδέν ἐστι θωπτούσῃ πλέον,

ἀπάταισι χρῆται καὶ δόλοις, ἠθάς τέ πως
ὧν εὖ πέπονθεν οὐκέτι μνήμην ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁρᾷς παροῦσαν· καὶ τί λιπαρεῖς μαθεῖν;

ΘΟΑΣ.

1805 ὡς πρὸς τί χρείας τἀπὸ σοῦ βραδύνεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὃς πομπὸς ἡμῖν ἦλθε, πάντ᾽ ἀκήκοεν.

ΘΟΑΣ.

σαφέστερον δέ γ᾽ ἐκ σέθεν κλύοιμεν ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

νέας θεά σοι φροντίδος καιρὸν νέμει.

ΘΟΑΣ.

σοί γ᾽ οὐκ ἄκαιρον, ὡς δοκεῖ, χρόνου τριβήν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1810 ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σοι ταῦτα καὶ ψυχὴν ἔχων
ἄγναμπτον ἥκεις, αὐτὸν οὐ μολεῖν σ᾽ ἐχρῆν.
πολλοὺς γάρ, ἢν ἀνόσια βουλεύσῃ τελεῖν,
ἄναξ ὑπουργοὺς εὗρεν, οἳ παρηγμένοι
μισθοῖσι κοινωνοῦσιν ἀμπλακημάτων,
1815 ὥστ᾽ αὐτὸν ἐκτὸς αἰτίας ἔχειν πόδα.
χὥσπερ σκοτεινὸν ἀστραπὴν φαίνει νέφος,
κρύπτει δὲ τιμωροῦντα τοὺς θνητοὺς θεόν,
οὕτως ἄναξ μὲν αἷμα δρέψασθαι θέλων
ἕκηλος οἰκεῖ καὶ δέους ἐλεύθερος,
1820 σείουσι δ᾽ ἄλλων θανάσιμον βέλος χέρες.

ΘΟΑΣ.

ἐξαίσι᾽ ᾄδει πρόσπολος θεᾶς ἔπη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

᾽Αγαμέμνονος παῖς, οὐχὶ πρόσπολος λέγω.
ἀλλ᾽ εἴ μ᾽ ἐτίμας τοὐμὸν ἀγνοῶν γένος,
βασίλειαν εἰδὼς οὐκ ἀναγκάσεις βίᾳ.
πρώτης ἀφ᾽ ἥβης ἡδέως ὑπηρέτουν 1825
τοῖς μὲν τοκεῦσι πρῶτον, εἶτα δαίμοσιν,
πειθαρχίᾳ τ᾽ ἄριστα γιγνώσκω φρένα
ἐλευθεροῦσθαι· τοῖς δ᾽ ὑπερκόποις λόγοις
σκληροῖς θ᾽ ὑπείκειν ἀρσένων φρονήμασιν
οὔτ᾽ ἐν Μυκήναις οὔτε τῇδε μανθάνω. 1830

ΘΟΑΣ.

νόμος παλαιός, οὔ σ᾽ ἐγὼ βιάζομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μάλιστα γὰρ νόμοισιν ἡδόμεσθ᾽, ὅταν
πρὸς τἄδικ᾽ αὐτοῖς χρώμεθα ξυνεργάταις.
ἀλλ᾽ ἔστιν ἄλλος τις νόμος γεραίτερος,
ὃς οὔ μ᾽ ἐᾷ τοῖς σοῖσι προσχωρεῖν λόγοις, 1835
πάντας κελεύων ξεῖνον αἰδεῖσθαι βροτούς.

ΘΟΑΣ.

ἄγχιστά σοι δοκοῦσιν οἱ νεανίαι
κεῖνοι προσήκειν. καὶ σὲ γὰρ δέους ὕπο
σοφὸν λέληθε τῆς προμηθίας ἔπος,
ὡς κοίρανον λόγοισι κεντῆσαι βαρύ. 1840

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ εἴτε σιγᾶν κρεῖσσον εἴτ᾽ οἴγειν στόμα,
οὐδέν σε κρύψαι τῶν γ᾽ ἐμῶν δυνήσομαι.
οὐ χὠ τά γ᾽ ἄλλ᾽ ἄτεγκτος ὢν αὐτὸς πάθῃ

μνήμων ὁμοῖα θᾶσσον οἰκτείρει κακά;
1845 ἡμᾶς δ᾽ ἐκείνων οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν τύχῃ;
κἀγὼ γὰρ ἡ τάλαινα πρὸς βωμοῦ βάθροις
πεσοῦσα θάνατον ἔβλεπον στείχονθ᾽ ὁμοῦ·
λαοὶ δ᾽ ἀνωλόλυζον εὐφήμῳ βοῇ,
ξίφος τε θερμὸν αἷμ᾽ ἔπινε παρθένου
1850 σκοτίαισι δίναις ὀμμάτων στροβουμένων —
εἶτ᾽ ἀμπνέουσα τῆσδ᾽ ἔποικος ἢ χθονός.
ἣν οὖν θεοὶ παρέσχον εὐμενεῖς χάριν
τοῖς δυστυχοῦσιν ἐνδίκως ὀφείλομεν.
οὕτω φρονοῦσαν μή μ᾽ ἀναγκάσῃς βίᾳ.

ΘΟΑΣ.

1855 θεῶν γε θεσμοῖς, οὐκ ἄνακτι πειστέον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μή τοι λόγοις πλαστοῖσι καλλύνῃς βίαν,
νικῶν γυναικὸς ἀσθενοῦς ἐρημίαν.
οὐχ ἧσσον ἡμεῖς ἀρσένων ἐλεύθεροι.
ἀλλ᾽ εἰ ξύναιμός σοὐνθάδ᾽ ἀντέστη μολών,
1860 ὦναξ, ἐμός, τὰ μὴ χρεὼν αἰτουμένῳ —
κἀκεῖνος ἔγχος σώματός τ᾽ ἰσχὺν ἔχει,
θεῶν ἄγραπτα νόμιμα ῥύσασθαι χερί.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν ἢ λιταί· λιτὰς δ᾽ ὅμως
σέβειν γυναικῶν ἄνδρα γενναῖον πρέπει.

ΘΟΑΣ.

1865 σέβω γε μᾶλλον ἢ κασιγνήτου ξίφος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄρης ἄπιστος ἐν κύβοις κρίνει μάχας
καί πως ἐναίρειν ἄνδρας εὐγενεῖς φιλεῖ.
πρὸς δ᾽ ἡ φύσις πολλαῖσιν ἐκσώζει τέχναις

ὕβρεως κρατούντων καὶ βίας τὸν ἀσθενῆ,
δόλων διδοῦσ᾽ ἔρωτα καὶ σοφισμάτων, 1870
εἴργειν, ὑφέρπειν, εἰκάθειν, ὑπεκτρέχειν·
οἷς οὐδὲν αἶσχος καταβαλεῖν τὸν κρείσσονα.

ΘΟΑΣ.

πάντων δὲ κρείσσων ἡ προμηθία δόλων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδ᾽ ἦθος αὐτῶν εὐγενὲς δεῖταί ποτε.

ΘΟΑΣ.

αὕτη γε μὴν ἡ ψῆφος εἰ δάκνει σ᾽ ὅρα. 1875

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οὐ γάρ, ὦναξ, εἰσορᾷς μ᾽, ὅσος φρένας
πάλλει ταραγμὸς φροντίδων; δεῖ γὰρ τανῦν
τύχης με νικᾶν κἀπαμύνεσθαι φθόνον.
οἴμ᾽ ὡς πρὸς ἄνδρας θῆλυς ἀσθενὴς ἔφυ.
λιτῶν γάρ, ἃς γυναιξὶν ὡς λευκοστεφῆ 1880
ἱκέταις ἐλάας θαλλὸν ἀνθ᾽ ὅπλων θεὸς
πάντων ἔδωκεν, εἰ σὺ μηδὲν ἐντρέπει,
τίς δῆτ᾽ ἀρωγή μοι μένει δίκης ὕπερ;
ἢ πού τι καινὸν τὴν θεὰν αἰτῶ τέρας;
οὐδὲν γὰρ ἄλλο μῆχαρ εἰσορῶ κακῶν. 1885

ΘΟΑΣ.

ἄγαν τὸ σόν γ᾽ ἔοικε τοῖν ξένοιν κέαρ
ὑπερπονεῖσθαι. τίς δέ σ᾽ ἐρεθίζει πόθος;
τίνες ποτ᾽ εἰσίν; εἰπέ, καὶ ποίας χθονός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οἶδ᾽ — Ἕλληνες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν.

ΘΟΑΣ.

καὶ δημόται γε, δῆλον· οἵ σ᾽ εὐαγγέλοις 1890

ἐπῆραν αὖθις ἐλπίσιν νόστου φρένα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν· μόνον τὸν ἄνδρα γενναίαν θέμις
πρᾶξιν περαίνειν; μυρίον τε φροντίδων
ἄχθος σθένουσιν ἄρσενες φέρειν μόνοι;
1895 τί γὰρ καλεῖ γενναῖον ἀνθρώπων φάτις;
ποῖον κλύουσα μῦθον ὀρχεῖται χαρᾷ
ψυχὴ τρέμει τε δείμασιν; πολλοῖς ὅταν
ἄπρακτον ἔργον εἷς τις ἐκπράξας τύχῃ.
ἆρ᾽ ὃς τὸν ἐχθρῶν νυκτὸς εἰσελθὼν στρατὸν
1900 ἀπροσδόκητος ἐμπεσὼν φλογὸς δίκην
εὕδοντα τὸν μέν, τὸν δέ γ᾽ ἐπτοημένον
ἕλῃ, διωχθεὶς δ᾽ ἐξεγερθέντων ὕπο
πολλὴν ἄγραν ἵπποισι δαΐων ἄγει,
οὗτος μόνος μύθοισι κλῄζεται βροτῶν;
1905 ἢ μοῦνος ὅστις ἐμπόρων λιπὼν ὁδὸν
φοιτᾷ καθ᾽ ὕλας καὶ πέτρας πλανώμενος,
λῃστῶν καθαίρων γαῖαν ἢ θηρῶν βίας;
ἡμῖν ἄρ᾽ οὐδὲν λείπεται; θῆλύς τε δὴ
φύσιν καταισχύνουσα καὶ γένους τρόπον
1910 ὠμοῖσιν ὠμὴ ξυμβαλεῖ; κἀμαζόνων
δίκην ὅπλοις φράξασα παγχάλκοις δέμας
ἀνδρῶν φόνοισι δούλιον θραύσει ζυγόν;
δεινόν τι κινδύνευμα καλχαίνω φρεσίν.
ἔγκλημα μὲν μέγιστον οἶδ᾽ ἀρουμένη
1915 πόνους τε φύσουσ᾽, ἢν σφαλῶ, τοῖς φιλτάτοις·
κείσθω δὲ τἀμὰ τῶν θεῶν ἐν γούνασιν.
εἰ γὰρ βροτοῖσιν αἰὲν ἀψευδέστατοι
ὀρθῶς καλεῖσθε, σώσατ᾽, ὦ θεοί, ποτὲ

ψεῦδός μ᾽ ἀπορρίπτουσαν. ἀλλ᾽ ἄκουε δή,
ὦναξ. πλέκουσιν ἀμφὶ σοὶ δόλον λάθρα, 1920
μάτην τ᾽ ἐρευνᾷς τοὺς νεανίας ὅπου.
φροῦδοι γὰρ αὐτοί θ᾽, οὓς τ᾽ ἔλειπον ἐν σκάφει,
φίλοι σφι συγκάμνουσιν ἐκφεύγειν μόρον.
χὠ πρόσθε γεννηθεὶς μέν, ὅνπερ ἐνθάδε
λαβοῦσ᾽ ἀνῆκεν ἡ νόσος, κάσις γ᾽ ἐμοὶ 1925
πέφυκ᾽ Ὀρέστης· ἄτερος δὲ συγγόνῳ
Πυλάδης ἀφ᾽ ἥβης πιστὸς ἦν σειραφόρος.
ἄμφω δ᾽ Ἀπόλλων Πυθικῆς ἀφ᾽ ἑστίας
ἔπεμψε θείοις ξὺν κελεύσμασιν, βρέτας
Ἀρτέμιδος ἁρπάσαντας εἰς Ἑλληνίδα 1930
φέρειν ἀδελφὴν αἶαν· ἀνθ᾽ ὅτου λύσιν
ηὕδα παρέξειν προσβολῆς Ἐρινύων
τῆς ἐξ ὁμαίμων αἱμάτων τελουμένης.
καὶ νῦν, ὅτ᾽ ἐν σοὶ κειμένους ὁρᾷς, ἄναξ,
τοὺς Ταντάλειου σπέρματος λελειμμένους, 1935
χἠμᾶς ἐς Ἅιδου πέμψον, εἰ τολμᾷς τόδε.

ΘΟΑΣ.

οἴει γὰρ ἡμᾶς, τοὺς Σκύθας καὶ βαρβάρους,
αἰδοῦς σεβίζειν τοὺς νόμους, οἷς Ἑλλάδος
Ἀτρεὺς γεγὼς πρὸς μητρὸς οὐκ ἐπείθετο;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τιμῶσι δ᾽ αὐτοὺς πάντες ἐν πάσῃ χθονί, 1940
ψυχαῖς ὅσων φρόνημα προσθήκῃ θεῶν
γενναῖον ἐμπέφυκεν. ἀλλὰ νῦν τίνα,
ὦναξ, ἐρέσσεις ἀμφ᾽ ἐμοὶ βουλὴν φρενί;
θέλεις κτανεῖν σφε; μή, πρὶν ἐκπνεῦσαί γ᾽ ἐμέ.
ὡς νῦν, ὅτ᾽ ἐλπὶς οὐδαμοῦ σωτηρίας 1945

ἡμῖν πάρεστιν, σὺν χρόνῳ γ᾽ ἐπίσταμαι,
γνώμαις ἀβούλοις εἰς ὅσον τοὺς φιλτάτους
κίνδυνον εἰσβέβληκα, τοὺς οἴμοι τάχα
δεσμοῖσιν αἰκισθέντας εἰσορᾶν δοκῶ.

αἰαῖ.

1950 ποίοις μ᾽ ἀδελφὸς ὄμμασιν προσόψεται,
οὗ ᾽γὼ ταχύνω τὸν μόρον; καὶ πῶς ἐγὼ
λεύσσειν πρόσοψιν φιλτάτην δυνήσομαι;

ΘΟΑΣ.

οὕτως ἄρ᾽ οἱ ξένοι σ᾽ ὑποβλήτοις λόγοις
παρηγοροῦντες, τὴν ἀπιστοῦσαν φίλοις,
1955 κενῶν δὲ πιστεύουσαν ἐλπίδων χαρᾷ,
ψεύδους ξυνεῖλον ποικίλοις ἀγρεύμασιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λίαν μέν, ὦναξ, εὐπιθεῖς πεφύκαμεν·
οὗτοι δέ γ᾽ οὐ ψεύδουσί μ᾽· εἰ δὲ μή, λαβὼν
σφάξον σφε, κἀμέ γ᾽, εἴπερ εὑρήσεις, ἄναξ,
1960 γέλωτ᾽ ὀφλισκάνουσαν, ἐν νήσου πάγοις
ἄγων μ᾽ ἐρήμης διὰ βίου κατοίκισον.
εἰ δ᾽ ἔστιν ἀνὴρ οὗτος, ὃν πάλαι ποθῶ,
ἀδελφὸς οὑμός, εὖ φρονῶν ὥσπερ προτοῦ
ἔκπεμψον ἡμᾶς πάντας ἐς πάτραν πάλιν.
1965 ἐπεὶ πατὴρ γὰρ πρὸς γυναικὸς ὤλετο,
μήτηρ δὲ παιδὸς ἐκ χεροῖν, λοιπὴ μόνη
ἔτ᾽ ἔστ᾽ Ἀτρείδαις ἐλπὶς ἐν κείνῳ μόνῳ.
ξὺν ᾧ μ᾽ ἄθικτον ἀμπλακημάτων φρένας
καθάρσιον πρόπεμψον ἀρχαίων δόμων.
1970 αὐτὸς γάρ, εἰ γένοιτο πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
νόστου βεβαία πίστις, ὤμοσάς ποτε

ἑκών μ᾽ ἀφήσειν· τοιγαροῦν ἄφες με νῦν.
βασιλεὺς γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὸς εὐτελοῦς δίκην
τῶν λιπαρούντων ὡς τάχιστ᾽ ἀπαλλαγὴν
ζητῶν ἄπιστος εὐπρεπῆ πλάσσει λόγον, 1975
ἄπρακτον εἶναι τοὔργον ἐλπίζων φρενί,
δοκεῖ δὲ ταὐριστεῖα τῆς ἀρχῆς ἔχειν,
ὅταν δύνηται τὸν ἱκέτην ἐπωφελεῖν.

ΘΟΑΣ.

ὥσπερ ῥοαῖσιν ὕδατος ἐχθίσταις ἀτμοὶ
πυρὸς μάχονται κἀπαμύνονται πικρὰν 1980
λιγνὺν ἀναπτύοντες, ἐν σπλάγχνοις ἐμοῖς
ὀργὴ λόγοις τοῖς σοῖσιν ἀντιοστατεῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς δ᾽ αὖ θυηπολοῦσι παιάνων ὕπο
σαίνων ἔλαμψε βόστρυχος θείας φλογός,
οὕτως σύ γ᾽ ὑμῖν φαῖνε σὺν χαρᾷ χάριν. 1985

ΘΟΑΣ.

οἴμ᾽ ὡς ὑπ᾽ ὀμφῆς τῆσδ᾽ ἀεὶ μαλάσσομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔμβαλλε πρὸς θεῶν πίστιν εὐνοίας χέρα.

ΘΟΑΣ.

αἰτεῖς βαρεῖαν ἐν βραχεῖ χρόνῳ χάριν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐν τῷ γὰρ εὖ δρᾶν οὐδὲ βουλεύειν θέμις.

ΘΟΑΣ.

θέμις γ᾽, ἐπεὶ καὶ ταἀγαθὸν βλάβην φέρει. 1990

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ ταἀγαθὸν γάρ, ἀλλὰ ταὐπορεῖν ἴσως.
σὺ δ᾽, ὡς ὑπέσχου, σπεῦδε, μὴ βράδυν᾽ ἔτι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀμύνατ᾽, ἄνδρες, θᾶσσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
πρόσκεισθε· τοὔργον οὐ μακροῦ δεῖται χρόνου.
1995 μὴ φεύγετ᾽, ἀλλ᾽ ὁδόν τιν᾽ εὐτρεπίζετε
πρὸς πόντον ἡμῖν· σπεῦσον, ὦ φίλη κάσις·
προδεδόμεθ᾽· εἷς ἔτ᾽ οἶμος, ᾧ φυγεῖν ἔνι.

ΘΟΑΣ.

εἴργουσ᾽ ἐμοῦ παρόντος οὐπιχώριοι
νόμοι πρόχειρον βαστάσαι ξίφος χεροῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

2000 ἄλσος θεᾶς μὴ χραίνετ᾽ ἀλλήλων φόνῳ·
ἄμφω δὲ λαοὺς τούσδ᾽ ἐπισχόντες μάχης
ἀκούσαθ᾽ ἱερίας τε κἀδελφῆς ἐμοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς δ᾽ ἐστὶν ἡμῖν οὗτος ἀπειλῶν; λέγε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σεμνόν γ᾽ ἄνακτος εὐμενοῦς τ᾽ ἐμοὶ πατρὸς
2005 κάρα δέδορκας· ὥστε συγγνώμην ἐμοὶ
ἕξεις, ἄδελφ᾽· ἡμῶν γὰρ ἄρτι τὴν τύχην
ὡς ἀνδρὶ πιστῷ τῷδ᾽ ἔθηκ᾽ ἐν γούνασιν·
ὥστ᾽ οὐ προδοῦσα τὴν χάριν γ᾽ ἁλώσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ κἀποπέμψαι πρὸς πάτραν ἡμᾶς θέλει;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

2010 πρόχειρον ἡμᾶς ἔγχος εἰργάθει λέγειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ᾽ εἴφ᾽· ὁρᾷς γὰρ σῶν λόγων ἐπήκοον.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

μηκέτι φίλοι, βραδύνετ᾽· ἐξιᾶσι μὲν
κάλων ἑταῖροι πάνθ᾽. ὅμως δ᾽ ὠθούμενοι
πλήθει χερῶν πρὸς πόντον ἀναχωροῦσι δή.
ποίαν δὲ λεύσσω κοιράνων ὁμιλίαν; 2015
τόδε μὲν ἄνακτος φαίνεται σεμνὸν κάρα.

ΑΡΚΑΣ.

ἕκηλος, ὦναξ, ὡς πρέπει τὸν κρείσσονα,
ἐχθρῶν ἀκούεις ὀξυμηνίτους λόγους.
εὐθὺς δὲ τόλμης τῆσδε τίσουσιν δίκην·
αὐτοί τε γὰρ θνήσκουσιν, ἥ τε ναῦς, ὅταν 2020
ἅπαξ κελεύσῃς, αὐτίκ᾽ ἐμπεπρήσεται.

ΘΟΑΣ.

ἐπίσχες, ὦ ᾽τάν, πάντα τὸν στρατὸν μάχης,
ἕως ἂν ἔλθω τοῖς ξένοισιν ἐς λόγον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χἠμεῖς γε συγχωροῦμεν. ἀλλὰ τοῦ στόλου,
Πυλάδη, τὰ λοιπὰ συναγαγὼν μεῖνον, πόνων 2025
εἴ που τελευτὴν ἐκφανοῦσι δαίμονες.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φίλοι, κακοῦ μοι πρὶν λέγειν τάρβους φρένα
ἐκλύσαθ᾽· ὡς δέδοικα, μὴ στάσιν τάχα
τεύξητ᾽ ἐν ἡμῖν ἀγρίαν, εἰ μὴ σὺ μὲν
αἰδοῦς ἐπῳδαῖς εὖ φρονῶν πείσει, σὺ δὲ 2030
ξύνοικον ἥβης ὕβριν ἐγκλήσεις φρενί.

ΘΟΑΣ.

ἐγὼ μὲν ὀργήν, ὡς πρέπει γεραιτέρῳ,
ἔνδον καθέξω. σὺ δὲ κάτειπέ μοι, ξένε,
Ἀγαμέμνονος μὲν υἱός, ὡς λέγεις, γεγώς,

2035 ταύτης δ' ἀδελφὸς τῷ φανεῖς τεκμηρίῳ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁρᾷς τόδ' ἔγχος, δαΐων ἀνδρῶν φόβον,
οὐγὼ λαβὼν ἁγναῖσιν Αἰγίσθου πάρα
φοναῖς θεοῖσιν εὐχόμην, φρόνημα μὲν
θρέψαι μ' ὅμοιον καὶ χέρας τῷμῷ πατρί,
2040 θάνατον δὲ δοῦναι λῷόν' ἢ κείνῳ ποτέ.
τοιγὰρ τὸν αὐτὸς τῶν γε σῶν κρίνεις πρόμων
ἄριστον ἀντίστησον ἐς μάχην ἐμοί.
ὅπου γὰρ ἀσπιστῆρας ἀντέλλει κόρους
γαῖα, ξένοισι τοῦτ' ὀφείλεται γέρας.

ΘΟΑΣ.

2045 καὶ μὴν παρ' ἡμῖν οὔποθ' ἁρχαῖοι νόμοι
χθονὸς χάριν ξένοισι τήνδ' ἐπήρκεσαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκοῦν ἀφ' ἡμῶν καινὸς ἀρχέσθω νόμος.
θεσμοῦ γὰρ ἦν ἄρχοντες ἄρξωσιν καλοῦ,
ἑκὼν ἔκρανε κἀπεκύρωσεν λεώς.
2050 καὶ μή μ' ἐάσῃς τῶνδε κἀμαυτοῦ μόνον,
ξένων δὲ πάντων ξεῖνον ὄνθ' ὑπερμαχεῖν.
ὥστ' ἦν θάνωμεν, εἰσαεὶ κείσθω νόμος
κεῖνος παρ' ὑμῖν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλον κράτος
νίκης θεοὶ διδῶσιν, ὅστις ἂν βροτῶν
2055 ἀκτῇ πελάζῃ τῇδε, μὴ δείσθω ποτὲ
βίου τ' ἀδείας καὶ φιλανθρώπου τροφῆς,
τύχοι δ' ἕκαστος νοστίμου σωτηρίας.

ΘΟΑΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἐσθλήν γε χὢν βλαστεῖν λέγεις
προγόνων ἔφηνας οὐκ ἀναξίαν φύσιν.

ἀνδρῶν δὲ πολλῶν τῷδ᾽ ὑπαρχόντων στρατῷ, 2060
οἷ σοὶ μάχοιντ᾽ ἄν, οὐδ᾽ ἔγωγ᾽ ἀναίνομαι
καίπερ γέρων ὢν πολεμίοις μόνος πάτρας
ὑπερμαχῶν μόνοισι συμβαλεῖν Ἄρη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό γ᾽· οὐδὲ γὰρ μάχης
δεῖται τὸ πρᾶγμα· μὴ μιαίνετ᾽, ὦ φίλοι, 2065
χεῖρας φόνοισιν, ἀλλ᾽ ἐμοῦ φροντίζετε.
τοὺς μὲν γὰρ ἄνδρας εὐκλεεῖς τίθησ᾽ Ἄρης·
καὶ γὰρ θανόντων τοὔνομ᾽ οὐκ ἀπόλλυται.
γυνὴ δ᾽ ὅσοις γόοισι τοὺς τεθνηκότας
θρηνεῖ κενοῖς δόμοισιν ὠρφανισμένη, 2070
οὐδεὶς ἀριθμεῖ, μυρίας θ᾽ ὁ μυρίος
αἰὼν ἀιστοῖ νύκτας ἡμέρας τ᾽ ἰών,
ἐν αἷς δακρυρροοῦσα τὸν τάφῳ φίλον
κρυφθέντα δαρὸν οὐδὲ νοστήσοντ᾽ ἔτι
πρὸς φῶς ἀνάξειν νεκρὸν ἐλπίζει μάτην. 2075
κἄμοιγ᾽ ἐπῆλθε δειματουμένῃ φόβος,
μή πως ξένων με μηχαναὶ λῃστῶν χθονὸς
ἐκ τῆσδ᾽ ἀφελκύσωσι, δουλίᾳ τροφῇ
τάλαιναν ἐμβάλλοντες· ἀλλ᾽ ἐπεὶ σκεθρῶς
ἀνηρόμην ἅπαντα καὶ τεκμήρια 2080
ἤτησα, τοὐμὸν οὐκέτι φρίσσει κέαρ.
τόδ᾽ εἰσιδοῦ σημεῖον ὥσπερ ἀστέρων
πρὸς δεξιαῖσι χερσίν· ἦ γαρ ἡμέρᾳ
ἔβλαστ᾽ ἐκεῖνος, αὐτίκ᾽ ἐκφανὲν βλέπων
προεῖφ᾽ ὁ μάντις, χειρὸς ἐκ ταύτης ποτὲ 2085
ἔργον τελεῖσθαι δεινόν· εἶτα δεύτερον
ἔμοιγ᾽ ἀδελφοῦ κἀσφαλὲς τεκμήριον

οὐλὴ παρ᾽ ὀφρύν, ἣν ἔτ᾽ ἐν πατρὸς δόμοις,
ἐπεὶ κασιγνήτη νιν Ἠλέκτρα ποτὲ
2090 ἀμελοῦσ᾽ ἀφῆκεν, ὥσπερ ἦν θερμή, χεροῖν,
λέβητος ἐς πλευρώμαθ᾽ ἡμάχθη πεσών.
ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνος. ἆρα καὶ δέμας πατρὶ
ὅμοιον ἢ πνέουσαν ἐν στέρνοις ἐμοῖς
χαρὰν λέγω σοι τῶν κλύεις τεκμήρια;

ΘΟΑΣ.

2095 ἀλλ᾽ εἰ λέγουσα πάντ᾽ ἀφαιροίης ὄκνον
θυμός τε μαλθάσσοιτο ταῖς λιταῖσί σου,
ὅμως Ἄρη δεῖ τήνδε νῷν κρίνειν δίκην,
κοὐκ ἔστι πιστῆς ἐλπὶς εἰρήνης ἐμοί.
αὐτὴ γὰρ ἄνδρας τούσδε φῆς ἐλθεῖν, ὅπως
2100 τὸ θεῖον ἁρπάσωσιν ἐς πάτραν βρέτας.
ἢ πού μ᾽ ἑκόντα τοῦτ᾽ ἐπόψεσθαι δοκεῖς;
ποθοῦσι μὲν γὰρ ἄνδρες Ἕλληνες πάλαι
ἅπαντα συλᾶν βαρβάρων ἀγάλματα,
δέρος τὸ χρυσόμαλλον ἢ νύμφας καλάς·
2105 ἀλλ᾽ οὐκ ἀεὶ δόλοισι καὶ βίᾳ πάλιν
ἄγραν ἐς οἶκον ἁρπάσαντες ἤγαγον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τἄγαλμά γ᾽ ἡμᾶς μηκέτ᾽ ἐμποδιζέτω.
ἔσφηλε γάρ με χρησμὸς οὐκ εὐξύμβολος
τἄφαντα φαίνων ὥσπερ ἐκ καλυμμάτων,
2110 τὴν δεῦρο φράζων ἐναλίαν στείχειν ὁδόν.
ἔχρησε γάρ μοι Λοξίας Ἐρινύων
ἀπαλλαγὴν τῶν μητρὸς ἐξαιτουμένῳ·
ἐάν γ᾽ ἀδελφήν, ἣ πρὸς ἀξένῳ πόρῳ
ἀνακτόροισιν οὐχ ἑκοῦσ᾽ οἰκεῖ Σκυθῶν,

κομίσῃς ἐς Ἑλλάδ᾽, αὐτὸν ἐκλύσεις ἀρᾶς. 2115
χἠμεῖς μὲν ᾠόμεσθα τὴν αὐτοῦ κάσιν
λέγειν ἐκεῖνον, σοῦ δέ γ᾽ ἐμνήσθη σαφῶς.
τῆς τ᾽ οὖν λατρείας νῦν σ᾽ ἀπαλλάσσει θεά
φίλοις τε πέμπει, δῆλον, ὠδελφὸν κάρα.
σοῦ γὰρ σέσωσμαι προσθιγών, καὶ σαῖν χεροῖν 2120
ὡς ἄρτι μ᾽ ἐμπλακέντα θεόσυτος νόσος
μανίας κατέσχε λοίσθιον προσκειμένη
σμερδναῖς γνάθοισι μυελὸν ἐκπίνουσά μου,
λήξασα νῦν πέφευγεν εἰς Ἅιδου σκότος.
σωθεὶς δὲ διὰ σὲ τερπνὸν ἡμέρας σέλας 2125
αὖθις γεγηθὼς προσβλέπω, καὶ τῆς θεᾶς
ἔγνωκα βουλήν· καὶ γὰρ ὡς σεμνὸν βρέτας,
θεσμοῖσιν ἀρρήτοισι δαιμόνων ὅ τι
πάντων ἀπ᾽ ἐχθρῶν ἀσφαλῆ σώζει πόλιν,
πολέμου φανέντος κρύπτεται· προμηθία 2130
θεᾶς σ᾽ ἔκρυψε τῆσδ᾽ ἐν ἡσύχοις χθονὸς
μυχοῖς ἀδελφῷ καὶ γένει καθάρσιον·
χειμῶνι γὰρ μοχθοῦσι συμφορᾶς σὺ δὴ
προὔφηνας ἡμῖν ἡμερήσιον φάος.
πρὸς ταῦτα καὶ σὺ νῦν πρὸς εἰρήνην τραποῦ, 2135
ὦναξ, ἵν᾽ ἥδε πρὸς πάτραν πλεύσασα καὶ
δόμων ἀποικίσασα πατρῴων μύσος
αὐλαῖς καταστήσῃ Μυκηναίαις ἐμὲ
προγόνων καθέξοντ᾽ αὖθις ἀρχαίους θρόνους.
οὕτως χάριν τε χάριτος ἀντιδοὺς ἔσει 2140
ἡμᾶς τ᾽ ἀδελφὴν οὐκ ἀφαιρήσει βίᾳ.
ξύννευσον·
γυνὴ γὰρ ἐσθλὴ καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον

βίας δόλων θ', οἷς ἄνδρες αὐχοῦσιν μέγα,
κρείσσων πέφηνεν εὑρέτις, δῆλόν θ' ὅτι
2145 χρηστοῖσιν αἰὲν ὠφελεῖ πεποιθέναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρὸς δ' ὧν ὑπέσχου μή ποτ' ἐκλελησμένος
ἁπλοῖσι μύθοις τῆς ἀληθείας, ἄναξ,
κάμπτου· βροτοῖς γὰρ οὐχὶ πολλάκις θεὸς
τοῖον πορίζει καιρὸν ἔργματος καλοῦ.
2150 ξύννευσον, ὦναξ· οὐ γὰρ οὖν μ' ἀτιμάσεις.

ΘΟΑΣ.

χωροῖτ' ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔ, πρὶν ἂν καταλλαχθῇς κότου.
οὐ γὰρ πλέοιμ' ἂν σοῦ γ' ἐμοὶ χολουμένου.
εὔνους μ' ἀφήσεις, οὐ βίᾳ 'κβαλεῖς χθονός.
ξενίου Διὸς τιμῶντες ἀλλήλους νόμοις
2155 φίλοι τὸ λοιπὸν εἰσαεὶ καλοίμεθα.
πάρος τε γάρ σ' οὐχ ἧσσον ἡδούμην πατρὸς
κἄπειτα τοῖς αὐτοῖσιν ἐμμενῶ τρόποις.
ὥστ' εἴ τις ὑμῶν καὶ πένης ἐμὴν χθόνα
ἐλθὼν ἀναμνήσῃ με τῆς αὐτοῦ πάτρας
2160 γλώσσης ἀυτὴν Ταυρικῆς ἱεὶς ἐμοὶ
ἢ καὶ προφαίνων σχῆμα τῆς Σκυθῶν στολῆς,
χαίρουσά γ' αὐτὸν ὡς θεὸν προσδέξομαι,
αὐτή τε δεμνίοισιν ἐμβαλῶ φάρη
καί νιν καθίζουσ' ἐν θρόνῳ πρὸς ἑστίᾳ
2165 σοῦ καὶ τύχης σῆς ἐξερήσομαι πέρι.
ἀλλ' εὐτυχοίης τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς ἐς ἡμᾶς εὔφρονος προθυμίας.

καὶ νῦν μὲν ἤδη χαῖρε. μή μ᾽ ἀποστραφῇς,
ἀλλ᾽ ἀντίδος μοι φίλιον εὐνοίας ἔπος.
οὕτω γὰρ αὔρα μαλθακωτέρα σβέσει 2170
στένοντα πόντον, δακρύων τε νάματα
λυγρὸν μαλάξει πένθος. ἀλλ᾽ ὄναι᾽, ἄναξ,
ξενίας τ᾽ ὄρεξον πίστιν ἀρχαίας χέρα.

ΘΟΑΣ.

χαίροντες εὐφραίνοισθε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ σὺ χαῖρε δή.

10124150

10124150

ADNOTATIO.

10124150

10124150

1. *ὑψιγεννήτων*] Aesch. Eum. 43. numeri in scenicorum poetarum fabulis semper sunt Dindorfiani (Poet. Scen.).

2. cf. Soph. fr. 24; indicavit Martinus, cuius iustissima reprehensione praeterea effectum est, ut in iis quae ante triennium edideram haud pauca emendarem. magnam etiam Bellermanno Berolinensi gratiam debeo, qui non solum mendis typographicis hunc librum purgavit, sed etiam consilio me prudentissimo saepe adiuvit. *κάρα*] de pluribus A. Cho. 1047. S. Ant. 269. 291.

5. *πρῶτον*] eodem sensu S. fr. 739: *ἅπαντα τἀγέννητα (τἀδόκητα) πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ.* cf. v. 20.

6. *στέργειν*] A. Ag. 1570: *τάδε μὲν στέργειν, δύστληταί περ ὄντα.* S. OC. 7. Phil. 538.

7. *οὕτω*] S. Ant. 677. OR. 1444.

9. *κεκλήσομαι*] eadem significatione S. El. 230: *τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται.*

11. *ὄχθαις*] *ὄχθη* apud A. et S. de mari non invenitur; sed licebit Homerum sequi (Od. 9, 132).

13. *βρυχίοις*] A. Pers. 397. S. Ant. 336.

14. *δούποισιν*] apud A. et S. non de maris strepitu, sed Hom. Od. 5, 401. — *δοῦποι* ap. S.

16. *ἐκτρίβει*] S. OR. 248.

19. *αὐλήν*] S. Phil. 724. Trach. 203. A. Prom. 122.

20. Virg. Georg. 4, 52: *sol aureus — caelum aestiva luce reclusit.*

21. ἥλικες] A. Pers. 681.

27. πλούτου — κτῆσις] S. El. 960.

28. νομίζεται] S. OC. 38: τοῦ θεῶν νομίζεται;

30. cf. S. fr. 517.

32. ὠμόφρων] in trimetris quidem neque apud A. neque apud S. legitur, sed saepius apud Euripidem. neque vero in talibus rebus magnopere haesitandum.

34. ἀρρήκτοισι] A. Prom. 6.

37. iteratio pronominis, ut S. Ant. 782. 3, in tetram. troch. OR. 1525. 6. (quoquo modo ibi verba poetae restituenda erunt), et in trimetris S. El. 978. 9. τε in membro secundo additum (cf. Krueg. Gramm. 60, 6, 4) OR. 1055. apud A. Suppl. 24 (anap.). plura ego quidem exempla reperire non potui, neque dubium est, quin perrara sit ea iteratio.

39. εἰς σὲ βλέπουσα] S. El. 887. 8. Ai. 514. Ant. 922. — πνοάς] A. Prom. 800.

42. ἀγαναῖς] nusquam legitur apud S., semel in anap. apud A. tamen non dubitavi voc. ex Homero repetere, praesertim quum Pindarus Pyth. 2, 8 (15) eo usus sit: ἀγαναῖσιν ἐν χερσίν.

44. ἐξέπληξας] active nusquam apud S., apud A. sensu paullulum diverso (τινά τινος et τινός τι); ut ego, saepius Eur.

45. πρόμον] apud S. bis in choricis, apud A. bis in choricis, semel in trimetris, paullo saepius apud Eur.

48. πάτρας — οὖδας] A. Ag. 503: ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός.

50. πρευμενής] nusquam invenitur apud S., sed haud raro apud A.

51. quod antea posueram, πρὸς ταῦτα κἀμοί, recte in literis ad me datis Martinus reprehenderat; nusquam enim πρὸς ταῦτα, apud tragicos certe, ad protasin refertur.

59. *ὡς πέλας*] S. OC. 1097: *οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις.* cf. Krueg. 62, 1, 4.

61. *ἀρχόν*] A. Pers. 329. — *ἵλεῳς ὄσσοις*] *ἵλεῳ φρενί* S. Trach. 763. *εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως* Ai. 1009.

64. *ἔλασσον*] adverb. A. Prom. 938. S. El. 598.

65. *φαιδρὸν βλέπουσαν*] haec locutio ceteris scriptoribus usitatissima perrara est apud tragicos. neutrum adiectivi sic nusquam neque apud A. neque apud S. ponitur: *φόβον βλέπων* A. Sept. 498. cf. Eur. Alc. 773: *σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις.*

66. de casu cf. Krueg. 57, 10, 10.

72. A. Prom. 6.

74. *πρέπει*] c. accus. A. Suppl. 195. — *φυγάς* fem. A. Suppl. 202. 420.

77. *ἐξένωται*] iusto audacius non videbitur cll. S. Trach. 65. Eur. Hipp. 1085. Ion 820, nisi ibi *ἐξενωμένος* legendum est. — *ἐκ*] S. OR. 1141.

80. *ἠδέ*] haud rarum apud A., sed in trimetris duobus tantum locis, Eum. 188. 414; nam Choeph. 1025 Hermannus mutavit; apud S. fr. 345. 493. — *ὁμαιμόνων*] apud A. nisi in choricis non legitur, apud S. ter in trimetris. Ai. 1312. OC. 1275. Trach. 1147.

81. *τὲ βλαστῶν*] cf. quae leguntur ad v. 1713.

82. *κρύπτουσᾰ ῥίζας*] A. Prom. 713. 992.

84. *ἐνόσφισεν*] apud A. et S. *νοσφίζειν* aut est *privare* (*βίου, τριχός*) aut *interficere;* ut hic, Eur. Hel. 641: *ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σ' ἐμοῦ. χωρίζειν* apud A. et S. non legitur, apud Eur. haud raro.

85. *ἀραία μῆνις*] S. voce *ἀραῖος* plerumque praedicative utitur; ego secutus sum A. Sept. 897: *ἀραίῳ πότμῳ.* Ag. 1398: *κακῶν ἀραίων.*

88. *ἀλύπου*] S. OR. 593: *ἀρχῆς ἀλύπου.*

96. A. Suppl. 180. Sept. 82.

BAYERISCHE STAATS BIBLIOTHEK MÜNCHEN

97. A. Prom. 486. 662. S. OR. 34.

98. *νεών*] S. forma *ναός* sola utitur, A. Pers. 810 *νεώς* habet, *ναός* nusquam. qua in re si quis offendat, hic *τήνδ' ἔσωσαν ἐς χθόνα* et v. 101 *ἀκτή θ' ὁμοίως* legere poterit.

99. *κειμήλιον*] Eur. Heracl. 591. Rhes. 654.

100. *εὐφρόνως*] A. Ag. 849.

101. *τροφός*] A. Sept. 16. S. OC. 760. OR. 1092.

105. *λαιμότμητος*] Eur. Phoen. 455.

106. *οὔ τί πω*] *οὔπω* eadem significatione S. OR. 594. *μήπω* Eur. Hec. 1278.

109. *τρύχω*] *βίον τρύχειν* Theogn. 913. A. eo verbo nusquam, S. aliquoties in choricis, Eurip. etiam in trimetris utitur.

113. *λιποψυχοῦντες*] verbum commemoratur ex S. Peleo (fr. 441).

115. *ἦ κάρτα*] A. Ag. 592.

116. *αὐαίνεται*] S. El. 819.

117. *σ' ἀρέσκειν*] S. Ai. 584.

118. *ἐποικτίσαι*] S. OR. 1296.

120. *ἄπρακτος* paullo aliter S. Ant. 1035.

125. *δεσμώμασι*] A. Pers. 745. S. fr. 27.

128. *μηνίεται*] A. Eum. 101.

130. *ἀναίμων*] forma *ἄναιμος*, quae apud solutae orationis scriptores interdum legitur, quamquam A. et S. quod quidem nos sciamus ea abstinuerunt, uti non dubitavissem, etiamsi non superesset in Eurip. Phaeth. fr. 3 (*τραῦμ' ἄναιμον*).

132. *ἐρέσσουσα πτερά*] A. Ag. 52 de avibus *πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι*. metaphorae Sophocleae (*ἀπειλάς, μῆτιν ἐρέσσειν*) multo etiam audaciores videntur.

133. S. OR. 39.

136. *ἐξημερόω* apud A. et S. non legitur, apud Eurip. Herc. fur. 20 et 852 alia significatione; sed hic mihi nihil aptius esse posse videbatur.

138. *ὅτε*] de hac significatione particulae cf. Ellendt. Lex. Soph. II, p. 393 med.

139. *ἐπῳδαί*] S. OC. 1194. — *κηλοῦσιν*] *κηλητήριον* S. Trach. 575. verbum Eur. Alc. 359, neque vitandum esset, etiamsi nusquam apud tragicos inveniretur. nescio qui factum sit ut A. et S. fere *θέλγειν* praeferrent.

140. S. OR. 38.

141. *πλαθεῖσα*] hanc formam etiam in trimetris S. restituit Ellendt. Lex. Soph. II, 544 (fr. 587). — *ἀείζων*] A. fr. 28. S. fr. 806. 807. — *χρουνόν*] usus metaphorici neminem praeter Aristophanem habeo auctorem (Ran. 1005), sed eum satis opinor luculentum.

142. *ἐχθροξένοις*] aliquoties apud A.

144. *ἐξαμαυροῦται*] Eur. Phaeth. fr. 2, 64. talia vitare nimis umbratici est hominis.

147. *λίαν*] de syllaba priore cf. Pors. praef. Hec. p. XVII.

151. S. Ant. 169.

154. *οἴμ' ὡς*] S. Ant. 320.

155. *ἐκφυγγάνω*] A. Prom. 525.

159. *ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ*] S. Phil. 1224.

163. *ἀναρραγεῖσαν*] S. OR. 1075. 6. Theocrit. 22, 172.

164. *πρός*] pro adverbio positum apud S. non legitur, apud A. plus quam semel.

167. sq. S. OR. 67.

172. S. OC. 652.

173. *μνηστευμάτων*] Eur. Phoen. 580. Hel. 1514: *ἄλλης — μνηστεύματα γυναικός.*

175. *πίστιν φέροις*] S. El. 735. OR. 1445.

178. *δούλη*] ut Tiresias *δοῦλος Λοξίου* S. OR. 410.

181. sic Bellermannus; ego scripseram: *τρέφει λαθραῖον πῆμα γενναίᾳ φρενί.*

183. *κότον*] mirum quod apud A. saepissime, apud S. nusquam legitur.

184. *ἔοικε*] verbi sic nude positi nullum habeo exemplum; sed nescio cur vitandum videatur.

187. *αἱρεῖσθαι* hoc sensu S. Phil. 365. A. fr. 168, 3. 182, 4. cf. etiam Eum. 779.

189. *πέψῃ χόλον*] quamquam hac locutione tragici prorsus videntur abstinuisse, non dubitavi Homerum sequi.

200. S. OC. 725.

203. *ξύνοικος*] A. Ag. 1642. S. OC. 1134.

206. *ἀπαράμυθον*] quamquam semel in chorico usus est A. Prom. 185, tamen non dubitavi in trimetro ponere.

207. S. Ant. 1230.

212. S. Ant. 284.

214. *προστροπῇ*] hoc sensu apud S. non legitur, sed simili apud A. Choeph. 21. 85. — *μαλάσσεται*] S. Ai. 594. fr. 203. apud A. *μαλθάσσειν*, quo etiam S. utitur, et sensu paullulum immutato *μαλθακίζειν*.

215. S. Ant. 636.

216. S. Phil. 1351.

219. De plurali cf. S. Ant. 1057.

220. *βασιλικός* semel apud A.

222. *εὐεστώ* ter apud A., bis *ἐν εὐεστοῖ φίλῃ*.

223. *πρᾶξιν*] A. Pers. 739: *ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις*. — *τελεσφόρον*] A. Choeph. 212: *τελεσφόρους εὐχάς*. S. OC. 1489: *τελεσφόρον χάριν δοῦναι*.

224. *ἐπιμελής* semel apud S.

226. S. Ai. 126. ceterum in hoc versu et proximo priorem Iphigeniae formam secutus sum. in hac enim mihi quidem sententiae multo melius videntur cohaerere.

230. *χαρμονῆς*] S. A. 559.

231. *κοινωνός*] femin. A. Ag. 1037. Suppl. 343. Eur. Herc. f. 584.

234. *ἔπρασσον*] A. Eum. 623. S. El. 953.

236. *μεστός*] S. OC. 768.

237. *ἐκπράξας δίκην*] Eur. Herc. f. 43. cf. Med. 1305. Herc. f. 1080. Or. 416. Iph. A. 512. fortasse eadem significatione S. OR. 377.

240. S. OC. 319 sq. Eur. Hec. 972.

241. *ἐκτετύφλωται*] A. Choeph. 536. Aristoph. fr. 476, 2. quod posui non multo audacius est loco Aeschyleo.

244. *θἠμέρᾳ*] S. OR. 1283. de nimia quae videtur esse verborum copia (*ἐν τῇδε θἠμέρᾳ — τανῦν*) cf. S. Ai. 753.

245. *τότ' — ἄλλοτ'*] S. El. 739.

247. *στέγων*] S. OR. 341. Trach. 596. — elisionem in fine trimetri decies admisit S., septies in particula *δέ*, semel in *ταῦτα* (OR. 332), semel in *μολόντα* (OC. 1164), semel in part. *τέ* (OR. 1184: *ξὺν οἷς τ' | οὐ χρῆν*). postremum hoc exemplum dubitantem admonebat, ne quid in iis quae scripsissem mutarem.

248. *καὶ γὰρ — οὖν*] S. Ant. 489.

254. *ἀλκή, praesidium,* A. Sept. 76. Eum. 258. Suppl. 731. S. OR. 42. 189. OC. 459. 1524.

261. *ἔντιμος*] S. Ant. 25.

262. *αὐτόνομον*] S. Ant. 821. — *αὐτογνώμονα*] voc. est Aristoteleum; in quo si quis offendat, quamquam S. Ant. 875 habet *αὐτόγνωτος*, emendatio facilis erit: *ἠδ' ἀνειμένον*. S. Ant. 579.

268. *ἐμπεπλεγμένη*] A. Prom. 1078: *εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε*. cf. S. OR. 1264.

269. *ἄταις*] numerus pluralis neque apud A. neque apud S. admodum rarus.

270. *ἵζειν*] A. Eum. 18.

274. *ἐμφύλιον*] S. OC. 1385.

275. A. Prom. 184.

278. S. Ant. 650. A. Prom. 380. Eum. 267.

285. *ἀλάστορα*] femin. apud tragicos non videtur inveniri. *τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα* Philipp. in Jacobsii delectu epigrammatum II, 9. Bekk. Anecd. 1, 382: *ἀλάστωρ, θηλυκῶς. Νικόχαρις τὴν ἀλάστορα ἔφη Σφίγγα.* A. Ag. 1446: *ἡ δὲ φιλήτωρ τοῦδε.* sed hoc quidem Herm. *φιλήτωρ τῷδε* legens a *φίλος* et *ἧτορ* derivandum censet.

286. S. Phil. 1360: *γνώμη κακῶν μήτηρ.* Ai. 174 (chor.) *ὦ φάτις, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς.* A. Sept. 224: *πειθαρχία τῆς εὐπραξίας μήτηρ.* Ag. 1235 *θύουσαν Ἅιδου μητέρα,* ubi cf. Hermannum alia exempla afferentem.

287. *κτίζει*] usitatissima haec A. translatio apud S. non reperitur.

288. *λύσασα*] S. Ai. 1225.

289. A. Prom. 611.

294. *ξύνθημα* ter apud S., non semper eodem sensu.

296. *εἴτε — ἤ*] Eur. Iph. T. 272 sq.

298. S. OR. 274. A. Choëph. 497.

300. S. fr. 696, 1. 2.

301. S. El. 639. fr. 284.

303. *ἀναστροφῆς*] S. Ant. 226.

304. S. fr. 696, 4.

308. *εὔχει*] hac significatione apud S. legitur OC. 59, apud A. saepius. — *ἀρχηγέτην*] apud S. hoc sensu *ἀρχηγός* (OC. 60). at non significationis, sed metricae rationis discrimen interesse existimo inter utramque formam. certe A. v. *ἀρχηγός* non aliter usus est ac S. v. *ἀρχηγέτης.*

311. *αἰπυμήτην*] A. Prom. 18. rarissimi vocabuli hic, si usquam, proprium putabam usum esse, ubi omnino paene Aeschylea magniloquentia requiri videbatur.

314. *ἐμπειρίας*] Eur. Phoen. 529.

317. *σωκεῖ*] S. El. 119 (anap.) A. Eum. 36.

320. S. Ant. 523.

325. *ἀπωστόν*] S. Ai. 1019.

327. S. Ant. 856. — *χαὐτῶν*] cf. quae leguntur ad v. 1717. — *χρέος*] A. Ag. 447. S. OC. 235.

328. *γε μήν*] S. El. 973. OC. 587. A. Prom. 871. Sept. 1062. Ag. 1378. Eum. 51. 849. — *σιδηρέοις*] A. Prom. 242. Sept. 52. Hom. Od. 12, 280.

329. *ἀδήριτον*] A. Prom. 105.

330. A. Eum. 335.

332. *ἄποπτον ὀμμάτων*] S. OR. 762.

333. *τοὐπιεικές*] S. OC. 1127.

336. *εὐθύς*] in soluta oratione haec significatio haud rara est, veluti Xen. Hier. 1, 35. 2, 8. apud tragicos exemplum non invenio.

337. *ὑψίκομπα*] S. Ai. 766.

339. Eur. Iph. T. 825.

340. *ἀσμένῳ*] S. Trach. 18. A. Prom. 23.

344. *ἔχθει*] A. Suppl. 331.

345. *πρώταρχον*] A. Ag. 1192.

346. *οἰηθείς*] unum habeo huius participii apud tragicos exemplum, Eur. Iph. A. 986.

348. S. Ant. 54.

352. S. Ai. 732; cuius loci quamquam alia est ratio, tamen nihil obstat quominus *λόγων ξυναλλαγαί* *mutuos sermones* significent.

361. S. OC. 372.

362. S. OC. 609.

368. *ἐρινύν*] S. El. 276. Ant. 603. Trach. 895.

371. *φθάσας*] »inter tragicos hoc verbo nusquam usus est Sophocles, semel Aeschylus, frequentius Euripides.« Thes. Steph. cf. A. Pers. 752. *προφθάσασα* A. Ag. 1028. quod antea hic posueram verbum *προγιγνώσκω* A. et S. inusitatum est, rarum etiam apud Euripidem neque ubique liberum dubitatione.

372. quod antea scripseram *οἰηθείς* quoniam rarum est (cf. ad v. 346), *ἐλπίζων* restitui, cuius quae hic requiritur significatio nota est.

373. *ἀναλίσκειν*] S. OR. 1174. A. Ag. 570. Sept. 813.

376. *ἀνοιστρηθείς*] Eur. Bacch. 979.

381. *ἀπόπτυστον*] semel apud A., semel apud S.

384. A. Ag. 544. 1204. *ἱμέρου νικωμένη* ex A. Suppl. 1005 desumpsit S. fr. 670.

387. secundum notissimum illud Homeri *ἡδὺ γελάσσας* non offendet quemquam *δεινὸν ἐγγελῶν*.

390. *μετέστρεψεν*] alia significatione hoc verbum legitur Eur. Hipp. 1226.

395. cf. Hom. Il. 14, 259 sqq.

396. *ἑσμόν*] aliquoties invenitur apud A., sensu translato Suppl. 684. S. ea voce videtur abstinuisse; Euripides vel *γάλακτος ἑσμούς* dixit (Bacch. 710). — *καλυμμάτων*] A. Ag. 1178. S. Trach. 1078.

399. *ἀγανόφρων*] »etiam apud comicos invenitur, tragici sermonis granditatem imitatos.« Fix in Thes. Steph. quem de tragicis quidem memoria fefellit; nusquam enim apud A. certe et S. legitur; attamen comicorum loci, ubi reperitur, nescio quid tragici coloris prae se ferunt. cf. Arist. Av. 1321. Lys. 1289 ex coni. Reisigii (pro *μεγαλόφρονος*). Cratin. fr. 228 (ed. Mein. min.). — *ἀνημέρου*] non legitur apud S., ter apud A.

401. *αὐχῆσαι*] non utitur verbo S. (sed *αὔχημα* OC. 709. 713), alio sensu A.; ut hic, Eur. Iph. A. 412. Heracl. 353.

406. quod antea posueram, *εἰρηνικῶς ἤνασσε*, mutandum erat, quoniam v. *εἰρηνικός* non utuntur tragici.

411. *ἔθαλλ'*] S. El. 952. Ant. 703. Trach. 235.

412. *ἀνεῖσαν*] S. OR. 270. 1405. A. Sept. 413. Suppl. 266.

413. *οἴομαι*] *παρενθέτως* A. Choeph. 758. et *οἶμαι* S. Ant. 1051. Phil. 498. fr. 517, 4. pleniore forma semel utitur S., OC. 28.

414. *ἕκατι*] cf. ad v. 520.

417. A. Suppl. 603. Choeph. 874.

419. *Αὖλιν*] de hac forma cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v. — *ἐξάραντος*] S. OC. 264. 358.

420. *ἄπλοια*] apud A. bis in eodem chorico; in trimetro Eur. Iph. T. 15.

422. *κελεύσμασιν*] A. Eum. 235. S. Ant. 1219.

423. *πρωτεῖα*] apud A. et S. non legitur, omnino apud poetas non videtur inveniri. attamen talia novare nunquam tragici dubitarunt.

426. Eur. Iph. T. 26.

428. Eur. Iph. T. 29. eadem praepositionis *διά* cum acc. coniunctio apud A. aliquoties invenitur, nusquam apud S. cf. Krueg. Synt. dial. 68, 23, 1.

431. *ἀπόγονον*] S. OC. 534. — *κἀγαμέμνονος*] sic scribendum esse, non *κ'Αγαμ.*, demonstrat crasis *κἀπίλυκος* pro *καὶ Ἐπίλυκος*.

434. S. Ant. 208.

437. *τοιοῦτον*] »prima correpta ex usu in vocibus *τοιοῦτος, τοιόσδε, οἷος, ποῖος* etc. recepto, ut *τοιαύτης* Aesch. Niob. ap. Hephaest. p. 3 (fr. 150), *τοιούτου* Soph. Trach. 1075. Eur. Med. 626. *τοιάσδε* Andr. 1074.« Boeckh. ad Pind. T. I, p. 492. quem usum ne rariorem esse existimes, adde S. Ai. 323. 433. 453. 1118. 1375. El. 35. 307. 613. 1001. 1024. OR. 140. 406. 435. 1271. 1319 (Dind. *τοσοῖσδε πήμασιν*). OC. 1539. Ant. 691. 888. Trach. 144. 688. 1037. Phil. 1049. fr. 236. 741. Sic etiam *οἷος*.

439. apud S. participium tantummodo *πεπρωμένος* (bis) legitur, apud A. etiam *πέπρωται*.

440. *αὕτη — ἥδε*] S. Ant. 296 sqq. 673 sqq. El. 981 sq.

441. *ψευδωνύμοις*] A. Prom. 717. Sept. 670. cf. Prom. 85.

442. *ἐκπλήξασα*] activum apud S. nusquam, apud A. alia significatione legitur; sed cf. Eur. Hipp. 934. Suppl. 160. Ion. 241.

443. *χαρμονήν*] S. Ai. 559.

445. *ὑπερφρονοῦσα τήν*] A. Pers. 825. Eur. Oed. fr. 4. *καταφρονεῖν* neque apud A. neque apud S. reperitur.

453. *κατεσφραγισμένα*] A. Suppl. 947. Eur. Suppl. 212.

454. *ἢ οὐκ*] S. Ai. 334 et saepe.

455. *οἴαισι*] cf. quae ad v. 437 adnotavimus.

457. *ὅπως ἄν*] non multo arctior est coniunctio sententiarum S. Phil. 348—351.

459. *παιδὸς χαρά*] ut *χαρᾷ μελέων* Eur. Alc. 579. cf. S. Trach. 179. — *λάμψῃ*] S. OR. 186. 473.

460. *πρέψωσι*] falso praesens tantum et imperfectum huius verbi in usu fuisse antea multi iudicarunt; cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v. *πρέψετε* A. Eum. 995. *πρέψει* Plat. Polit. 288 C. *ἔπρεψεν* Plat. Charm. 158 C. cf. quae adnotavi ad Arist. Eq. 526. — *νεοδρέπτοις*] A. Suppl. 333. 354.

467. *ἐπιζέουσα*] Eur. Hec. 583. Iph. T. 987. Arist. Ach. 321. Thesm. 468. simplex S. OC. 435. A. Sept. 708. *ἐξέζεσεν* 709.

470. *ἐπῳδαῖς*] S. OC. 1194.

473. num hic Goethii sententiam recte expresserim, dubito: mihi quidem ea quae vv. 468—474 scripsit non satis cohaerere videntur. nisi editio prior cum posteriore consentiret, pro »schweigt« v. 472 coniicerem legendum esse: »schwelgt.«

476. *ἀμείψει*] Bekk. Anecd. 183, 15: *ἀμείβεσθαι, ἐπὶ τοῦ χάριν εἰδέναι καὶ ἐπὶ τοῦ κακὸν ἀντιδιδόναι.* cf. S. fr. 11. de casu OC. 991. — *παρρησίαν*] in superstitibus quidem fabulis A. et S. nusquam legitur; apud Euripidem plus quam semel.

480. *συμβαλῶν λόγους*] S. Ai. 323. Eur. Iph. A. 830. de constructione verborum cf. S. OC. 734.

488. *κεὐνοῶν*] S. Phil. 780: *κεὐσταλής.*

489. *λιπαρεῖς*] S. OR. 1435. A. Prom. 1004 sqq.

492. *ἀρεστόν*] S. Ant. 500.

493. *μάντευμα*] non solum *vaticinium* deorum, sed etiam quaevis *divinatio*. S. Ant. 1013.

495. *κληδόνος*] haec vox arctioris apud S. usus satis variam apud A. habet significationem.

496. cf. utique S. Ai. 1147—1149. Arist. Av. 778. — *κλύδων*] similes translationes S. OR. 1527. Ant. 930. A. Suppl. 165. Prom. 1015. Pers. 599. Cho. 183.

499. *πατρόθεν*] S. Ai. 547.

500. *σύνδειπνος*] Eur. Ion. 1172.

501. *προσήκεις*] impersonali modo dictum S. OR. 814. personali Eur. Iph. T. 550. Arist. Pac. 616 cl. cum 618. cf. Thuc. 2, 29 etc. — *αὐτοχθόνων*] abstinuit voce ut videtur S., alia et forma et significatione usus est A. Ag. 536. sed cf. Eur. Ion. 29. 589. 737.

504. *λελέχθω*] *λελέχθαι* S. bis.

507. *ἐκδίκως*] S. Ant. 928.

510. *ἀκτὴν προσμολόντα*] S. Ai. 721.

512. *εὐπειθοῦς*] A. Eum. 829.

513. *γαληνῷ*] metaphorice legitur Eur. Hec. 1160. Iph. T. 345. Leon. Tar. in Anth. Planud. 182. de Venere: *εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος*. Bellermannus recte monet voc. *μελλόνυμφος* h. l. aptissimum fuisse. nesciebam tamen, quum casu genit. nisi ante caesuram *πενθημιμερῆ* collocari non possit, quomodo meis verbis esset inserendum.

514. *ἐκήλησας*] cf. quae ad v. 139 adnotavimus.

516. *πεπληγμένος*] A. Ag. 544. 1204. quod si cui pro desiderii diuturnitate violentius videatur, nihil obstat quin mutetur in *νικώμενος* (A. Suppl. 1005. S. fr. 670).

517. *δημόθρουν*] A. Ag. 938. 1409. 1413.

520. *ἕκατι*] **Pors. ad Eur. Or. 26. Blomf. ad A. Pers. 343, ubi Aeschyleis exemplis adde Ag. 874. Cho. 701. 996. Eum. 759, Sophocleo Trach. 274. 353.**

524. *ἀλᾶται*] **S. Ai. 23. de genitivo cf. Eur. Tro. 635. Pind.** Ol. 1, 93. — *ἔρον*] »nominativo (*ἔρος*) in anapaesto utitur S. El. 197 et in choriambico Eur. Med. 150, accusativo *ἔρον* in senariis saepius Eurip., ut Hipp. 337. 449 et alibi.« L. Dindorf. addi possunt ex nova Passovii editione Eur. El. 297. Iph. T. 1172. Ion. 1227, quos locos citavi, quoniam significatione vocis propius ad mea verba accedunt.

529. *στομάργου*] A. Sept. 447. S. El. 607. Eur. Med. 525.

530. *περισκοπεῖν*] S. fr. 770: *μισῶ μὲν ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ* (de meteorosophistis). — *ἐξαναστρέφειν*] A. Pers. 812. — *βάθρων*] S. Ant. 854. Pind. Ol. 13, 6: *βάθρον πολίων ἀσφαλές, Δίκα καὶ — Εἰράνα.* Plat. Phaedr. 254 B: *εἶδε (τὴν τοῦ κάλλους φύσιν) μετὰ σωφροσύνης ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν.* mirum quod Eur. Cycl. 352 *κινδύνου βάθρα* dixit.

536. *τάχ' ἄν*] c. particip. S. OR. 523. OC. 965. — *αἱμάτων*] A. Eum. 253. — *θυμουμένῃ*] Eur. Or. 751.

537. *τἀνθένδε*] S. El. 1307. Phil. 895. Eur. Med. 1167. Heracl. 279. El. 618.

538. *ἰοχέαιρα*] non legitur apud tragicos; sed *οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.* similia enim haud rara apud Sophoclem.

539. *ἀσινῆ*] A. Eum. 315.

540. A. Eum. 313. S. Ai. 123.

541. *οἶδμα*] S. Ant. 337. 587. Arist. Av. 250.

542. *στερνοῦχον*] S. OC. 691.

543. *χαλκέας*] per synizesin. ceterum hac translatione, quamquam apud tragicos eam non reperi, uti non dubitavi, si quidem Homerus non solum *χάλκεον Ἄρεα,* sed etiam *χάλκεον ἦτορ* et alia id genus dixit.

545. σκεθρῶς] A. Prom. 102. Eur. Alcmaeon. fr. 18.

547. ὀρφναῖον] A. Ag. 21. — σελαναίας] Eur. Phoen. 176. — γάνος] A. Ag. 579.

548. αἴγλᾳ] S. Ant. 610. — ἀμφιχεῖται] Hom. Od. 22, 498.

551. μαψιδίως] Eur. Hel. 251. — κταμένων] A. Pers. 923.

552. ἀεροφοῖτιν] epitheton Homericum. cf. quae ad v. 538 adnotavimus.

553. εὐσεβίαν] S. Ant. 943. OC. 189.

561. Ἅιδου] sic pro θανάτου scripsi monente Martino, cui anapaestus in hac verborum gravitate displicebat.

562. σφαδασμῶν] Plat. Rep. 9, 579 E. et ἀσφάδαστος apud A. et S.

565. ἀναχούφισιν] S. OR. 218.

566. de caesuris Sophocleis cf. Preufs, de senarii graeci caesuris p. 100 sqq.

566. omisi deae epitheton, quod deest in editione priore.

570. S. fr. 626.

571. κραταιά] A. et S. non utuntur nisi in canticis; in trimetro legitur apud Eur. Herc. f. 964. Μοῖρα κραταιή ex Homero nota. — συγχέῃ] Eur. Med. 1005.

572. θραύσῃ] Arist. Av. 466. Aspasia apud Athen. 5, 219 E.: ἢ σ' ἀνακινεῖ στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεὶς παιδὸς ἀνικήτου.

576. ἀτίμως] A. Cho. 96.

577. αἱματοσταγεῖ] A. Ag. 1309.

580. ἀρχυστάτοις] S. El. 1476.

581. παῦλαν] S. OC. 88.

583. χαμᾶζε] non legitur apud A. et S.; sed cf. Eur. Bacch. 633.

584. κυνηγετοῦσαι] A. Prom. 572.

586. μέθεσθε] S. OC. 1437.

587. A. Prom. 24: ἡ ποικιλείμων νύξ. tellus non minus pulchre ποικιλείμων dicitur.

589. *πάντας οὖ*] sic pro *πάνθ' ὅπου* Martinus, cuius monitu etiam *Νυκτὸς αἰανῆς βία* v. 590 mutavi.

590. *αἰανῆς*] A. Eum. 416. S. Ai. 672. — *λιμήν*] sensu translato saepissime legitur. A. Pers. 250. Eur. Or. 1077. S. Ant. 1000.

595. casu factum esse arbitror, quod *συμβαίνω τινί τι ποιεῖν* apud tragicos non legitur: ego quidem nullum invenio exemplum. cf. Thuc. 2, 4 fin.

599. *μελαμβαθῆ*] A. Prom. 219.

601. *παπταίνω*] S. Ai. 11. Ant. 1231. A. Prom. 334. 1034.

604. *τελευτή*] *βίου* in soluta oratione saepius omittitur quam apud tragicos. cf. A. Sept. 953. Eur. Suppl. 1012.

606. *κόμης ἀπαρχάς*] Eur. Or. 96.

607. *ὀρέξῃ*] S. OC. 846.

612. *ναοῖς*] de hac ratione dativi cf. Krueger Synt. dial. 46, 2, n. 1—3.

613. *διχορρόπως*] apud S. non legitur, sed haud raro apud A.

614. cf. A. Ag. 1660.

615. S. Ant. 347. A. Prom. 1078.

619. S. OC. 990. 753.

621. *παρακαθήμενος*] apud tragicos hoc verbum non videtur inveniri; sed non eam ei inustam esse existimo humilitatis notam, ut omnino sit vitandum.

624. A. Sept. 696.

625. *ἀρίστου*] optimum epitheton esset *ἀγανοῦ*, nisi id tragici omnes (de A. Pers. 986 dubitatur) et praeter eos Aristophanes vitassent. de *ἀρίστου* cf. S. OR. 257.

628. de hemistichio cf. quae ad v. 666 adnotavi.

629. *Νυκτὸς τέκνοισι*] non solum Furias significare volebam, de quibus A. Eum. 416.

632. *ξυνεργατῶν*] S. Phil. 93. Eur. Bacch. 1146.

633. *ἐξημεροῦντες*] Eur. Herc. fur. 20. 852. *γαῖαν καθαίρων* S. Trach. 1061.

634. *προσχρῄζουσι*] S. OC. 1168.

636. *ἐξεπέμπετ'*] S. OC. 1664.

637. *προσπτυχθείς*] S. Ant. 1237.

638. *συνεκπνεῦσαι*] Eur. Iph. T. 684. hemistichium post integrum trimetrum eiusdem personae rarius ponitur; sed cf. S. El. 1476. 1482. 1501. OC. 828. Trach. 408. 417. Phil. 984. 1247. 1295. — *τότ'*] Krueg. Dial. 12, 1, n. 1. S. El. 1431. 1502. (OC. 883.)

642. S. Ant. 500. — *οὔτε — μήτε*] S. Ant. 686.

644. *προὐξένει*] S. OR. 1483.

645. *ἄδειαν*] S. OC. 447.

646. *ἔρνος*] A. Eum. 660.

647. *φαιδρόνους*] A. Ag. 1229. — *κυρῶν*] A. fr. 146, 5. quod papilionem in cicadam (cf. Anacreontea 32 Bergk. 43 Moeb.) commutavi, H. Krahneri sive meritum est sive culpa.

650. *εὐπιθές*] A. Prom. 333. Ag. 982.

653. *δίαυλον*] translatio A. et S. inusitata, nisi quod apud A. Ag. 344 reditus Graecorum *νοστίμου σωτηρίας διαύλου κῶλον θάτερον* dicitur. at Alexis fr. 230: *ὕστατον τρέχων δίαυλον τοῦ βίου* et similiter Eur. Herc. fur. 1102. Hec. 29.

658. *κρύπτομαι*] medium S. Ai. 245. 647. Trach. 474.

660. *εὐημερῶσι*] S. El. 653. — *εὐεξίᾳ*] Eur. Antiop. fr. 33.

663. *ἴσχναινεν*] A. Eum. 267. — *ἐξεκηράνθην*] A. Eum. 128.

664. *εὔφρων*] S. fr. 517, 6.

666. *φύει*] $\bar{\upsilon}$ S. fr. 109, 4. interdum enim corripitur. A. Sept. 535. de Ai. 647 (632) Ellendt. in Lex. Soph. II, p. 936 fallitur: est enim ibi *υ* in impari sede. hemistichium complures trimetros continuos satis raro sequitur; cf. S. OC. 1438. Phil. 1275. 1280. 1286.

668. *κεράστην*] S. El. 568.

669. *ηὐχοῦμεν*] simplex apud S. non legitur, saepissime apud A.

671. clavam in arcum commutavi, quia *ῥόπαλον* (S. Trach. 512) versui minus convenire videbatur. — *ὀρεστέραν*] apud S. semel (Phil. 391) in cantico; saepius apud Euripidem, etiam in trimetris. Bacch. 1141.

672. *ἀνάρσια*] Bellermann. pro eo quod ego scripseram: *ἀνήμερα*.

673. *συγκαθήμενοι*] Eur. Bacch. 810.

674. cf. praestantissimum Aeschyli locum Ag. 566. — *πίπτειν* c. dativo coniungitur A. Eum. 68 (*ὕπνῳ πεσοῦσαι. εἰς ὕπνον πέσῃ* S. Phil. 826). 479 (*ἰὸς πέδῳ πεσών*). Cho. 48 (in cantico: *πεσόντος πέδῳ*). S. El. 747 (*πίπτοντος πέδῳ*). cf. Eur. Or. 88 (*δεμνίοις πέπτωκε*).

675. *κλύζοντα*] Hom. Il. 23, 61. cum accusativo saepe coniungitur.

676. nullam video caussam, cur pulcherrimo Homeri epitheto *παμφαίνων* tragici abstinuerint: in qua re si quis offendat, facile mutare poterit: *κἄνω τὸν εὐρύνωτον* (S. Ai. 1251) *οὐρανοῦ κύκλον*.

677. A. Ag. 1651.

679. A. Pers. 301.

684. *κλῄζεται φάτις*] A. Ag. 631.

686. *νέοι*] S. fr. 705. adnotavi hunc locum, quia A. et S. hac vocis significatione substantive sine articulo raro utuntur.

687. *λίγειαν*] *λίγεια ἀηδών* S. OC. 671 et A. Ag. 1146 in canticis; in trimetro *λιγέα κωκύματα* A. Pers. 332. cl. cum v. 468. *φόρμιγξ* ipsa apud A. et S. non commemoratur; sed apud illum legitur *φιλοφόρμιγξ* Suppl. 697, apud hunc *φορμικτός* fr. 15. — *ὄπα*] S. El. 1068. A. Suppl. 60 in melicis; in trimetris Euripides, veluti Hipp. 602.

689. S. Phil. 946. Ant. 1170. A. fr. 282.

690. *χοὔτω*] quater apud S., *χοὗτος* bis.

691. *πρὸς ποσίν*] S. OR. 130.

693. *δυστέκμαρτα*] S. OR. 109.

695. *ἄποπτοι*] S. OR. 762. El. 1489.

696. *χρυσότευκτα*] A. Sept. 660. fr. 171. possis etiam: *χρυσεοστόλμους δόμους*. A. Pers. 159.

698. *οὐδαμοῦ λέγω*] S. Ant. 183.

699. *ἴσθ'*] A. Pers. 337.

701. *ἐπικραίνειν*] *ῑ* A. Suppl. 624. — *χρέος*] A. Suppl. 374. cl. cum 472 et S. OR. 157.

702. A. Ag. 850.

706. *παγκληρίαν*] S. fr. 774. Eur. Suppl. 14. Ion. 814.

707. *σφαγεύς*] apud A. nusquam, apud S. semel alia tamen significatione legitur; apud Euripidem saepius.

710. *μετιόντες*] de anapaesto cf. Rossbach. metr. gr. p. 190 et versum ibi ex Prometheo allatum (849): *ἐπαφῶν ἀταρβεῖ κτλ.*

713. quod *ἀκλεής* apud A. et S. non legitur, casu factum esse existimo; *ἀκλεῶς* Eurip. Or. 786.

716. *σπείρῃ στάχυν*] Eur. Bacch. 264. — *ἑξαμᾷ θέρος*] A. Pers. 822. Ag. 1655.

717. *προγόνων*] eadem *τόνωσις* A. Pers. 405. — *τελεσφόρος*] A. Sept. 655. cf. S. Ai. 1390.

719. A. Eum. 241.

723. *συγκατοικίσῃς*] neque apud A. neque apud S. invenitur; sed apud hunc *συγκατοικέω*.

726. *Σκότου*] S. OC. 106.

727. *καὶ γὰρ οὐδέ*] S. Trach. 317. 340.

730. *ἀμείνους*] comparativorum in — *ων* desinentium formis contractis et solutis promiscue utitur S.

733. *τάχ' ἄν*] cf. quae ad v. 536 adnotavimus.

734. *ἀκμάζουσαν*] bis hoc verbo usus est A.; coniuncti

cum praepos. *εἰς* nullum habeo exemplum; sed haec praegnantia quam dicunt tam usitata est, ut eam imitari non dubitaverim. si quis me proclivior est ad sollicitudinem, is legat: *ἐς ὀρθὸν ἐκφέρουσαν*. S. OC. 1424.

735. *μετοικεῖν*] c. gen., sed alio sensu, A. Suppl. 609. hic significatio genitivi dubia esse non potest.

736. *βροτοφθόρων*] Eur. Aug. fr. 4: *σκῦλα βροτοφθόρα* (*βροτόφθορα?*).

738. *εἰκότως*] c. dat. A. Ag. 915.

740. *οὐ μήν*] S. OR. 810. Phil. 811. — *ἀμούσως*] *ἄμουσος* aliquoties apud Euripidem.

743. *συναρμόσῃ*] intransitive verbo composito haud raro Xenophon utitur, simplici S.

745. *ἀμπλάκῃ*] c. gen. alio quidem sensu S. Ant. 554. 910. et saepe apud Euripidem.

746. *ἐξαμείβεσθαι*] A. Prom. 223.

748. *κἀν*] de omissa in priore membro praepositione cf. Wellauer. ad Eum. 673. suae ed. et contra Bernhard. Synt. p. 202 disputantem Lobeck. ad Ai. p. 249 ed. sec.

750. *ταραγμόν*] A. Cho. 1056. et saepe apud Euripidem. — *ἐξαφαιρείσθων*] cf. trag. fr. adesp. apud Nauck. 240.

751. *ἀχλύν*] bis apud A.

752. *ἐπιρροαῖσιν*] A. Ag. 1510. — *πεφυρμένην*] Eur. El. 1173.

753. *ἕλκει*] cf. A. Sept. 614. — *φραξάντων*] S. OR. 1387.

754. *ἄσβεστον*] A. Prom. 531.

756. *αὐξάνεις*] S. semper *αὔξω, αὐξάνω* A. Pers. 756.

757. *ὑπουργῶν*] S. El. 461.

764. *ἀστρόφοις ὄσσοις*] A. Cho. 99. cf. S. OC. 490.

765. *ἐξορθοῖ δρόμον*] S. El. 742. medium non necessarium esse existimo; qua in re si quis a me dissentiat, is legat: *ὀρθοῦται* vel *ἐκπληροῖ*.

766. *μῆτις*] apud S. semel in anapaestis, paullo saepius apud A., sed nunquam in trimetris, quod nescio an casu factum sit. — *οὐδέ*] de negatione in priore membro omissa cf. quos Lob. ad Ai. p. 186 ed. sec. commemorat Schaefer ad Bos. p. 777. Elmsl. ad OR. 817.

772. *προσφερῆ*] apud S. non legitur, bis apud A., Ag. 1218. Cho. 176, saepius etiam apud Euripidem.

773. *δήσασαν ἴσχειν*] S. Trach. 976 (in cant.). Ai. 575.

776. *πρεσβεύουσι*] hac significatione S. Trach. 1065. A. Cho. 488. Eum. 1.

779. *ηὑμένεια*] cf. Krueg. Dial. 14, 2, n. 5. a Sophocle haec crasis aliena videtur esse, apud Euripidem plus semel eam inveniri memini. — *κατθανεῖν*] S. OC. 608.

780. *προσβολαῖσιν*] A. Eum. 600.

781. *Ἅιδου δικτύοις*] A. Ag. 1115.

788. *μεταρρυθμίζων*] A. Pers. 747.

790. *ὀξύθυμον*] A. Eum. 705, sed ibi in meliorem partem deflexa significatione. ut hic, haud raro apud Euripidem invenitur.

793. *κἀν*] cf. adnot. ad v. 748.

794. *γάρ*] S. OC. 624.

796. *παραυτίκα*] A. Suppl. 767. saepius Euripides.

798. *ξεῖνε*] ionicae formae nominativus nusquam apud A., bis in trimetris apud S. legitur. in allocutione haud raro ea utuntur tragici. cf. Ellendt. lex. Soph. II, p. 190.

803. *σὺν πόθῳ*] S. OC. 1106.

805. *νιφοστιβῆ*] S. Ai. 670.

807. *σκιάζοντα*] S. fr. 348. — *Αἰγαίας ἁλός*] Eur. Tro. 88.

809. *γε μήν*] cf. exempla ad v. 328 allata.

811. cf. S. El. 906.

814. *θεοφιλεστάτη*] S. fr. 758. A. Eum. 869.

816. *αὐθαιρέτῳ*] S. OR. 1231. — *ἐξῳκισμένῃ*] Eur. Hec. 887.

818. *ξυναλλαγαῖς*] S. OC. 410.

820. *οὐδεὶς φθόνος*] A. Prom. 628. Plat. Legg. 2, 664 A.

821. *ξυνουσία*] S. Phil. 520. ibi enim coniungenda sunt *τῆς νόσου ξυνουσίᾳ*. tamen ille locus cum verbis a me positis non omnino congruit.

823. A. Ag. 994: *ἐλπίδος φίλον θράσος*.

827. *πρέσβιστος*] apud S. fr. 523. 539 est *honoratissimus;* cf. A. Sept. 390. sed sine dubio etiam prima illa *aetatis* significatio admittenda est.

831. *ἐμάρνατο*] abstinuisse videntur hoc verbo A. et S.; apud Eur. haud raro legitur. — anastrophe praepositionis *περί*, si cum gen. coniungitur, vulgaris, post accusativum perrara est. unum habeo exemplum A. Pers. 61.

834. S. OC. 372. 3.

835. *προσεθέμην*] S. OC. 1332. et frequentior etiam haec significatio in oratione soluta. — *γεραιτέρῳ*] S. OC. 1294. A. Eum. 848.

837. S. OR. 402. 1254. Eur. Iph. T. 1455.

839. *πυθοχρήστοις*] A. Cho. 901. transiit postea in consuetudinem solutae orationis.

841. Eur. Iph. T. 92. cf. v. 39 huius Iph.

843. *ἀδμήτης*] S. OC. 1321.

845. *πανώλης*] hac significatione A. Sept. 552. Pers. 732.

849. *θαρσύνῃς*] »legitima *animum firmandi* significatione« (Ellendt. lex. Soph. I, p. 783) exstat apud A. Pers. 216.

852. *ξυνταράσσονται*] S. Ant. 1080.

853. *θάλπεται*] S. El. 888. A. Prom. 879.

855. *φρενῶν βάσιν*] A. Cho. 452. — *προσβολαῖς*] A. Cho. 283.

857. S. OC. 50.

858. *κύκλους ἑτῶν*] Eur. Or. 1645. Hel. 112.

860. *ἀντέλλειν*] cf. exempla ad v. 1626 allata.

868. *ἀναλωθεῖσι*] S. OR. 1174. A. Ag. 570.

872. *ἐξαισίους*] A. Suppl. 514. vox frequens apud Homerum et frequentior in oratione soluta.

873. *νικητηρίον*] plerumque numero plurali et adiective genere neutro legitur; sed quod scripsi non abhorrere a graeci sermonis indole apparet ex Antiph. fr. 287 (ed. Mein. min.): *δόξα νικητήριος*, quae quidem verba Meinekius tragici alicuius poetae esse coniicit.

874. *παλίγκοτοι*] cf. A. Suppl. 376 et Ag. 571.

875. *χρίμπτεται*] A. Sept. 84. Eum. 185.

877. *ἀνηκούστων*] S. El. 1407. — *κἀλιτηρίων*] plerumque substantive legitur; sed S. OC. 371: *κἀλιτηρίου φρενός*; sic enim legendum videtur.

878. *δυσχειμέρων*] A. Prom. 746. Cho. 271.

881. *ἄπυστος*] quamquam apud S. OC. 489 alio sensu legitur, tamen hac significatione uti non dubitavi. Hom. *οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος*.

884. *πεπαλμένον*] A. Cho. 410. 524.

885. *δειματουμένης*] S. fr. 147. A. Cho. 845. Eur. Andr. 42. cf. Arist. Ran. 144.

886. *ἀστυγείτων*] A. Ag. 309. — *φιτύσας*] S. Ai. 1296. Trach. 311.

887. *δορύξενος*] S. El. 46. A. Ag. 880. Cho. 562.

892. A. Ag. 1109.

894. quae sequuntur petita sunt ex A. Ag. 1382. 3. 1492: neque enim ab illa praestantissima omnium descriptione longius discedendum videbatur. — *πανώλεθρος*] hac significatione S. Phil. 322. neque alienus est locus A. Suppl. 414.

897. *μορσίμοις ἀγρεύμασιν*] A. Ag. 1048. Eum. 460.

898. *ἤσπαιρεν*] A. Pers. 976. [Eur.] Iph. Aul. 1587. piscis similitudinem habes A. Ag. 1382. neque talia a tragicorum magniloquentia abhorrent.

902. *κοινωνός*] *τὴν κοινωνὸν γάμων* Eur. Herc. f. 584.

904. *ἔργμάτων*] A. Sept. 556 et in cantico Eum. 501. Eur. Hipp. 1107. — *ἀλάστορα*] sic *οὐμὸς ἀλάστωρ* S. OC. 788 et cum gen., alia tamen significatione, Trach. 1092 (*βουκόλων ἀλάστορα, leonem Nemeaeum*). quod quasi dormientem excitari posse finxi, facile excusationem inventurum esse spero.

906. *σκῆψιν*] S. El. 584. *σκῆψιν ἔχειν* aliquoties apud Euripidem legitur.

907. *ἥδε*] *ὅδε* de absentibus S. OR. 948. 1010. — *ἀναιτία*] cf. Lobeck. Paralip. p. 468.

909. *Πανελλήνων*] non legitur apud A. et S., plus semel apud Eurip.

910. S. El. 571. Ai. 674.

912. A. Ag. 1278.

913. *ξίφει*] Eur. Iph. T. 27.

914. *ἐντεκεῖν*] Eur. Hipp. 642.

915. *ἀμείλιχον*] apud tragicos poetas hanc vocem non invenio praeter A. Cho. 623.

917. A. Ag. 1375. 6., ubi optime ex Aurati, Blomfieldi, Elmsleii emendationibus ipsius poetae verba restituit G. Hermannus.

919. cf. utique Eur. Iph. T. 664 sqq.

921. *δοκεῖν ἐμοί*] S. El. 410. A. Pers. 246.

923. *ὦ καρδία*] nescio an consulto hic Goethius imitatus sit Euripidem, non ubique felicem Homeri (*τλῆθι, φίλη κραδίη*) sectatorem. cf. Med. 1242. 1244. Iph. T. 344: quae lepide irrisit Arist. Ach. 450. 480. 483. 485. 488.

925. *οὐρίοις*] S. Phil. 355.

928. *πρὸς δόμῳ*] S. OR. 20.

929. *σέλας*] A. Prom. 356.

930. *πρόμαντις*] A. Cho. 758. — *πλησιάζοντος*] S. OR. 91. 1136.

934. *ἂν — ἀνάσχοιτο*] sic recte Martinus: ego enim, quamquam ab elisione diphthongi *αι* tragicis poetis paene ignota (cf. tamen Ellendt. Lex. Soph. II, p. 20) semper caveram, prave scripseram: *δ' ἄρ' — ἀνέξετ'*. idem Martinus 943 *ἐν ξένῃ* pro eo quod ego posueram *ἀξένῳ*.

936. *τὸ δρᾶν*] Sophoclea huius usus exempla congessit G. Herm. ad Ai. 114. cf. Matthiae ad Eur. Hipp. 49. Krueg. Synt. dial. 50, 6, n. 6.

940. *ἀρήγειν*] verbi *ἀλέξειν*, quod antehac posueram, apud tragicos solum medium videtur inveniri, apud A. ne hoc quidem.

941. *οὐδὲν ἄξιος*] A. Cho. 446.

943. *μείλιγμα*] A. Ag. 1439. quae ibi in illa voce inest contemtionis significatio, eam non ubique regnare ex reliquis exemplis apparet, quae Wellauer. in lex. Aesch. collegit.

944. *καταξίως*] S. El. 800. OC. 911.

946. enuntiationem relativam adiectivum inter et substantivum positam invenies S. El. 147—149.

947. *ἀναμνήσαντες*] Eur. Alc. 1045. Ion. 284. cf. S. OR. 1133.

955. *νοστοῦντας*] *νοστεῖν* semel apud S., nusquam apud A.

957. *εἰσαφικόμην*] S. fr. 407. Eur. Andr. 13.

959. *θάμβει*] non legitur apud A. et S.; sed quum *θαμβεῖν* apud utrumque inveniatur, non dubitavi ea voce uti, quam Atticis poetis non ignotam fuisse etiam Aristophanis locus testatur, Av. 781.

962. *ἅλωσιν Ἰλίου*] S. Phil. 61. de praepositione *εἰς* cf. S. Phil. 45. OR. 1180.

963. *θρυλουμένων*] S. Phil. 1401.

964. *δέ γ'*] pro *δ' ἄρ'* Martinus.

969. *βαθεῖαν — ἄλοκα*] A. Sept. 593. — *μαργώσῃ*] A. fr. 237. S. fr. 722. saepius apud Euripidem; cf. Hec. 1128.

970. *πόας*] A. fr. 28 bis.

971. *εὐκαρπία*] est in eorum vocabulorum numero, quae quum opus erat fingere poetae tragici non dubitabant. itaque quamquam apud A. et S. non legitur, eo minus vitandum erat, quod Eurip. Tro. 217 habet *εὐκάρπεια*.

975. *πεπαλμένη*] cf. v. 884.

977. *ἔρνος*] quod eam vocem a stirpibus ad *humanam prolem* significandam transtulisse S. dicit Ellendt. lex. Soph. I, p. 682 (cf. OC. 1108), id iam ab Aeschylo factum est Ag. 1525. — *τιμωρός*] S. El. 14.

980. *δυσεκλύτοισιν*] A. Prom. 60.

981. ex Martini emendatione.

986. S. OR. 814.

987. *ἀστράπτουσαν*] A. Prom. 356.

988. A. Eum. 832.

989. 90. ex emendatione Martini.

994. de collocatione verbi cf. A. fr. 298: *ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη*. traiectionis qua in v. 996 usus sum in praesentia quidem nullum habeo exemplum; tamen non dubito quin sine ulla graecarum aurium offensione dicatur.

997. Theocr. 4, 42: *ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες*.

999. *ἐκπράσσουσι* rarioris huius significationis exempla sunt S. OC. 1659. Eur. Hec. 515.

1000. cf. Arist. Ran. 1445.

1003. *κακάγγελον*] A. Ag. 636. cf. S. Ant. 1286.

1006. *μελαμβαθῆ*] A. Prom. 219. — *μέν* et *ἀλλὰ καί* pro *σύ* et *καὶ γάρ* ex emendatione Martini.

1009. S. OC. 433.

1012. A. Ag. 881.

1019. *κύτος*] S. El. 1142.

1025. sic Arist. Lysistr. 315: *τὸν ἄνθρακα ἐξεγείρειν* et Aristot. Probl. 1, 55: *ὁ ἄνεμος τὸ πῦρ ἐξεγείρει*.

1027. *ἐμασχαλίσθη*] S. El. 445. A. Cho. 439. — *φονολιβής*] A. Ag. 1427. Eum. 164.

1028. *ἡμίλουτον*] Poll. 6, 161: *ἡμίλουτοι δὲ Κρατῖνος εἴρηκε.* etiamsi non dixisset, tamen talia audacter novarem.

1029. *βλοσυροῖσι*] A. Eum. 168. — *σταλάγμασι*] S. Ant. 1239. A. Eum. 802.

1030. S. Ant. 1085.

1031. *ἐξακριβοῦται*] S. Trach. 426 *ἐξακριβῶσαι.* in medio offendi non posse arbitror.

1033. cf. Eur. Hec. 623. El. 381. S. fr. 679.

1035. S. El. 1154.

1036. *εἰσεχείρισεν*] S. OR. 384.

1037. *ἐξήμησε*] S. Ai. 1178. cf. Ant. 602.

1039. cf. A. Ag. 6.

1040. Eur. Phoen. 1.

1042. *ἄπωθεν*] »scriptura apud scenicos indubitabilis.« Ellendt. lex. Soph. s. v. cf. S. Ant. 1206. Trach. 816.

1043. *σύμμετρον*] S. OR. 1113. Ant. 387. A. Cho. 227.

1045. *ἀναίθειν*] Eur. Cycl. 331. — *εὐώδη φλόγα*] A. Ag. 597.

1047. *τέγξαντες*] A. Prom. 1008.

1052. A. Cho. 1012. cf. S. Ant. 1008.

1053. *φάντασμα*] A. Sept. 710. fr. 285.

1054. *γραίας*] A. Eum. 69. 150. — *ἐγκότους*] A. Cho. 924. 1054.

1055. *κατισχναίνειν*] A. Eum. 138.

1057. *δεινῶπες*] S. OC. 84.

1058. *μαστεύουσι*] A. Ag. 1099, ubi quamquam G. Hermannus *ματεύομεν* scribit, tamen alteram formam admittit, necessariam illam quidem Eur. Hec. 754. Phoen. 36.

1059. *θῆρα*] A. Eum. 147. cf. ibid. 131.

1061. *ἀνακίνησις*] S. OR. 727.

1062. *ἀτμὸς πρέπει*] A. Ag. 1311.

1063. *πλεκτάναισι*] Arist. Av. 1717. A. Sept. 495.

1065. *στροβοῦσα*] A. Cho. 1052. cf. Ag. 1216. — *μεταμέλεια*] non magis apud A. et S. legitur quam *ἐπιμέλεια*. attamen hic ea voce carere non poteram, neque abhorret a tragici sermonis gravitate. quamquam ex poetarum scriptis unum exemplum afferre possum Menandr. fr. 672 (ed. Mein. min.).

1066. *κατασκαφάς*] A. Cho. 50.

1067. *θεοσπόρου*] Eur. Alop. fr. 1.

1072. *ξυμμετίσχων*] S. Ant. 537. — *μοχθημάτων*] S. OC. 1616.

1076. *γενναία γύναι*] S. El. 287.

1078. *ψευδῶν ὕφασμα*] metaphora veteribus, ut videtur, ignota, sed non ita aliena a graeci sermonis indole, ut ferri non possit.

1079. *εἰθισμένος*] Eur. Antiop. fr. 33.

1082. *φίλων ἀλάστορα*] ut *βουκόλων ἀλάστορα* S. Trach. 1092. cf. v. 904.

1085. *καὶ σοὶ μέν*] pro *σοὶ μὲν γάρ* ex emendatione Martini.

1086. *εὔσοιαν*] S. OC. 390. fr. 124. *αἰτεῖν* cum duplici accusativo S. OR. 1518.

1094. *τελεσφόρ' Ἐλπίς*] Spes *τελεσφόρος* quamquam quod ego sciam nusquam reperitur, non magis abhorret a graecorum sermone quam quae passim inveniuntur *τελεσφόρος Δίκη, Μοῖρα, ἀρά, εὐχή, ἔρως παίδων* (Eur. Med. 714).

1098. *καρπίμοις φύλλοισιν*] *κάρπιμος στάχυς* Eur. Suppl. 31. — *ἐξεστεμμέναι*] S. OR. 3.

1100. *ζαπλούτοις*] Eur. Andr. 1282. — *γνοίης*] pro *κρίνοις* Martin.

1102. *παμπησία*] A. Sept. 817. Eur. Ion. 1305.

1104. *εὐξώμεθα*] pro *αἰτώμεθα* Martin.

1106. *ἄβυσσα*] A. Suppl. 470. 1059.

1107. *συγκεκρυμμένοι*] A. et S. eo verbo non videntur usi esse; invenitur apud Euripidem.

1108. *ὑπὸ σκότῳ*] A. Ag. 1030 chor.

1109. *νηπίαις αἰτουμένων*] ex Martini emendatione. etiam v. 1113 *ἄρνυται* pro *αἱρεῖται* Martin.

1111. *ἐξαμᾶτε*] cf. quae ad v. 716 adnotavimus.

1112. *θερμῶς*] A. Sept. 603.

1116. A. Ag. 1218.

1117. *τρισαθλίᾳ*] S. OC. 372. Martin.: *τρὶς τόσ' αὔξοντες κακά*. cf. S. Ai. 277.

1124. *βαιός*] S. OR. 750.

1126. *ἀγρύπνους*] A. Prom. 358.

1129. *ἀσιβεῖ*] S. OC. 126.

1130. *χαλκόπουν*] S. El. 491. — *σκῆψαι*] A. Prom. 749. Sept. 429.

1132. *χῶς*] S. OC. 563.

1134. *πέριξ*] semel apud S., bis apud A.

1135. *λοχῶσι*] S. Ant. 1075.

1136. A. Cho. 1049.

1137. *ἑλίσσουσαι κόνιν*] A. Prom. 1085.

1138. *καθιππάσονται*] A. Eum. 150. 731. 779.

1142. *λιγνύος*] S. Trach. 794. A. Sept. 494.

1143. *ὀρφναῖον*] A. Ag. 21.

1144. *μιάν — μόνην*] S. Ant. 705.

1149. *ὑπουργός*] abstinuerunt hac voce A. et S., sed quum *ὑπουργεῖν* apud utrumque inveniatur, non est cur vitetur. — *ποινίμων*] S. A. 843.

1151. A. Ag. 819. 820.

1152. *ζωπυροῦσιν*] A. Sept. 289. Ag. 1034.

1153. *μανίας θύελλαις*] *ἄτης θυέλλας* ex Agamemnone (v. 819) expulit G. Herm.; sed quum *πυρὸς θύελλαι* apud Homerum maneant, etiam ea qua hic usus sum translatio ferenda erit.

1154. *σφάκελον*] bis in Prom. A. (in anapaestis).

1155. *ἐχίδνης*] A. Cho. 249. S. Trach. 1099.

1158. *παιώνιον*] A. Ag. 1199. S. Trach. 1208 (gen. masc.).

1159. *Ὀρέστα φίλιατ'*] S. El. 808.

1160. *δυσχειμέροις*] cf. v. 878.

1161. *ἐκκεκήρανται*] cf. v. 663.

1163. *δρακοντομάλλου*] A. Prom. 799.

1165. *πρὸς Ἅιδην*] S. OC. 1461.

1167. *συλλήπτορας*] A. Ag. 1507. Eur. Iph. T. 95. Or. 1230.

1169. *μαινάς*] de furiis A. Eum. 500.

1171. *κλυδωνίῳ*] translate A. Cho. 183, quamquam ibi cum G. Hermanno legendum *καρδίᾳ*. cf. S. OR. 1527.

1174. de versus incisione cf. S. OC. 832. — *ἀδελφός* adiective dictum A. Sept. 811. S. OR. 1481.

1178. *Ἡρακλέους*] S. Trach. 406. — *τρόποις*] S. Phil. 128.

1181. *ἡσυχαίαν*] S. OC. 197. fr. 678, 6. cf. A. Cho. 452.

1182. *πλάνημα*] S. OR. 727.

1183. *βεβαίωσαι*] huius verbi exempla apud poetas non invenio; attamen cur vitandum sit non video.

1184. *δίναις*] A. Ag. 997. Prom. 1052.

1185. *κυκλεῖται*] S. fr. 713.

1187. *θερμαίνεται*] S. Ai. 478.

1189. *ἐνθουσιᾷ*] A. fr. 120. Eur. Tro. 1284.

1192. *ἀναπτεροῦμαι*] A. Cho. 229.

1193. de verborum collocatione cf. S. El. 1126. A. Cho. 1051.

1196. *Παρνασόθεν*] nusquam hanc quidem formam invenio: Homerus *Παρνησόνδε*.

1197. *κρηναῖον*] S. Trach. 14. Phil. 21. A. Pers. 483.

1198. *χρυσαυγὲς*] de croco S. OC. 685, de domo Aristoph. Av. 1710, de electro Dionys. P. 293.

1200. *πλημμυρίδι*] A. Cho. 186. Eur. Alc. 184.

1202. *θωπεύμασιν*] *θώπτειν* apud A., *θωπεύειν* apud S.,

θωπεία et *θώπευμα* apud neutrum. sed cf. Eur. Suppl. 1103. Or. 670.

1204. *σημαντήριον*] A. Ag. 609.

1207. *παραγκάλισμα*] S. Ant. 650.

1211. *παίδευε*] S. Ai. 595.

1212. *ἴσχε*] A. Cho. 1052.

1213. 1214. habent hi versus nescio quid Euripidei coloris.

1215. *ἀμβλωπόν*] in anapaestis A. Eum. 955. Critias in eleg. apud Athen. 10, 432 E: *πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει.*

1221. *θυτήριον*] Eur. Iph. T. 243.

1225. *κάσις*] de *sorore* Eur. Hec. 361 et sensu translato bis apud A., Sept. 494 et Ag. 494.

1229. *ξύναιμος*] *ὅμαιμος φόνος* A. Eum. 212. *ξύναιμον νεῖκος* S. Ant. 793.

1232. *ἐπαξιοῦσι*] »S. El. 658. OC. 1496. Phil. 803. El. 1274.« Elmsl. ad Eur. Med. 1334. p. 287 (314 ed. Lips.).

1233. de collocatione negationis cf. S. OC. 277. Ant. 705. — *πόθει*] *ποθεῖν* non semper significat *absentem* desiderare. cf. S. Ant. 519.

1239. A. Ag. 240.

1240. *σέβας*] haec circumlocutio apud tragicos poetas multo rarior est quam apud Homerum. cf. A. Prom. 1091. S. Phil. 1289. OR. 830.

1241. *ἐμάλθασσεν*] A. Prom. 1008.

1247. *θηγάνει*] A. Ag. 1535. cf. ibid. 1262.

1248. *θεία μοῖρα*] non memini me apud tragicos legere; at quum apud Xenophontem inveniatur, nemo offendet.

1252. *ἔρεισον*] S. Ant. 1236. — *γνάθον*] A. Prom. 64, unde etiam *στέρνων διαμπάξ.*

1253. *εὐνασθῇ*] S. OR. 961. Trach. 1242.

1257. *Πυλάδην*] apud A. et S. semper ab initio versus po-

nitur; sed Eur. Or. 1535 in tetrametris trochaicis: *σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶντά μοι.*

1260. *σπασμός*] S. Trach. 1082: *ἄτης σπασμός.*

1263. *καμόντων*] A. Suppl. 231. — *δηναιόν*] A. Prom. 794. 912.

1266. *ψοφεῖ*] S. fr. 58. 482.

1271. *ἀναμεμιγμένοι*] S. El. 715.

1273. *ἐοικότες*] *σκιαῖς ἐοικότες* S. fr. 682. cf. Ant. 393.

1275. *προσφθέγγεται*] A. et S. inusitatum aliquoties legitur apud Euripidem. *Θυέστην προσφθέγγεται* pro *Θυέστῃ προσέρχεται* Martin.

1276. *σκιρτῶντες*] alio sensu apud A. Prom. 1086. sed cf. Eur. Phoen. 1125. Bacch. 446. Aristoph. Plut. 761. — *ἀμφέπουσι*] Eur. Phoen. 149: *ὄχλος νιν ἀμφέπει.*

1278. *θάλπος*] sensu translato S. Ant. 1086.

1279. *προσφιλῶς*] S. El. 447.

1281. *πύματος*] ter apud S.

1288. *προσίεται*] nullum eius verbi apud A. et S. exstat exemplum, casu opinor: legitur enim apud Euripidem et Aristophanem.

1294. *ποτιδέξεται*] *ποτί* pro *πρός* aliquoties etiam in compositis apud S. et A.

1298. *αἱμορράντων*] Eur. Alc. 135. Iph. T. 225. — *πίστωμα*] A. Cho. 977. Eum. 214. Ag. 878, ubi G. Hermannus (845) *πιστωμάτων* restituit pro *πιστευμάτων*. numerus singularis legitur apud Clearch. com. fr. 1 (ed. Mein. min.).

1302. *λέσχαισιν ἠξιωμένον*] cf. A. Eum. 366. de dativo cf. A. Ag. 903. Eur. Or. 1210.

1303. *ἄγετέ μ' ὡς τάχος*] S. Ant. 1321.

1305. *ἀποστρέφεσθέ με*] S. OC. 1272.

1307. *αἶσα θεῶν*] Pind. fr. 4 (1), 2: *σὺν θεῶν αἴσᾳ.*

1308. *ἀδαμαντοδέτοισιν*] A. Prom. 148. 426.

1309. *στερραῖς*] A. Prom. 1052.

1310. *νεκρῶν πλάκας*] S. OC. 1577.

1317. *Ἄρτεμις*] de nominativo pro vocat. posito cf. Krueg. Synt. dial. 45, 2, n. 1 et 3. ceterum hic posteriorum scriptorum Apollinem et Dianam cum Sole et Luna confundentium rationem tragicis Graecorum poetis ignotam secutus est Goethius.

1321. *σύγγονον*] Aeschylo et Sophocli quod sciam semper adiectivum est; apud Euripidem etiam pro substantivo ponitur.

1323. de sententia cf. Parmenid. fragm. 145 (Mullach.): *αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο*, et Empedocl. 245 (eiusd. edit.): *ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.*

1324. *ἐντακεῖσα*] S. Trach. 463.

1325. *σὺν χρόνῳ*] S. Ai. 306. OC. 1653. Trach. 201.

1326. *ἀτώμενον*] S. Ai. 269. 384. Ant. 17. 314.

1327. *εὖτε*] S. OC. 84.

1329. *τιμάορος*] sic A., quamquam usus est vocabulo *τιμωρία*; S. *τιμωρός*.

1333. *βλεπτόν*] S. OR. 1337.

1334. *αἰσθάνει*] apud S. quidem saepius cum accusativo quam cum genitivo coniungitur.

1335. *ἀσπάσμασιν*] non legitur apud A. et S.; sed cf. Eur. Hec. 829.

1336. *ἐοικότοιν*] cf. v. 1273.

1337. *πρόκαμνε*] A. Eum. 78. de dativo cf. Thuc. 2, 39: quem quidem locum huius prorsus similem esse existimo.

1338. cf. S. El. 75. 6.

1339. *ἐπὶ ξυροῦ*] cf. S. Ant. 996. Theocr. 22, 6 et quae comparat Ellendt. lex. Soph. II, p. 197. sed A. Cho. 883 cum Abreschio *ἐπιξήνου πέλας* legendum est pro *ἐπὶ ξυροῦ πέλας.*

1340. *ἔοιγμεν*] S. Ai. 1239.

1342. *ἀμπνεῦσαι*] in trimetro S. Phil. 883. *ἀμπνοάς* Ai. 416 (mel.).

1344. *καταιθαλοῦτε*] A. fr. 148. Eur. Suppl. 640. Tro. 60. — *λυγαίων*] S. fr. 471.

1347. *χειμάρροισιν*] S. Ant. 712. substantive in oratione soluta saepissime.

1349. *διατόρου*] A. Prom. 181.

1350. *ἀγανόφρονα*] cf. quae ad v. 399 adnotavimus.

1351. *νεορράντοισι*] *νεόρραντον ξίφος* bis in Aiace.

1352. *μυριωπόν*] A. Prom. 569. praeterea nusquam legi videtur.

1353. *ποικίλλουσα*] translate S. Trach. 1121. cf. Eur. Iph. T. 224. Hec. 470. Hom. Il. 18, 590. poeta apud Demetr. *περὶ ἑρμην.* 164: *ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος.* — *Θαυμαντίς*] Hes. Theog. 265: *Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκετ' Ἶριν.* 780: *Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις.*

1354. *χρυσόπαστον*] A. Ag. 776; haud raro in oratione soluta legitur.

1358. *ἀμβλύνεται*] S. fr. 762. A. Sept. 844 (chor.).

1362. displicet Bellermanno *προσγελῶσι*, quippe quo voc. parum eleganter memoria diri Eumenidum chori (A. Eum. 253) revocetur. ego quidem dissentio: non enim quo sensu A. illo loco usus est semper verbum *γελᾶν* necessario accipiendum videtur. attamen versus facile mutari poterat: *ὀσμαὶ δὲ προσπνέουσιν ἥδισται χθονός.*

1365. S. El. 1368.

1366. *οὐρίαν τρόπιν*] S. fr. 151.

1375. *μεταλλαγήν*] in cantico semel S., in trimetro Eur. Dan. fr. 4.

1377. *πόλεος*] *πόλεως* apud S. certe in trimetris disyllabum videtur esse; ubi trisyllabo opus est, forma utitur *πόλεος.* Ant. 162. cf. A. Sept. 218. Suppl. 344., quibus in locis omnibus vox ita posita est, ut *ω* admitti non possit.

1383. *ἐκφέρειν*] S. OC. 1424, ubi Tyrwhitti coniectura *ἐκφέρεις* iure a quibusdam recepta est; Ai. 7. hic cogitandum *ἐκφέρειν αὐτόν* (*Πυλάδην*).

1384. 1385. cf. utique A. Sept. 622.

1387. *ἀταρβοῦς*] S. Trach. 23. — *ἐμπέδως*] S. Trach. 487. — *κειμήλιον*] S. El. 438. cf. v. 99.

1391. *ἔκαμνον*] c. partic. A. Eum. 881. Eur. Or. 1590. — *εἰσορωμένη*] S. Trach. 909 et in cantico El. 1060.

1392. *ἐμφῦσα*] S. OC. 1113. — *ἀμφέπιπτον*] S. Trach. 938.

1395. *διαπράξοντες ἀβουλευσάτην*] Krueg. Gramm. 63, 3, n. 1.

1399. *ῥῆσιν*] semel apud S., saepius apud A.

1402. *νουθετημάτων*] S. El. 343. A. Pers. 830.

1403. S. Ai. 23.

1405. *οἴμ' ὡς ἀθυμῶ*] S. Ai. 587.

1406. *ἐκοίμισε στένουσαν*] S. Ai. 674.

1410. *ἀναστραφείς*] cf. S. Phil. 449.

1417. *κραιπνῶς*] neque adiectivum neque adverbium legitur apud S.; *κραιπνῷ ποδί* A. Pers. 95 in cantico; idem *κραιπνόσυτος* (Prom. 279) et *κραιπνοφόρος* (Prom. 131). Pindarus *βέλος κραιπνὸν* et *κραιπνότεραι ἢ ἀνέμων στίχες* Pyth. 4, 90 (160) et 209 (372).

1418. A. Sept. 834.

1419. S. OR. 1385.

1420. *αἱμύλοις*] in trimetro A. Prom. 206; apud S. semel Ai. 389 (mel.). — *ἐκκλέψαι*] S. Phil. 55.

1422. *σὺν δ'*] Krueg. Synt. dial. 68, 2, n. 2. — *λεώς*] sic saepissime S., apud quem nusquam *νεώς*, sed semper *ναός*. cf. quae ad v. 98 adnotavimus.

1424. *κώλυμα*] Eur. Ion. 862.

1431. *ὁ πρόσθε γεννηθείς*] S. OC. 375.

1432. A. Eum. 653.

1433. S. Ant. 1075.

1435. *ἐσείεθ'*] S. Ant. 1274, ubi pro *ὁδοῖς* legendum esse censeo *νόσοις*.

1436. A. Eum. 169. 70.

1438. *δρόσου*] hic genitivus (Hom. Il. 5, 6. 6, 508. 15, 265) num etiam apud tragicos inveniatur, nescio. mutatio facilis est: *ποντίᾳ δρόσῳ*.

1439. *ἁγνίσω*] S. Ai. 655.

1440. *κατασκόπων*] non legitur apud A. et S., qui tamen habet *κατασκοπή*. *κατάσκοπος* haud raro apud Euripidem.

1443. *ἐντείλῃ*] *ἐντέλλω ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι Σοφοκλῆς Θυέστῃ* Bekk. Anecd. 94, 8.

1451. S. El. 22. — *οὔ τἄρα*] S. Trach. 322. Phil. 1253.

1453. *προσφέρειν*] S. OC. 781. A. fr. 328. Eur. Med. 299. Ion. 1002.

1454. *δυσθυμίαν*] S. fr. 584.

1459. *ἀνυστά*] Eur. Heracl. 961.

1460. *σὺ δ' οὖν*] S. El. 891. Ai. 141. Trach. 1157.

1461. cf. Eur. Ino fr. 14, 6.

1462. *γούνασι*] *γούνατα* S. OC. 1607. atque omnino hic Homerica forma erat retinenda.

1463. *ξυνέρδοντας*] S. El. 350.

1470. *μορσίμοις*] apud S. semper legitur *τὸ μόρσιμον*; adiectivo saepius utitur A.

1474. *θελκτήρια*] A. Eum. 81. Suppl. 447. — *ἠπίων*] S. Phil. 738.

1476. *ἐπίκρανον τέλος*] A. Suppl. 624.

1477. *φιλάνθρωποι*] A. Prom. 11. 28.

1478. *δόσει*] A. Cho. 782. S. OR. 1518. fr. 572, 5.

1479. *ἐρριζωμένοι*] S. OC. 1591. cf. [Plat.] Epist. 7, 336 B: (*ἐξ ἀμαθίας*) *πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει*.

1480. *νεάζον*] S. Trach. 144.

1481. *ἐντεθραμμένον*] apud A. et S. non legitur. Eur. Ion. 1428. Phoen. 368. frequentius in oratione soluta.

1490. *μήτηρ*] cf. v. 286.

1495. *εἴπερ γε*] »*εἴπερ γε* composita sed medio alio vocabulo, velut Oed. R. 369. Ai. 84. exemplis firmarunt Pors. ad Med. 814. Elmsl. ad v. 805.« Ellendt. Lex. Soph. II, p. 525. at Elmsleius quidem unum certe exemplum particularum nullo vocabulo interposito coniunctarum attulit, Arist. Ran. 76: quamquam ibi neque libri mss. neque editores consentiunt. accedunt certissima exempla A. Cho. 198. Suppl. 343. et, quem locum Ellendtius ipse l. l. descripsit, S. El. 1216. — *χάριτος ἀντὶ τῆς ἐμῆς*] Krueg. Synt. dial. 68, 4, n. 4. similem collocationem invenies A. Ag. 1277. 1318.

1498. *χατίζοι*] nusquam legitur apud A. et S.; cf. Eur. Heracl. 465.

1506. *παλιρρόθοις*] unum habeo huius vocabuli exemplum A. Ag. 191, idque ex cantico: qua in re si quis offendat, facilis erit emendatio *παλιρρόοις*, quo adiectivo aliquoties utitur Euripides.

1507. *ὑπερθρώσκουσα*] etiam audacius Eur. Hec. 823: *καπνὸν πόλεως ὑπερθρώσκοντα.*

1509. *πέλαγος*] translate quidem plerumque de malis dicitur: sed facile defendi me arbitror loco Platonis Symp. 210 D: *ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ.*

1514. *στεγάζουσα*] S. El. 781.

1517. *κρατηθεῖσα*] A. Eum. 148.

1520. A. Prom. 20.

1522. S. OR. 560.

1523. *εὕδουσαν*] cf. A. Eum. 104 et quod aptius est exemplum S. fr. 563.

1529. *ἐρῆμος*] formis *ἐρήμη* et *ἐρῆμος* promiscue utuntur poetae tragici. cf. A. Ag. 862. S. OR. 1509. Ant. 887.

1530. *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις*] Archil.: *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Arist. Ran. 704.

1537. *στειπτόν*] utitur hoc adiectivo, alio tamen sensu, S. Phil. 33; sed sine dubio etiam oppositum esse poterit contrario *ἄστειπτος.*

1538. *πατοῦντες — ἐλάνθανεν*] haec diversorum numerorum coniunctio satis defenditur illo versu Homerico: *ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.* Il. 3, 211. cf. Krueg. Gramm. 56, 9, n. 3 et 4. ceterum facilis erat mutatio: *ἐκλιπόντ' ἐλήθομεν.* cf. S. El. 1359: *ξυνών μ' ἔληθες.*

1540. *παρηίδων*] A. Sept. 534.

1545. S. OC. 725.

1546. S. OR. 1478.

1550. *μονόστολος*] A. et S. ignotum legitur apud Euripidem Phoen. 742 et in cantico Alc. 408.

1552. *πετρηρεφεῖ*] A. Prom. 300.

1553. *ἀνέμενον*] Bellermann. ego *προσεδόκων,* cuius recte ille exemplum absolute positi inveniri negat.

1556. *ἐπείγειν*] S. Phil. 499. — *ἐξαιτοῦσι*] S. OR. 1255.

1558. *ταχύπτερον*] A. Prom. 88.

1559. *προσσαίνει*] A. Prom. 835. Ag. 1665. S. fr. 929.

1560. *ἐγκονῶμεν*] S. Ai. 811.

1563. *ξένοι πόνου*] S. OR. 219. 220. plura huius usus exempla ego quidem reperire non potui.

1570. *περιστέλλοντες*] S. Phil. 447. Ai. 821. Eur. Med. 582.

1572. *πρόσοψιν*] S. Ai. 70. — *ταρβεῖν*] cum infinitivo, alia prorsus significatione ac si cum participio coniungitur, Eur. Bacch. 775.

1576. *τορῶς*] S. non usitatum saepissime legitur apud A.

1580. *προσέρποντα*] A. Prom. 272. S. OR. 539, in anapaestis A. Prom. 127, in cantico S. Ai. 228.

1581. *ἀρνήσεως*] S. El. 527. OR. 578. A. Eum. 588. — *πρόβλημα*] S. Phil. 1008.

1593. *καὶ γὰρ οὖν*] S. Ant. 489.

1595. *ἀτρέστῳ*] S. OR. 586. A. Ag. 1402.

1596. *προσφάγματα*] A. Ag. 1278, et haud raro apud Euripidem. — *ἀρχῶν*] A. Pers. 329.

1597. *θυηπόλων*] A. Pers. 202. Arist. Pac. 1124.

1599. *μανιάσιν νόσοις*] S. Ai. 59.

1603. *αἴρωμεν στόλον*] Eur. Hec. 1141.

1611. *ἐφεστίους*] *ἐφεστίου Διός* S. Ai. 492.

1613. *ἀγλαΐσμαιν*] A. Ag. 1312 et ibi Blomfield. (ad v. 1283 suae ed.). Cho. 193. S. El. 908 (de cincinno). Eur. El. 325: *πυρὰ δὲ* (Agamemnonis) *χέρσος ἀγλαϊσμάτων.*

1617. *ἀποσκεδᾷς*] S. OR. 138.

1619. de croco cf. S. OC. 685. Plin. N. H. 21, 6, 17. 7, 18. Theophr. Caus. plant. 6, 14, 1.

1621. *κηλητήριον*] S. Trach. 575. Eur. Hec. 535. cf. v. 139.

1623. *ὡς ἄρα*] de usu particulae *ἄρα* in exclamatione apud S. cf. Ellendt. Lex. Soph. I, p. 214. 215.

1626. *ἀντέλλει*] A. Sept. 535. et, qui locus deest in Wellaueri lexico, fr. 290, 7.

1627. *ἐξάγει*] S. fr. 717.

1630. *ξυνναυβάται*] S. Phil. 565.

1633. *αὖ πάλιν*] S. Trach. 1088. *αὖθις αὖ πάλιν* Phil. 952. OC. 1418.

1639. *ξυνωμόται*] A. Eum. 127.

1640. *ξύνεδρος*] S. OC. 1382. cf. OC. 1267.

1641. *ἐπεί γε*] apud S. et A. non legitur nisi interpositis aliis vocabulis aut adiectis particulis *δή*, *μέν δή*, *μέντοι*. sed cf. Eur. Hipp. 955. Cycl. 181.

1648. *στέρνον*] A. plurali tantum numero usus est; singularem invenies apud S. Trach. 482. fr. 203. — *ὁμορροθεῖ*] S. Ant. 536. fr. 435, et cum dativo Eur. Or. 530.

1650. S. Ant. 523.

1654. *ἐκπερᾷ βίον*] cf. [Eur.] Iph. Aul. 19: quamquam hoc quidem exemplo paene invitus utor.

1655. *μαλάξει*] »*de constantia frangenda* S. fr. 203.« Ellendt. s. v.

1659. *ἁγνεύοι*] A. Suppl. 226.

1661. *τὰ πρὸς ποσίν*] S. OR. 130.

1663. *δεδραμένων*] Eur. El. 1106. Herc. f. 1160.

1666. *ταχεῖα πειθώ*] S. fr. 714.

1671. *ἀνταμείψασθαι*] A. Cho. 123.

1673. cf. S. El. 140. mirum est quod *μέτριος* apud A. et S. in trimetris non legitur.

1674. *εὐμαρείᾳ*] S. Trach. 193. Phil. 284. — *χλιδᾶν*] A. Prom. 971.

1676. *ἀντίσταθμον*] S. El. 571.

1677. *ἀνδρόβουλον*] A. Ag. 11.

1678. *εἰ δέοι*] cf. Arist. Thesm. 832. Plat. Protag. 356 E. pro *δέοι* etiam *ἔδει* scribi poterat. cf. Plat. Phaed. 106 A: *εἰ τὸ ἄθερμον ἀναγκαῖον ἦν ἀνώλεθρον εἶναι, ὁπότε τις ἐπὶ χιόνα θερμὸν ἐπαγάγοι, ὑπεξῄει ἂν ἡ χιών· ὡς δ' αὖτως κἂν εἰ τὸ ἄψυκτον ἀνώλεθρον ἦν, ὁπότε ἐπὶ τὸ πῦρ ψυχρόν τι ἐπῄει, οὔποτ' ἂν ἀπεσβέννυτο.*

1680. *ἐμβριθέστερον*] S. fr. 696.

1683. *παλαιστής*] A. Prom. 920. S. Phil. 431. — *ἀνταν-ίσταται*] S. Trach. 441.

1685. *λέπαδνον*] A. Pers. 191.

1688. *σύνθημα*] S. OC. 46.

1690. *θεόσσυτον*] A. Prom. 643. sic *αὐτόσσυτος* S. fr. 503; sed hoc desumptum esse potest ex carmine melico; cf. A. Eum. 170.

1691. *τίς με περιμένει*] cf. G. Hermannum ad S. Ai. 794. El. 1176. et, quem locum Lobeck. ad Ai. 794 attulit, Eur. Hec. 185.

1692. *φίλον θράσος*] A. Ag. 994.

1693. A. Ag. 505.

1696. *συγχεῖται*] S. OC. 609, unde etiam quae sequuntur ex parte derivata sunt.

1702. *λύμαθ' ἁγνίσαιμι*] S. Ai. 655.

1704. *ἐπήβολος νόσου*] A. Ag. 542. Herod. 8, 111: *τουτέων τῶν θεῶν (πενίης τε καὶ ἀμηχανίης) ἐπηβόλους ἐόντας.*

1705. *ταχύπτερος*] *νῆες ὡς ὠκύπτεροι* A. Suppl. 734.

1707. *ἄγναμπτος*] A. Prom. 163.

1709. *μέλημα*] A. Cho. 235.

1712. *Ὀλύμπιοι*] sic nude positum A. Eum. 618.

1713. *ἑᾶτε βλαστεῖν*] apud comicos sequente media cum *λ* syllaba brevis semper producitur: apud tragicos non item. cf. S. El. 440. Phil. 1311. A. Suppl. 317.

1716. *γνάθοις*] haec translatio Aeschylo satis usitata. Prom. 64. 368. Cho. 280. 325.

1717. *χαὐτῶν*] *χαὐτοῦ* S. OR. 234. A. fr. 291, 6. cf. Krueg. Dial. 14, 4, 9, qui in crasibus part. *καί* enumerandis omisit S. Ant. 426 *χαὔτη*. Ellendt. Lex. Soph. I, p. 897, qui omisit S. El. 902 *κεὐθύς*.

1720. *βαρυνθεῖσαι*] S. Ai. 41. OR. 781.

1721. cf. utique A. Prom. 912.

1722. *ξυνασχαλῶσαι*] A. Prom. 243. 303. — *λυγράν*] *ῡ* S. Ai. 317.

1726. magnopere doleo quod verba poetae necessario varianda erant et oratio paullulum dilatanda, ut iustae efficerentur strophae.

1730. *κράντορες*] Eur. Andr. 508, alia tamen significatione.

1731. *αὐτονόμως*] S. Ant. 821.

1732. *αὐλάν*] A. Prom. 122: *τὴν Διὸς αὐλήν*. cf. quae ad v. 19 attulimus exempla.

1736. *δολίαν πεῖραν*] de hoc appositionis genere cf. Krueg. Gramm. 57, 10, n. 10. eadem appositione usus sum v. 1760 et interdum supra in trimetris.

1739. *ῥαισθέντας*] praegnanti quam dicunt significatione: in qua si quis offendat, legat *ῥιφθέντας* vel quod antea edidi *πεσόντας*.

1741. *δουλοσύνας*] A. Sept. 112.

1748. *ὀρέων ἐπ' ὄχθαις*] S. Ant. 1131. Phil. 729: nam *ὄχθος* et *ὄχθη* significatione non multum differunt. cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v. *ὄχθη*.

1755. *ἐχθοδοπός* bis in canticis S.

1759. *εἰκόνα*] A. Sept. 559. — *πανδύρτων*] hoc sensu *πάνδυρτε* pro *πολυδάκρυτε* Ritschelius A. Sept. 968 restituerat, non adsentiente G. Hermanno. neque vero de ea significatione dubitandum est.

1766. *ὀφθαλμοὺς οὔδει στηρίξας*] Hom. Il. 4, 443: *οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη*.

1769. *κόροι*] h. e. *iuvenes*, non *filii* S. fr. 481. A. fr. 37. — *αἴρονται*] S. Ai. 247. [Eur.] Rhes. 54.

1771. *ἡ φάτις κρατεῖ*] S. Ai. 978.

1772. *συνωρίδα*] S. OC. 895. cf. A. fr. 298.

1777. cf. S. OC. 897.

1778. S. fr. 493. Ai. 20. A. Ag. 368.

1781. *ἱδρῦσαι*] infinitivus pro imperativo eodem modo post ipsum imperativum S. OR. 462. OC. 490. cf. Krueg. Gramm. 55, 1, n. 5. Synt. dial. 55, 1, n. 3. ceterum hic usus paullo latius patet, quam ex Kruegeri verbis coniicias.

1783. *χειμάζομαι*] S. Ant. 391.

1784. *ἐχθαρτέα*] S. Ai. 679.

1786. *διέφθορα*] S. El. 306.

1795. *ἔρραινεν*] *φόνῳ* [Eur.] Rhes. 73. Pind. Isthm. 7 (8), 50 (110).

1801. *οὐδέν ἐστι πλέον*] S. Ant. 268. — *θωπισύσῃ*] A. Prom. 937. cf. fr. 217.

1802. *ἠθάς*] S. El. 372. cf. Eur. Andr. 818. Cycl. 250. Arist. Av. 271. Eccl. 151. 584.

1805. hic versus compositus est ex S. OR. 1174 et OC. 1628.

1813. *παρηγμένοι μισθοῖσι*] S. Ant. 294.

1815. cf. S. Phil. 1260.

1817. *τιμωροῦντα*] de confusa saepissime apud S. activi et medii quae apud alios invenitur significatione cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v.

1818. *αἷμα δρέψασθαι*] A. Sept. 718.

1820. *θανάσιμον*] S. Trach. 758.

1821. *ἐξαίσια*] utitur vocabulo A. Suppl. 514, quem locum primus illustravit G. Hermannus reposito *ἀνάρκτων* pro *ἀνάκτων*. in oratione soluta haud raro *χειμῶνες ἐξαίσιοι, σεισμοὶ ἐξαίσιοι, ἄνεμοι οὐκ ἐξαίσιοι* commemorantur et alia id genus.

1828. *ὑπερκόποις*] S. Ai. 127.

1835. *προσχωρεῖν λόγοις*] S. Phil. 964.

1836. *ξεῖνον*] de forma ionica cf. quae ad v. 798 leguntur.

1840. *κενιῆσαι*] S. Ai. 1245. cf. A. fr. 155. Eur. Suppl. 242.

1841. *οἴγειν στόμα*] cf. v. 289.

1847. *ὁμοῦ*] h. e. *prope* accedentem. cf. S. Ant. 1180. haud raro sic Aristophanes.

1848. *ἀνωλόλυζον*] cf. A. Sept. 268.

1851. *ἀμπνέουσα*] exempla attuli ad v. 1342.

1856. *καλλύνῃς*] S. Ant. 496. Plat. Legg. 944 B: *εὐδιάβολον κακὸν καλλύνων*.

1858. *ἡμεῖς — ἐλεύθεροι*] cf. Krueg. Gramm. 43, 1, n. 3.

1859. *σοὐνθάδε*] *μοὐστίν* A. Cho. 122. S. Ai. 1225. *ἐμοὔστι* Phil. 812. *σοὔστι* A. Eum. 913. qui quum vel *σοὐρίζει* Cho. 927 (i. e. *σοὶ ὁρίζει*, ex Elmsleii emendatione) dicere non dubitaverit, nemo erit qui in *σοὐνθάδε* offendat. cf. Krueg. Dial. 14, 6, n. 5 et 6.

1861. *ἰσχύν*] *ῡ* S. Ai. 118.

1862. *ἄγραπτα*] S. Ant. 454. — *ῥύσασθαι*] sequente *ῥύομαι* vocalis non producitur S. OR. 72. cf. quae adnotavi ad v. 82.

1866. cf. A. Sept. 414.

1867. cf. S. fr. 649.

1872. Eur. Bacch. 202: *οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος.*

1875. *δάκνει*] A. Sept. 399. Pers. 846. Aristoph. Ach. 376: *ψήφῳ δακεῖν.*

1880. *λευκοστεφῆ*] A. Suppl. 191. 333.

1881. *ἐλάας*] de hac non recentioris tantum atticismi forma cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v.

1883. *ἀρωγή*] apud S. in canticis, apud A. etiam in trimetris.

1887. *ὑπερπονεῖσθαι*] forma media hac significatione S. Ai. 1310.

1890. *δῆλον*] nude positum S. Ai. 906. fr. 521.

1893. *μυρίον ἄχθος*] S. Phil. 1168 (in cantico) et *μυρίον πένθος* iam apud Hom. Il. 18, 88.

1896. *ὀρχεῖται*] A. Cho. 167.

1897. *δείμασιν*] plurali numero semel usus est S. El. 636; saepius A.

1901. *ἐπτοημένον*] A. Cho. 535: *ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.* cf. Prom. 856. de collocatione voc. *τὸν μέν* cf. S. Ant. 557.

1907. *καθαίρων*] S. Trach. 1011. 1061. et cum genitivo fr. 422.

1910. *ὠμοῖσιν ὠμή*] S. Ant. 471.

1912. *θραύσει ζυγόν*] A. Pers. 196.

1913. *καλχαίνω*] S. Ant. 20.

1914. *ἀρουμένη*] S. Ai. 193. cf. OC. 460.

1915. *πόνους φύσουσα*] S. Ant. 647.

1916. *γούνασιν*] cf. v. 1462.

1919. *ἀπορρίπτουσαν*] A. Eum. 215. Suppl. 484.

1921. *ὅπου*] S. Ai. 103. OR. 926. Ant. 318. omitto cantica.

1924. cf. S. OC. 375.

1927. *σειραφόρος*] A. Ag. 842.

1932. cf. A. Cho. 283. 4.

1934. *ἐν σοὶ κειμένους*] S. OC. 247.

1935. *Ταντάλειον*] adiectivum apud A. et S. non legitur, apud Euripidem haud raro. *τὸ Ταντάλειον σπέρμα* Iph. T. 988.

1938. *Ἑλλάδος*] S. Phil. 223: *Ἑλλάδος στολῆς*. A. Ag. 109: *Ἑλλάδος ἥβας*, sed hoc quidem in cantico.

1941. *προσθήκῃ*] cf. v. 140.

1943. *ἐρέσσοντα*] S. Ant. 159.

1946. *πάρεστιν*] S. El. 810.

1953. *ὑποβλήτοις*] S. OC. 794. cf. Ai. 481.

1954. *παρηγορροῦντες*] A. Prom. 646. 1001.

1956. *ποικίλοις ἀγρεύμασιν*] A. Eum. 460. metaphoram facile excusari puto.

1960. *ὀφλισκάνουσαν*] S. Ant. 470. 1028.

1969. *καθάρσιον*] *καθαρσίῳ φλογί* Eur. Hel. 869. substantive dicitur apud A. Eum. 63. 578.

1970. *ἐγγενεῖς*] S. OR. 1168. OC. 1167. Ant. 659.

1973. *εὐτελοῦς*] A. Sept. 491. cf. Eupolis fr. 191 (ed. Mein. min.) *ὅστις αὐτῶν (ἐστιν) εὐτελέστατος:* haec enim pro verbis poetae ipsis habere videtur Iacobi in indice. Menand. fr. 386: (*ὁ πολυτελὴς νεκρὸς*) *εἰς τὸν ἴσον οἶκον* (sic Bentl.) *τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ*. 326: *παιδισκάριον εὐτελές*. neque minus in oratione soluta.

1978. *τὸν ἱκέτην*] S. OC. 284.

1979. cf. utique A. Ag. 650. — *ἀτμοί*] in ultima trimetri sede A. fr. 181, 7.

1981. *λιγνύν*] *ῡ* Tryphiodor. 322. neque dubitandum est quin eadem mensura tragici sint usi. — *ἀναπτύοντες*] S. Ant. 1009.

1982. *ἀντιοστατεῖ*] S. Phil. 640.

1984. *βόστρυχος*] *πυρὸς βόστρυχος* A. Prom. 1044 (in anap.).

1986. *ὀμφῆς*] de Sophoclea huius voc. significatione cf. Ellendt. s. v.

1987. *ἔμβαλλε*] S. Trach. 1181. Phil. 813.

1988. *βαρεῖαν χάριν*] *βαρεῖαν ἡδονήν* S. OC. 1204. cf. OC. 586.

1998. *οὐπιχώριοι*] S. OR. 939. 1046.

1999. *πρόχειρον — χεροῖν*] S. Phil. 747.

2001. *λαούς*] numerum pluralem invenies apud A. Suppl. 517 et in cant. 89. — *ἐπισχόντες μάχης*] Eur. Andr. 160.

2010. *εἰργάθει*] S. El. 1271. Eur. Phoen. 1175.

2011. *ἐπήκοον*] A. Cho. 980. Eum. 732.

2012. *ἐξιᾶσι κάλων*] locutio ex Euripide et Aristophane satis nota; apud A. et S. non legitur.

2014. *πλήθει χερῶν*] S. OR. 123.

2015. *ὁμιλίαν*] S. OR. 1489.

2018. *ὀξυμηνίτους*] A. Eum. 472.

2021. *ἐμπεπρήσεται*] haec ipsa forma legitur apud Herod. 6, 9.

2028. *στάσιν τεύξητε*] A. Pers. 188.

2030. *ἐπῳδαῖς*] A. Prom. 172: *μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν*. cf. Eum. 649. S. OC. 1194. Eur. Hipp. 478.

2031. cf. S. fr. 705. — *ξύνοικον*] A. Ag. 1642. S. OC. 1134.

2033. *ἔνδον*] A. Cho. 102: *ἔνδον καρδίας*. 233: *ἔνδον γενοῦ*.

2035. *τεκμηρίῳ*] S. El. 904.

2036. *ἔγχος* apud tragicos haud raro de gladio.

2038. 2039. cf. S. Ai. 550. 1.

2043. *ἀσπιστῆρας*] S. Ai. 565. — *ἀντέλλει*] cf. exempla ad v. 1626 allata. — *κόρους*] cf. v. 1769.

2046. *ἐπήρκεσαν*] S. OC. 777. A. Ag. 1170.

2047. *οὐκοῦν ἀρχέσθω*] recte quidem Elmsleius (ad Eur. Bacch. 191) posteriorum scriptorum rationem *οὐκοῦν* cum imperativo coniungendi, frequentissimam apud Lucianum, ab atti-

cismo fere alienam esse iudicavit. sed excipienda est persona tertia. cf. Plat. Phaedr. 274 B: *οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας λόγων πέρι ἱκανῶς ἐχέτω.*

2049. *ἐπεκύρωσεν*] S. El. 793. — *ἔκρανε λεώς*] A. Suppl. 621. 2.

2056. *ἀδείας*] S. OC. 447.

2057. *νοστίμου σωτηρίας*] A. Pers. 797. Ag. 343. 1238.

2058. *χῶν*] A. Prom. 915: *χῷ τρόπῳ.* saepe *χὡς* et *χὥσπερ. χὧνπερ* S. Trach. 715 pars editorum, libri *χὥσπερ.*

2062. *καίπερ γέρων ὢν*] S. fr. 238.

2064. cf. S. Ai. 76. Phil. 763.

2070. *ὠρφανισμένη*] S. Trach. 942. ceterum voc. *ὀρφανός* non solum de liberis orbatis dici demonstrant S. Ant. 425. Eur. Med. 1209. Ion. 791.

2071. *μυρίας κτλ.*] cf. S. OC. 617 sqq.

2075. *πρὸς φῶς*] S. fr. 501, 5.

2076. *κἄμοιγ' ἐπῆλθε*] Bellermann. pro eo quod antea scripseram: *κἀμοὶ γὰρ ἦλθε*, in quibus *γάρ* minus perspicue ad v. 2064 referebatur.

2078. *δουλίᾳ τροφῇ*] S. Ai. 499.

2081. *οὐκέτι φρίσσει*] vocalis *ι* ante *φρ* producta, ut *ε* ante *βρ* S. Phil. 435.

2083. *δεξιαῖσι χερσίν*] ut Eur. Phoen. 1136: *λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν.* nolebam scribere: *τῇ δεξιᾷ πρὸς χειρί.* sic enim neque A. neque S. unquam dixerunt, qui omnino voc. *χείρ* articulum non adiungunt, nisi addito pronomine *ἐμός* (*τῆς ἐμῆς χερός* cet.); sed ne tum quidem saepe (A. semel, S. septies, si recte numeravi). semel S. *χειρὸς τῆς ἀνικήτου* OC. 1515.

2088. *οὐλὴ παρ' ὀφρύν*] Eur. El. 573, unde etiam *ἡμάχθη πεσών.*

2091. *λέβητος πλευρώματα*] A. Cho. 686.

2097. *Ἄρη κρίνειν*] A. Sept. 414.

2101. *ἐπόψεσθαι*] i. e. *patienter me adspecturum.* S. El. 825. Trach. 1269.

2103. *ἀγάλματα*] i. e. *ornamenta.* A. Prom. 466. Ag. 208 (*τέκνον δόμων ἄγαλμα*). 741. Cho. 200 (*πλόκος, ἄγαλμα τύμβου*). S. Ant. 704. 1116.

2104. *δέρος*] S. fr. 16. — *χρυσόμαλλον*] Eur. El. 725. Or. 998.

2107. *τἄγαλμά γε*] articulo et substantivo *γέ* particula plerumque interponitur: neque tamen semper. S. Ant. 221: *ὁ μισθός γε.* 648: *τὰς φρένας γε.* OC. 1278: *τοῦ θεοῦ γε.* quibus exemplis adde *τἄλλα γε* Trach. 1211. *τὸ σωθῆναί γε* Phil. 109. *τὸν ἄγχιστόν γε* El. 1105.

2108. *εὐξύμβολος*] A. Cho. 170. possis scribere: *χρησμὸς αἰολόστομος.* A. Prom. 661.

2109. de oxymoro cf. S. Phil. 297. — *καλυμμάτων*] A. Ag. 1178.

2110. *ἐναλίαν*] A. Pers. 453: *ἐναλίων πόρων.*

2119. *δῆλον*] cf. v. 1890.

2123. *σμερδναῖς*] A. Prom. 355.

2134. *ἡμερήσιον φάος*] A. Ag. 22.

2136. *καί*] in fine versus S. Phil. 312.

2142. non semper doloris tantum et admirationis exclamationes, sed interdum etiam breviores sententiae trimetris inseruntur. cf. S. OR. 1468. 1471. 1475. OC. 318. 1271. Trach. 1081. Phil. 787. 804. — *ξύννευσον*] S. OR. 1510. *ἀνανεύειν, ἐπινεύειν, κατανεύειν* apud A. et S. non leguntur. — *φρονοῦσα τοὔνδικον*] S. fr. 88.

2143. *αὐχοῦσιν*] *αὐχεῖν τινι* [Eur.] Iph. Aul. 412. *μέγα* Heracl. 354. *καταυχεῖν τινι* A. Pers. 352. *ἐπαυχεῖν* S. Ant. 483.

2147. Eur. Phoen. 469: *ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.* cf. A. fr. 612.

2151. *καταλλαχθῇς*] S. Ai. 744.

2154. *Ζεὺς ξένιος* haud raro ab A. commemoratur, sed quod sciam nusquam in trimetris. *ξενία* (v. 2173) apud S. semel in cantico; in trimetro [Eur.] Rhes. 842.

2158. *καὶ πένης*] Bellermann. pro *πτωχὸς εἶς*, ubi *καί* non eleganter desiderabatur.

2160. *γλώσσης ἀυτήν*] A. Cho. 564.

2163. *φάρη*] *ᾰ* S. Trach. 916.

2164. *καθίζουσά νιν*] S. OC. 21.

2165. *ἐξερήσομαι*] S. Phil. 439.

2166. 2167. cf. S. OC. 1042. 1043.

2168. *μή μ' ἀποστραφῇς*] S. OC. 1272.

2171. *στένοντα*] S. Ai. 675. — *δακρύων νάματα*] S. Trach. 919.

2172. *ὄναιο*] S. OC. 1042. OR. 644.

2174. Eur. Alc. 323.

BEROLINI, TYPIS EXPRESSIT GUSTAVUS SCHADE.

10124150

CORRIGENDA.

V. 138 l. *ἄχρηστα* pro *ἄρχηστα*.
» 159 post *χρόνῳ* plene interpungendum est.
» 188 post *ἀτιμάσῃς* virgula supplenda.
» 350 l. *οὐ μὴν* pro *οὔ τἄρ'*.
» 356 l. *ὁμοίους*.
» 1127 post *τὸ σὸν* dele virgulam.
» 1190 l. *ὦ 'τάν* pro *ὦ τάν*.
» 1715 nescio an *δάπτῃ* sit mutandum.
In adnotatione ad v. 595 l. *συμβαίνει* pro *συμβαίνω*.
» » » » 1144 l. *μίαν*.
» » » » 1153 l. *θυέλλαις*.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS (K. REIMER).

10124150

10124150

10124150

10124150

10124150

10124180